

233

1844

Good

Ovenus in Apendic
Epigrammatum:
Prater Virtutem, nihil in
mortale tenemus,
Mens manet & Virtus
Cetera mortis erunt.

Nints semmi allándo
Tfak az elme ja
va :

S' vitézséggel talál
jó hirnek folya
mia,

Egyebet mind el-bir
az halál hatalma
Halhatatlanságba
csak é kettőt
hadta

ELOGIA

Speſtabilis ac Magnifici
Domini

VALENTINI

BALASSA

de Gyarmat.

Militis & Poëtæ cul-
tiffimi.

Ad

VALENTINUM

BALASSAM

Johannes Rimainus.

B Alint, nemzetedben
kivóltál BALAS-
SA,

Munkádat ki-adom. hogy
minden szem lássa.

Do

De élit elmédnek nem vé-
lem kaphassza.

Kinek Apollonál nem volt
tanulása.

Vagy Syren, vagy Circe
vagy Magyar Amphion.
Arany írásodban miniféle
peniszes ön,

Egy-igén többet nyomsz
mint más nagy rakaszón.

A ki ebben kétes nyomoz
zon halhát bön.

Terhellye elméjét vak bal-
gatagsága.

Kinek munkáidhoz miniféle
kivansága.

Deszerez és obait azok tár-
sasága.

Emé-

Elmédnek kik értik hogy
nagy gazdagsága.

En pedig írásid nyomát ki-
nyomozom.

Ne bánd új életre hogy ne-
vedet hozom.

Emlkezedet mindenütt
bordozom.

S-igy hired nevedet mint
lehet töldozom.

Nyugodgyál, s-koporsód
legyen ditsősséges.

Allapotunk most itt nem
gyönyörűséges,

Kit te ékes gettél Eger-is
Törökös,

A 3

Kevá-

Kévanom hogy légyen le-
ked-üdvösséges.

Hibe városának hol ny-
ugszol, állása,

Ort vagyon Krivannak
hol magas havassa.

Vendég fogadoját minden
úgy szállhassa.

Szeredet tekintvén, hogy
meg-is álhassa.

Mondván itt fekszik az
á Balassa bálint.

Ki kevés öröm közt nyelt
sok keserves kint, (kint:

Kinek irásában á ki jól-iste-

Elméje Bársonyán szemlél-
het Skárlát színt.

IN.

in ennaem

JANUS BALOGUS

Tolnæus.

Díg Deaíg, simul celo
nova pralia miscens.

Certatim petitur cuiq;

BALASSA valens.

Nosse velis qui sunt, & quæ
sint? Accipe paucis.

Mercurius, Mavors,

Pallas, Apollo, Venus

Mercurius linguam Mars

ensem, Cyprus amorem

Ingenium Pallas, carmen

Apollo rogat.

Ille sciens, vates, orator for-

tis amatus.

Sic

*Sic licet: Hac mihi sum
cuncta, Minervarefert.
Sum Dea bellipotens, sapi-
ens sum sum quoq; pulcra.
Nostra Valentinus ca-
stra Balassa colat.*

~~~~~
VNGARICO IDIOMATE

*per Joannem Rimai red-
dita in hunc modum,*

Isten Afzszonyok-
kál égben az Iste-
nek,

Ui hartzot, s-viadalt,
magok közt kever-
nek,

Balassa Bálint kelltsak
mindenikének,

Kedvelvén szép voltát
túdós elméjének,
Tudni akarodé ezek
kik legyenek?

Mercurius és *Márs* neve
ketteinek,

Pallás s' *Apollo*-is közösi
ezeknek,

Venus az ötödik, kivel
ellenkednek,

Mercurius keres Bálint-
ban magájét,

Nem egyebet hanem
túdós szöllő nyelvét.

Mars peniglen éles vag-
dalkozó törét,

A s

Es

ELOGIA

Es Venus beléje öntöt
 nagy szerelmét,
Pallás kéri tőle esze
 bölts elméjét,
Apollo peniglen verse
 fok Enekét,
Minerva kezdé el az u
 tán beszédét,
 Mindnyájan Bálintnak
 hadgyatok (mond)
 békét.
 Böltsőbb, vitézb, szebb
 is ki lehet nálamnál.
 Egyedül válam az, ki
 mind-nyájaknál,
 En kedvem, szerelmem
Bálintol el nem áll.
 Mél-

BALASSÆ.

Méltán azért ő-is én
 Táboromban száll.
 Nem engedem tőlem
 őt el-vonni más-
 nak,
 Sem néked *Apollo*, sem
 hartzoló *Mars*nak,
 örvendvén maga-is az
 velem lakásnak,
 Tartom őt magamnak
 válhatatlan társ-
 nak.

Nehai Tekintetes és Nágos
vitéz Urnak.

GYARMATI
BALASSA

PALINTNAK

Istenes és egy néhány
vitéz Eneki.

ELSO.

ADGY már tlen-
deséget, Lelki
békeséget, Menybéli
Ur, Bujdosó elmémet,
Odd bűtül szíyemet, kit
sok kin für.

Sok ideie immár!,
Hogy lelkem szom-
jan

jan vár, Mentőségére, ne
hadd, őrizd, ébrezd,
Haragod ne gerezd Ve-
sztségére.

Nem kitsiny mun-
kával, halálával, Vál-
tottál meg, Kinek ér-
deméjert. Most is szük-
ségemet. Tellyesíts meg.

Irgalmad nagysága,
nem vétkem rűtsága,
Fellyebb való, Irgal-
mad végtelen. De
bűnöm éktelen, s-rom-
last váltó.

Jó vóltod változasi,
Gazdagságod fogyást,

Erezhető? Ki engem
szolgádat, Mint ré-
gen sokakat, Eb re-
szthető?

Nem kell kételked-
nem, Sőt jót reménle-
nem. Igéd szérent, Meg-
adod kedvesen, Mit
ígérsz kegyessen. Hi-
tem szerént.

Nyisd fel hat karod-
nak Szentséges mar-
kodnak, Aldott zárját,
Add meg életemnek,
Nyomorult fejemnek,
Le-tört szárnyát.

Repülven áldgyalak,
El-

Elvén imádgyalak, Vé-
tek nélkül, kit jól gya-
korolván, Hallyak-meg
nyúgodván, Bűnöm
kivül.

M A S.

A Magyar Nemzetnek
romlott állapotjáról.

O Szegény meg-
romlott, s' el-fogy-
ott Magyar nép, Vitéz-
séggel nevelt hittel vá-
gy igen szép, Kár hogy
tartatol úgy mint seny-
vedendő kép. Elémete-
dre

5
dre nints egy úrad - is
ép.

Kedvelt bõtsült vé-
red lótt tsuloltságos-
sá, Szablyadnak bõ sol-
dgya nagy méltóságos-
sá, Meg tsorbult nem-
zeted változott kort-
sosa, Neved ékeffége
utálatosságosa.

¶ Föld reménségére
felnevelt Ur fiak, Sze-
metre vertettek úgy
mint kőz tyúk fiak, Si-
rókkal hizodnak az I-
degen fiak, Hozzád
nem különbek mint az
ördög fiak.

Hazádnak szép vé-
ge mindenütt tsonkán
áll, Sereged szép szá-
ma fogya, romol, s' szál-
ton száll. Inféged nõ,
s' árad, veled edgy ágy-
ban hál, Bõ étkeid
helyett rakodik apro-
tál.

Ki szánhat? bánt
magad nyomoruságo-
dat, Mert nézi, s' nem
érzi az tsak ronlásodat,
á ki épithetné te szép
országodat, könnyen
múlattya el csak zálo-
glásodat.

Sem

Sem pénz, jószág,
mostan, s-mélto árrú-
posztó, Nem indit ho-
gy szolgál, meg-szü-
kült az osztó, Tsudáld
hogy minden rend nem
kaborló, s'fosztó. A' na-
gy orv mert kitsint
szörnyebb fel akasztó.

O kedves nemzetem,
házam, édes felem ki-
vel szerelmetes mind
Tavaszom, Télem, Ke-
seregi, siri, kiálts Iste-
nedhez velem, Nálad
hogy szeretlek légyen
e' vers jelem.

MAS

MAS.

Hábornit és szíve fáidál-
mát szánálván, kéri Istent
hogy kétségben eséstül
oltalmazza.

LElkemnek hoz-
zád való búzgo
kiáltása, Jussón
elődben valaha már o-
haitása, ne hadgy vesz-
nem kétség miatt lel-
kem uáltása, Nyújts
ki segítő karodat sza-
badságomra.

Angyaloknak s'em-
bere-

bereknek kegyes Isten
ne, Jóval forro kegye-
lennek kút feje, Irgal-
mas, hű tűrhető vagy
téteményedbe, Engedd
Jellyek kedvet, Szent
színednek előtte.

Látod engem sok
háboru mint el-hábo-
ritot. Veszedelem min-
den felől körülbe fo-
gott. Nagy hatalma
csak te réád immár
szorítot, Emberi segít-
ségtől mindentől meg-
fosztott.

Ne hadgy azért én
Isten.

Istenem vezedelem-
ben, Belőlem a fá-
dalmat vedd-ki kegy-
elmessen, Akar vigasz-
talásoddal, s-akar más
képpen, Tsak könnye-
bits meg, hogy ne légy-
en tűrhetetlen.

Hald meg imádsá-
gim nekem, kit te al-
kottál, Ha bűnömért
ostoroddal meg-hodol-
tattál, Jusson eszedben
a mit régenten fogag-
tál, Hogy mihelt né-
ked könyörgünk szaba-
ditanál.

Előz

Elz Istenem, nem a
 akarod veszedelmün
 ket, De kívánod meg
 tértünket és életünket
 Ne hadgy-el hát en
 gem is nyomorult hi
 vedet, ki bűnéből hoz
 zád térvén tégedet kő
 vet.

Ne emlékezzél ez u
 tán gonoszságimról,
 Mond ezt inkább én lel
 kemnek te jó vlóttod
 bol, Im én ki te üdvöl
 séged vagyok: nagy
 bűdből, ki menteni je
 len vagyok, azért ne
 búfoly.

Mé

Még is azonról.

O H én kegyelmes
 Istenem, Melly i
 gen meg verélen
 gem, kegyelmezz meg
 már énnékem, Ne had
 gy bűnomben el-veffné
 Nem tagadom mert
 vétkeztem, Hitemet
 sokszor meg szegtem.
 Rút fertelmes volt éle
 tem, kiért lám im meg
 fizettem.

Legyen azért elég
 immár. Sok bűm, és
 szenvedtem nagy kar,
 Rut szégyen, ki mint
 he-

hegyes ár, Lelkembet
keservesen jár.

Hol á te irgalmassáre, Verettél but én fej-
god? kivel vertedet gyemre, Tèrj hozzám már
ogyitod, Hol á te erőkegyelemre.

job karod : kivel hived Bűnömön talált bűm
szabaditod. után, könnyörülly lel-

Régen Dávidot Saul kem fajdalmán, Tégy
tul, Szabaditád, mentéd szégyient azok ortzá-
bútul, Noha sokszor véán, kik ram dűhöttek
tett rutul kiért megnéltatlan.
verted azontul.

Ellened való sok vét-zujokra: Emely-fel jo
kem, Mint Dávidé olly-llapotra, Ne tessék az
an nékem, kiért á mintogy hejába, Biztam
én azt vélem, veszettolgomat magadra.
keserves életem.

De

De te Dávid jo Iste-
ne, ki az ő szerentséjé-

Kiért á mig élek it-
ten,

B

ten, Dittirlek. felléges Isten, ki könyörűlsz illy veszetten, Aldott légy örökké, Amen.

M A S.

Balasi Balint nevére:

*Mellyben könyörög bűne
bocsánatjáért, és hálát
ad, hogy Istenhez való
meg-terése által kedvet lelt
Istennél, s' az által az örök
kárhozattul meg-szabadult.*

Bizonnyal ismérem
Brajtam nagy hara-
god, Felleéges Ur I-
sten, és kemény osto-
rod, kivel tagaimat Bű-
nei-

neimért nekem igen o-
storozod.

Alázatos szível U-
ram téged kérlek. Elle-
nem fel-emelt kezeidet
tarts meg, Szent Isten
könybits meg, Irgal-
maslagod-is én hoz-
zám mutasd-meg.

Láttam bűneimet
kikkel életemben, Vét-
keztem ellened, vitt
ördög a bűnben Es a test
a törben, De még, sem
gondoltam hogy így
járjak ebben.

Anyámnak méhé-
ben

ben bűnben fogontat-
tam, Mellyből noha tő-
led ki mosogattattam,
De gyarlón marad-
tam, Es annak utánna
viszsa tántorodtam.

Soksága bűnömnek
retteget engemet, Tíak
irgalmaságod biztat-
tya szívemet, Siratván
bűnömet. Es szivből o-
hajtom kegyelmessé-
gedet.

Illick hogy el fordully
Uram bűneimtől, Mel-
lyel rakva vagyok tal-
pig mind tetétől, kegy-
el-

elműségedtől Nem il-
lick hog' meg-foszsz ir-
galmaságodtól.

Botsáld meg kötelet
inkább ajákimnak, kik
szüntelen téged fel ma-
gasztallyanak, Halákat
adgyanak, Jo-voltoáért
néked hiven szolgállya-
nak.

Az én lelkem is kész
mindenkor ditsérni, Ir-
galmaságodért nagy
hálákat adni, Rolad em-
lékezni, Gondolatim ra-
jtad mindenkor tartani
Légyen ez énnékem

az én bűneimért, Nagy
 obbalis néked mer
 tartozom ezért, nagy
 fok vétkeimért, Engem
 el-nem vetél fok álnok
 ságimért.

Im ha bűneimből ki
 nem térek vala, vagy
 hogy vétkeimből ki
 nem emelz vala, Im
 mint veszek vala. örök
 kárhozatra tantoro-
 dom vala.

Néked azért nyel-
 vem hiven énekellyen,
 El-vőtt javaidért tége-
 det ditsirjen, Es holtig
 til-

tiszteltyen, hogy annak
 utánna örökké élhef-
 sen.

Tanulságra szerzé
 é verseket őszve, kinek
 neve vagyon á versek
 fejébe Magát meg is-
 mérte, Ajánlya-is ma-
 gat Istennek kezébe.

M A S.

*Meg-is bővebb szóval kérle-
 li Istennek karagját.*

O H én Istenem im
 mi történék én
 szegény fejemen,
 kit reménleni ingyen
 sem tudtam volna éle-

temben, kiért tsak há-
lát kell néked adnom,
mert megérdemlettem.

Az előtt való reám
botsátott kemény o-
storiddal, Meg nem ta-
nulék, s' ihon mint já-
rék veled én Uram mal,
Még fints mit tennem,
hozzád kell esnem én
imádságommal.

Ha ennél nagyobb
ostort botsát-is reám,
megérdemlem, De kér-
lek Uram szintén á
földhöz ne verj immár
engem Sz. fiad által tölt

igéretid jussanak eszed-
ben.

Ne adgy felettéb á
kísértetre, tsak mig
el-túrhetem Mert nyil-
ván látod gyarlo vol-
tomat én édes Istenem,
Ha el-hatz engem oh
hová légyek, kétseg-
ben kell esnem.

Igátságodat irgál-
matságod, kérlek. felly-
ül muillya Tszendeszed-
gyék meg Sz felséged-
nek fel-gerjedt haragja,
Szent Lelked által fze-

gény lelkemnek légy
vigasztaloja,

Szintén el-fojtott, és
majd meg emészt en-
gem á fok vétek, Csak
tölöd lehet vigasztalá-
sa keserves lelkemnek,
Ne vond meg tehát
kegyes Ur Isten örömet
szívemnek.

Te minden jora for-
mithatod még az én
ánatimat, Ne vész el
zért Uram, előled, kér-
lek mutasd meg azt,
hogy jó Isten vagy és
meg-halगतod fohasz-
odásimat. Ezen-

Ezen-is kérlek ne
tarts sokáig rajtam ha-
ragodat, Fordítsd im-
már kegyelmességre
boszszú állásodat Erde-
mem szerént ne bűn-
tész engem te szegény
szolgádat.

Mi hasznod benne
ha martalék léfzek á
Sátánnak? Hiszem
nem néki teremtetél
volt, hanem te magad-
nak, kin szenvedését
vallyon s' hejába hagy-
odé fiadnak?

Lám én értem-is

B 6

Szin-

Izintén úgy meg holt
mint áSzentekért, Tar-
tozol tehát engemet-is
meg halgatni kedve-
ért, Halgasd meg azért
fohászzkodásim az ő sze-
relméjért.

Sziven allását és ké-
vanlágát volta képpen
tudod, Semmi előtted
el-rejtven nintsen, mert
te nyilván látod, Tarts
tisztán azért az én szi-
vemet, és adgy bátor-
ságot.

Telleyes éltemben
kiért ditsírijem Uram
fels-

felségedet, Adgy erőt
arra hogy segitségül hi-
hassam nevedet, Irsd-
bé kerlek á te köny-
vedben én könyörgési-
met.

Emlekezetre kik
mindenkoron legyenek
előtted, Es ne botsa-
sák bocsízu állásra Sz.
Istenfégedet, Te Sz. fia-
dért, kinek örökké lé-
gyen nagy ditsíret.

MAS.

Deo, vita mortisq; arbitro.

Ex Od.

Quem tu summe Deus semel

B 7

Pla-

*Placatus, patrio iumine re-
spicis &c.*

O Szent Isten, ki
kedvedben, min
kegyes kebledbe
egyszer már bé vöttél
Annak szive bator
kedve vig, mert nint
félelme, rakva igaz
hittel, ördög ellenség,
fok bu, szégyenség, nem
árthat, mert tellyes re-
ménséggel.

Mint nagy szál kő
ugy meg-áll ő, kárán
nem törődő, minden
könnyen szenved, E'vi
lágot,

lágot, telti sok jot gyű-
löl mint nagy gondot,
s' azokban nem eped,
De menyországra, mint
főb javára hal vész, s'
arra minden kedve te-
rjed.

Ha vétetni mér, mind-
gyárt meg! tér, s' ha á
bűn hozzá fér, nem esik
kétségben, Isten lelke-
mert vezére, viseltetik
este, Angyalok kezé-
ben, Ojak lábait mint
zemek fényet, hogy
halamint ne üsse a kő-
ben.

Oh

Ok Izent Isten mind
 éltünkben, s' mind hol-
 tunk idején egyedül re-
 ményünk, Te vagy él-
 tünk, benned halunk,
 rajtad áll minékünk,
 mikor leszén végünk,
 Téltünk romolván Sz.
 országodban általad
 leszen gyönyörű eltünk

Hogy tégedet élő I-
 stent szívünk kedve-
 szerint szolgállyon, s'
 tisztelleyen, Jo egészsé-
 Sz. békeség, és kedves
 kegyesség szallyon mi
 közinkben, Véletlen
 halál,

halál, ki reánk őrt áll,
 ne fojtson, meg hirtelen
 eltünkben.

MAS.

*Könyörög Istennek hogy buj-
 dosásában viselje kegyel-
 messen gondját, s' terjeszse
 is újáb áldását.*

KEgyelmes Isten,
 kinek kezében E-
 letemet adtam, Vi-
 seld gondomat, Vezérlé
 útamat, Mert csak rád
 maradtam.

Gyermek ségemtől
 fogván egyedül, Tsak te
 tőled vártam, Mint at-
 tya

tya után nu kiáltván
könyörögvén jártám.

Most-is tsak benne
Reménségemet, Uram
helyheztetem, Magam
rád hadtam, Rád támasz-
zkodtam, Te alád vet-
tettem.

Mi hasznod benne
hogy ha veszélyre jut-
tok kétség miat? Ki-
Fiad által, hozzád vál-
tottál, mint fogadott
fiat.

Halgass-meg azért
te nagy nevedért, én
könyörgesemben, mi-
táld-

tasd-meg jo dat, sok al-
dásodat, Az én ízerent-
sémben.

Add meg énnekem
én reménségem ízerént
valo jodat, Ald-meg fe-
jemet, ki bizik benned,
S vífellyed gondomat.

A' szép harmatot mi-
ként hullatod Tavasz-
szal virágra, Sok jodat
Uram úgy hullasd re-
ám, Te régi szolgádra.

Hogy mind holtomig
szivem legyen vig, Té-
ged magasztalván, min-
denek előtt, s' mindenek

fölött, sz. nevedet áld-
ván.

Ezeket írák a ten-
ger partyán, Oceanus
mellett, kilenczven ed-
gyet mikor jegyzette
másfél ezer felett.

MAS.

Egy Lengyel énekirgeről
gére, és ugyan azon notán
Blabosz. Iannáz &c.

Aldgy meg min-
ket Ur Isten á-
jo voltodból, V
lágosíts-meg minket i-
galmasságodból, Ortza
világosságával, lelke-
aján

ándékával, Hogy el-
rünkben é földön jár-
unk igasággal.

Engedd meg miné-
künk kegyelmes Isten-
ünk, Hogy mindnyájan
tégedet igazán ismér-
ünk, Hadd á kitűny
hitűkkel edgyütt ör-
vendezzünk. Mikor
meg itélisz Uram kegy-
elmezz-meg nekünk.

Ne tántorodgyunk
mi el soha Uram tőled,
Nekétel kedheffünk-is
őbbé márfelőled, Ny-
ghassék-meg mi lel-
künk

künk igaz hittel ben-
ned, Vallhassunk min-
denekben Urunknak
tsak téged.

No azért dicsírjük
most fel szoval az Urat,
mert lám csak ő viseli
mindenűt gondunkat,
Uram á te nevedben
ald meg szolgaidat. Ki-
ért vizsontag mi-is dicsí-
rjük Fiadat.

MAS.

*Mellyben búne bocsánatty-
ért könyörög.*

B Otsásd-meg Ur I-
steni fűszárgomnak
vét-

vétkét, Sok hitetlensé-
gét, Töröld-el rutságát,
minden álnokságát, kö-
nyebits lelkem terhét.
Az én busult lelkem én
nyavalyás testemben,
Té, tova bujdosik, mint
madár á szél-vefzben,
Tőled elijedett, Tudván
hogy vétkezett, akar
esni kétségben.

Láttya magán valo
számptalan nagy sok jo-
dat, kiért tudgya, téged,
mint tisztelt jól tőtt U-
rát, Háládatlanságát,
Látván hamis voltát,
Ugy

Ugy an szégyenli magát.

Akarna gyakorta hozzád ismét meg-térni, De bűnei miatt nem mér elődben menni Tőled olly igen fél-Reád nézni sem mér, Szined igen rettegi.

Semmie fints penig, mivel elődbe mennyen, kivel jo voltodért vizont téged tisztelleyen, Vagy alázatoosan, méltó haragodban, Tégedet engesztelleyen.

Sok kifirtet éri, minden

den képpen rettentí, Veled ijezgeti kétségre fietteti, ki miatt maíd elvész, Ha véle jo nem tész, Magát pokolra eiti.

Jaigatván nagy sokszor emliti Sz, nevedet, Mondván: Vaiha az Ur hozzá venne engemet, Bizony kedvét lelném, Mert őtet követném, Mint édes Istenemet.

Bátoritsad Uram azért biztato szoddal, mit használsz szegény-

C

nek

nek örök kárhozattya-
val, Hadd inkább dit-
sirjen, Ez földön elté-
ben', Szép magasztalá-
sokkal.

A'te szodat tudom
mihelyen meg halhat-
tya, Ottan Szent ne-
vedet, mint Attyát u-
gy kiáltya. Ki ter-
jesztet kézzel, Sűrű kő-
nyves szemmel, Magát
read botsattya.

Le-göröbvén köny-
ve ortzájan, ugy meg
követ, Magad-is meg
szánnád látván melly
ke-

keseredett, mert zoko-
gásokban, Siralmas
szép szokban, kér, fejé-
nek kegyelmet.

Irgalmatságod is an-
nál inkább ki tettzik, A'
mennél több vétkünk
nékünk meg-engedte-
tik, Inkáb kegyelmed-
ben, mint büntetésed-
ben, Te irgalmad tűn-
dőklik.

No nem tartod tu-
dom tovább haragod
rajta, mert á békeség-
re te job kezded ki-ny-
uitva, De tsak ollya-

noknak, kik utannad
járnak, mert vagy min-
dennek Ura.

Térj azért én lelkem
kegyelmes Istenedhöz,
Szép könyörgésekkel
bekéllýél Sz. kezéhez,
mert lám hozzá fogad,
Tfak reá hadd magad,
Igen irgalmas Ur ez.

Hidgyúnk mind ő-
rökké igazán tsak ő
benne, Büntül őrisz-
kedgyúnk, ne távoz-
zunk el-tőle, Aldott
az ő neve, örökké men-
nyégbe, ki már meg
kegyelmeze.

Eneklém ezeket el-
keseredett szível, Vár-
ván Ur kegyelmét fe-
jemre Szent Lelkével,
Tétova bujdosván, bü-
nömön bánkodván, tu-
lakodván, őrdöggel.

MAS

In laudem verri temporis.

Aldott szép Pün-
köstnek gyönyő-
rű ideje, Mindent
egésséggel látogato E-
ge, Holtszu uton já-
rokat könnyebítő sze-
le.

Te nyitod rosákat
C 3 meg

meg illatozára, Te á
filemile torkát kiáltás-
ra, Fákat te öltöztetz
sok ízínű ruhákba.

Néked virágoznak
bokrok, szép violák,
Folyo vizek, kutak,
tsak néked tisztulnak,
A' jo hamar lovak-is
tsak benned vigadnak.

Mert fáradság után
fűremet tagjokat, Szép
harmatos fűvel hizla-
lod azokat, Ui erővel é-
pítvén űzéshez inokat.

Sőt még a Vég-béli jo
vitéz katonák, A' szép

Isa-

Isagu mezőt kik szél-
lyel béjárjak, most a-
zok-is vigadnak, s'az
időt mulattyák.

Ki szép fűvön lévően
bánik jo lovával, ki vi-
gan lakozik vitéz ba-
rattyával ki penig vé-
res barattyával ki pe-
nig véres) tegyvert ti-
isztittat tisztarral.

Uiul még a föld-is
mindenütt te töled,
Tisztul homályából az
Eg-is te veled, minden
teremtett állat meg in-
dul te benned.

C 4

Illy

Illy jó időt érvén I-
sten kegyelméből. Dit-
sirjuk szent nevét fe-
jenként jó szívóllgy-
unk, lakjunk egymás-
sál vigan, szeretetből.

M A S.

In laudem Confiniorum.

V Itézek mi lehet.
E' széles föld fe-
lett, szebb dolog
a Végeknél? Holott ki-
keletkor, a sok szép
madár szoll kívül em-
ber ugyan él: Mező jó
illatot. Az Eg szép
har-

harmatot Ad, ki ked-
ves mindennel.

Ellenség hírete. Vi-
tézeknek szive, Gya-
korta ott fel buzdul,
Sőt azon kívül is. Tsak
jó kedvéből-is, Vitéz
próbálni indul, Holott
sebeffedik, ől, fog vitéz-
kedik, Homlokán, vér
le-tfordul.

Veres zászlók alatt
Lobogos kopiát, Vi-
tézek ott viselik, Rop-
pánt sereg előtt. Távo-
ly a fík mezőt, Széllyel
nyargallyak, nézik. A'
C s pár-

párdutz kápakkal, Fényes sisakokkal. Forgokkal szép mindenik.

Jo szerentsén lovak,
Alattok ugrálnak, Hogy ha trombita riadt,
Köztök ki strását áll.
Ki lováról le száll, Nyugszik reggel hol viradt,
Midőn éjten éjel,
Tsata viseléssel, mindenik lankadt, fáradt.

Az jo hitért, nevért.
A' szép tisztefféért, ők mindent hátra hadták,
Emberségről példát, Vitézségről formát, Minden-

deneknek ők adnak:
Midőn mint jo Soly-mok,
mezőn széllyel járnak, Vagdalkoznak,
futtatnak.

Ellenséget látván, örömmel kiáltván ők
kopiákat törnek, s' ha
fulyosan vagyon, A' do-
log hártzokon, Szolitatlan meg-térnek, sok
vérbe fertezvén, Artzul
réa-térvén, úzót sok-
szor meg-vernek.

A'nagy széles mező
S'a szép liget erdő, Sé-
táló palotájok, az ut-

zákknak letele, Kemény
hartzok helye, Tanulo
oskolájok, Tsfatán valo
éhség, Szomjuság, s'na-
gy hévség, Faradság
mulatságok.

Az éles szablyákkal,
Méltán örvendeznek,
Viadal helyeken, Vé-
resen, sebessen, Halva
fokan tekűsznek, Sok
vad, madár gyomra,
Gyakran koporsoja, vi-
tézül holt testeknek.

Oh Végbélieknek,
Iffiu vitézeknek Ditsi-
etes serege, kiknek é
vi-

vilagon szerte ismerént
vagyon mindeneknél
jo neve, mint sok fat
gyümöltssel, sok jo sze-
rentsékkal, Aldgyon I-
sten mezőkbe.

MAS.

Egy szép úi könyörgés.

NInts már hová
lennem kegyel-
mes Istenem, Mert
körül vótt engem ször-
nyű veszedelem, Sege-
delem, légy mellettem,
ne hadgy meg - szé-
gyennednem.

Vagy ha azt aka-
rod,

rod, hogy tőrjem osto-
rod, Tíak rut szégyen-
tőlodd fejemet, Ha bán-
tod, Halálotat inkább
el hozd, hogy nem ru-
its ortzámot.

Aldgy - meg vitéz-
séggel á jo hirrel né-
vel, Hogy szép tisztel-
séggel mindent végez-
zek-el, öltöztets-fel fe-
geyvereddel, jo észszel,
bátor szível.

Ne gyalázzon en-
gem kevély ellensé-
gem. Te légy Uram
velem jo tévő Istenem,
Nagy

Nagy szégyenem, ne
visellyem, s' tovább ne
hagy el esnem.

Kiért ditsirheffen lel-
kem mindenképpen,
Hogy mindenek ellen
meg tartottál éppen,
Aldott Isten hála légy-
en néked örökké, A-
men.

MAS

*Psalmi 27. translatio Un-
garico Carmine juxta Bu-
chanani Paraphrasin.*

Egy Olasz Enek notájára.

AZ én jó Istenem, ha
gyertyám nekem
minden segítségem

be, S-Ha éltemet őrzi feje-
met menti, Hát ki mint
ijeszthetne? Ha hogy sok
ellenség Reám fegyverke-
zék, Tőlök jó vóltaból meg-
mente, Rám dühött szájok-
ból, ki vőn ő markokból,
Raitam mert ingyen kön-
yörüle.

Kiért áldom névét és
nagy kegyelmét, Mig é test-
ben elhetek. Tőle ez előtt is
ez edgyet, s-most-is Kér-
tem, hogy reá nézhessék. Az
imádság lelket adgya re-
méniséget, hogy egedül tsak
benne hidgyek, Eszemet á
Sá-

Sáran nebeitja más után,
Szent tselekedetin örvend-
gyek.

Sőt áldgya ének szóm, s-
versemre okom, Légyen
tsak ő énnékem, Mert ő ár-
nyékában és Sátorában,
Meg tárt nem hágy eszem,
s-vesznem, Mint erős kő
szálra, viszen batalmára,
Hol nem árthat sok ellen-
ségem, Sőt noha ugy tettzik
hogy most is aluszik az Ur:
de tőlök meg-ment engem.

Kiért én meg állom na-
gy fogadásom, S-ötet holtig
dűfírem Könnyörűly én rai-
tam

tam, azért jó Uram, S vé-
gy ki é bűnből engem E mel-
ly fel Istenem, segély remén-
ségem, mert csak benned
bús lelkem, Szemem csak
reád néz, félvén hogy maid
el vész, Ne hadgy remén-
let idvösségem.

Ne hadgy é sötétben, s-
ne reits el előlem : Szerel-
mes ortalád fényét, Vesz-
nem szinte ne hadgy kiser-
tet miatt, s-tarts-meg at-
tad életemet, Sok ellenségin-
től, kik vettek már körül,
Egyedül ártatlan fejemet,
Engem már barátim, Szü-
leim

leim, rokonim, El hadtá-
nak mint veszett embert.

De az jó Isten, ki az hi-
veken Esik veszedelmekben,
Engemet nem hagyja, á
bűnből ki hozza, Nagy tsu-
dalatos-képpen, Irgalmas
Szent Atyám engedgyed
hogy tudgyam, A te utai-
dat követnem, Arról se
félelem se más dolog engem,
Hogy soha el ne téveszt-
hessem.

Rágalmazó nyelvtől, áll
ellenségtől, Ments meg U-
ram engemet, Mert hazug
tanúkkal keserves szokkal,
ká-

káromlyak életemet, Nyel-
vek ő segyverek kivel dű-
hősködnék, keresik tšak ve-
szedelmemet, Ha velem
nem volnál, s-nem báto-
ritánál, Eltemben értek
volna véget.

De á te jó voltod, és i-
gérted jod, Kit bumm után
vigan adtz, S-á bődög élet,
kegyelmességed, Kit velem
bittel váratz, Biztat nyá-
valyámban, vigasztal sok
bumban, s-tudom-is hogy
sok jokkal áldasz, Senki ne
fellyen hát, mert az Ur sok
jot ad Néked ki tšak ő ben-
ne bizbatz.

MAS

Pſalm. 54.

Deus per nomen tuum ser-
ua me &c.

A, Te nagy neve-
dért tarts meg
engem Istenem,
Győzhetetlen erőddel
álly boszszút értem,
Halgasd meg már sok
imádságimat Uram en-
nékem, Ne feletkezzél
tellyességgel így el én
felőlem, Bizonyos re-
ménységem, Segély, most
ideie, légy jelen nékem.

En reám mert nagy
lok-

lokán most tel-támad-
tak, Ollyanok kik ve-
led semmit nem gon-
dolnak, Súrgetik lel-
kemet mert szor-
nyú halálomra járnak,
En pedig segítségül
tílak téged egyedül vár-
lak Im majd el fogyat-
nak, Ha elhatz és tor-
kokban vetz azoknak.

En életemet Uram
te támogatód, Búval
borult lelkemet, meg-
vigasztalod, Ellensé-
gimnek, a költsönt te
bóvón meg-adod lgas-

sa-

sagoddal az álnok szí-
veket-is meg rontod,
S'Nyilván meg bizo-
nyítod, Hogy segélli az
hiv embert job karod.

Tenéked akkor hã-
lát adok örömmel. Al-
dozom szivem szerint
szép dicsfirttel, A te
felséges nagy nevedet
áldván tisztelettel, mint
te teremtetted ember
ha járhatok bátor szí-
vel, Dicsírek énekkel,
Hogy veszteket lát-
hattam két szemem-
mel.

MAS

MAS. Psal. 148.

MEnnyi seregek,
boldog tiszta lel-
kek emberi nem-
zetre kik az Egből
néztek, az Urat örök-
ké ti mind dicsőítétek.

Angyalok az Urnak
követi kik vattok,
Szentek kik ő székít
mind körül állatok,
örökké az Urat fel ma-
gasztaljátok.

Fényes Nap világa
é világ fakklyája, szép
Hóld Ei lámpása, Eg-
nek sok csillaga, az ur-
nak

nak Szent nevét mind
örökké áldgja.

Tűzes hatalommal
forgo ti nagy Egek, s-
a nagy Tengerekkel
edgyütt minden vizek,
örök dicsőítéssel őtet ti-
sztelegétek.

Mert csak ő egyedül
minden teremője, S-
mindent bir, valamint
magában rendelte, meg-
marad mindenk ellen-
ő szerzőse.

Földnek kereksege
minden állatokkal, viz-
ben való halak. Tenge-

D

ri

ri tündákkal, Az Urat
örökké áldgyátok szo-
tokkal.

Tenger mély örvé-
nyi, menydörgés, vil-
lámás, Eső hó, szél és
vész, háboru, tífattogas
Hegyek, Erdők, s-Ny-
árba-is feiéről sok ha-
vas.

Szép halmok, Zöld
ágak, ékesült kis dom-
bok, Fák, kik külömb
külömb szép gyümölt-
sőt hoztok, s-Füvek,
kik gyönyörű szagga-
illatoztok.

Sok

Sok szinben tündő-
klő ékes szép virágok.
Erdőkben tserékben
Vadak ti kik laktok,
örökké az Urnak ne-
vét kiáltsátok.

Gyikok, kigyok,
földben lako sok állat-
tal, Sőt a madarak-is
külömb külömb szok-
kal örökké az Urat
áldgyák hangosággal.

Világ fejedelmi, U-
rak, és fő népek, kik
kösséggel birtok, s' né-
kik törvényt téfztek,
D 2 örök-

örökké ditsírvén az Ur-
rat féllyétek.

Együgyű gyerme-
kek, kegyesek, szép
szűzek, Fel serdült if-
fiakkal bősületes vè-
nek, Ditsíret töletek
légyen ő nevének.

Mert ő az, a kinek,
hatalmában az ég, né-
ki enged Tenger, Me-
ny s' földi kerektség, Se-
gelli őveit, mint men-
nyei felség.

Ezt azért ti hivek
Urnak Szent seregi, kik
leg inkább vadtok az
Ur

Ur izermébe, örök-
ké szent nevét ditsíjé-
tek menybe.

*Hymni Tres ad SS. Trini-
tatem Primus ad Deum
Patrem.*

A' Szent Három-
ságnak első sze-
mélye, Atya I-
sten ditsőfféges felsége.
Mind é széles világnak
teremtője, Tekints re-
am ilyen veszett sze-
gényre.

Ments és vezess ki
Uram afok vészből, vi-
sely gondott rolam te

árvád felől , Ne szak-
adgyak el tőled Isten-
emtől , Segély kiáltok
tsak hozzád egyedül.

Veszett fejemnek
mert oly állapattya,
mint hajonak kit el-
vert Tenger habja,
nints senki vezére, kor-
many tartója , A' sok
vész közt, csak az e-
gy Isten oja.

Reméntelen minde-
neknél életem, Látván
veszttem , örül sok el-
lenségem , Tsoválván
fejeket, csufolyak en-
gem,

gem , Barátim-is mind
idegenek tőlem.

Gondod nints rám
mert mindenik azt
tudgya , hogy eddig-is
éltem ki ki tsudallya,
ennek , úgy mond , á
mint vagy on ő dolga,
Lehetetlen hogy senki
szabadítsa.

De mind enni sok
háboruimban-is , érti
lelkem hogy reménség
kívül-is. Tsúda kép-
pen még ki mentesz
végre-is , Noha nem

latom most egy tsep
modgyát-is.

Azért én lelkem ér-
zette sok jodat, ne hal-
logasd meg szabaditá-
sodat, mert ha el-ve-
szek-is Uram, mi hasz-
nod? Azzal ugyan nem
őregbül hatalmod.

De ha meg-mentesz
ez jók következnek,
edgyik ez, hogy mind
holtomig ditsirlek, má-
sik meg ez, hogy azok-
is meg-térnek kik se-
gedelmedrő kétségben
estek.'

Ter

Terjezd ki hát fény-
es ortzad világát, Szá-
razd azzál szemeim
nedves-voltat, mert
csak te fényed siralmat
szárazhát, Búbol men-
thet jora mindent for-
dithat.

Nabugodonozort hét
esztendőre, Vivéd is-
mét Kiralyi felségere,
Meg - szánván szeme-
det veted szegényre,
Azért tekénts reám-is
illy veszetre.

Kiért velem edgyütt
földi kerektség Ditsir té-

D s

ged

ged, O menyeyi nagy
felség, Veszendőnek
ki vagy igaz segítség,
Ditsőflégeddel rakua
mind föld, s'mind Eg.

MAS

*Hymnus Secundus ad Deū
Filium pro impetranda
militari virtute.*

A' Szent Három-
ságnaK Kinek, i-
mádkoznaK JE-
SUS másod szemeLye,
Régi vitézeknek, Rop-
pánt seregeknek Győ-
zhetetlen Istene, Te
hozzád kialsTok, ki ka-
to-

tonád vagyok, Vigy
kérek vitézségre.

Régenten Davidot
juh mellől a pásztort,
Vid Királyi felségre,
Midőn Goliáttal, a na-
gy Oriással, meg viua
szemtől szembe, Kit
remenség ellen Tfu-
dalatos képpen Adál
néki kezébe.

Jo Machabeusnak,
Jesttének, Samsonnak,
Gedeonnak, Juditnak,
Eszet, batorsagot, Adal
diadalmot, hogy vite-
zül járnának, Midőn

benned bizván , Had-
nagyságod után Sze-
rentsét próbálnak.

Most-is vetézeknek,
Te vagy bátor szivek,
kik veled ditsekednek,
De á kevélyeknek, kik
mással kérkednek, Tlak
szégyen valás helyek,
Mert kit te nem se-
gélisz , Szive , esze , el-
vész, Hátat ad ellenség-
nek.

A' te nagy néved-
pen, en-is most Istenem,
Kötöttem fel szablyá-
mát , sok jó szerentsé-
ket,

ket Várok csak te tö-
led , s' Vitézlő sok jó-
kat , Mert nem fizeté-
sért. Sem gazdag pré-
dáért Járom, tudod, ú-
tamat.

Hanem Sz.neuedért,
s-á szép tisztetségért ,
Kiben meg-kiffébbítél,
Noha nem méltatlan,
mert rút és számtalan.
Bűnömért rám gerjed-
tél. De kérlek feleits
el , Vndok uétkeimet
Lám már eléggé uertél.

Te, uagy ízal kopi-
ám , uagy éles szably-
ám,

ám, Jó lovam hamarsá-
ga, Elmémnek vezére,
Karjaim ereje, En szí-
vem bátorsága, Bizván
szent nevedbe, Megyek
örvendezve, Bátran ká-
romloidra.

Tsák te réád had-
tam, Eletemet Uram,
Valamely helyen já-
rok, Bátorságot, eszet,
Sok jó szerentséket,
Tsák jó voltodból vá-
rok, Ortzámról töröld-
el Szép vitézségekkel
Szégyent, kit meg is
vallok.

Hogy

Hogy vidám ortzá-
val, Szép hála adással,
En fel magasztallyalak,
E' széles világnak, Té-
ged hadnagyomnak ö-
rómmel kiáltalak, ver-
rel festett szablyák kit
adtz olyanoknak, kit
Zászlod allatt járnak.

Hymnus Tertius ad Spiritum Sanctum pro felicitate conjugio.

A' Szent Háromság-
nak harmadik szemé-
lye, Szerelemnek I-
sten szeréntgerjesztője,
A' jó házasságnak ki

D8

va-

uagy bõlts szerzõje, Szi-
uek szentelõje.

Szent Lélek Ur I-
sten, te ki jo kot osz-
tofsz. Meg - kefered-
teket örõmmel láto-
gatz , Félelmes szi-
ueket bátorsággal ál-
dasz , Siralmaft uigasz-
talsz.

Régi szentek házáf-
ságát te szerzetted, az
én szíuemet - is tsak
te ébreztetted , edgy
árua szép szűzhöz mo-
stan gerjeztetted, ér-
nem ezt engetted.

Kön-

Könyrõgók tenéked
hogy szentely meg en-
gem. Tulajdon Tem-
plomod hogy leheffen
lelkem , Szeplõ nélkül
titzta legyen és éle-
tem, lakozzál te ben-
nem.

Add meg azt-is tár-
sul énnékem boldo-
gul, A kit mostan kér-
ek tõled én Uramtul ,
Hadd vehessék butsut
immár bánatimtul le-
gyek vig ezentul.

Aldgy meg mind ket-
tõnket igaz szerem-
mel

mel, Jó ép egésséggel és
szent félelemmel, két-
ség és versengés köz-
zúlunk veszen-el, ély-
ünk tsendességgel.

Te regulad szerént
hogy igazán élven,
Hozzánk tartozokkal
imádgunk ditsírvén,
Téged vigasztaló szent
Lelek Ur Isten mind ör-
ökké, Amen.

MAS

Ebben a Noe bárkájá-
ból el-repült Galamb álla-
pottához hasonlítván ál-
lopottját, kéri Istent, hogy
ide-

illetének sürű nagy veszé-
lyében ontsa reá kedvét ál-
dásának bárkájában való
be fogadásával mentse meg
sok kísértéstől fejét.

Segély meg engemet
én édes Istenem, Re-
mentelenség-ben ne
hadgy el szillyednem,
Im minden elhagyott,
Nintsen hová lennem,
Nem tudok mit ten-
nem.

Sok nyavalya miát
apadott hitemet, most
többits-meg bennem,
segélvén engemet, Kit
é vi-

é világ utál , tsufolván
engemet , Veszett éle-
temet.

Mint Galamb , ki
Noe Bőrkájából repült,
Nagy víz özön miatt
még bőkara került,
Szájában ágat hozván,
meg-tetejére űlt, Ki-
zöld ággal ujult.

Szintén ugy most
lelkem ő nagy inségé-
ben, Még te reád került
kérelenségébe , Noha
el-hagyott volt : most
reménletében , Rád-
szállot hitiben.

Uj

Uj könyörgést ho-
zott néked úi ág hely-
ett , ki jó reménység-
gel virágzott , zöldel-
lett , S'adgya ő magát-
is kezébe é mellett ,
Igy vár bőkád fellett.

Mint egy nagy bők-
kásban vedbè azért
szegènt, Io áldomásod-
ban fogadásod szerént-
Hogy a kétség miat
el ne hadgyon meg-
ènt , Tèged szentséges
fènt.

Kiből Uram néked
de

de mi hasznod lenne?
Ha a kétség miatt ő
pokolra menne, Lám
már meg-váltottad ho-
gy ne égne benne, Sőt
tót érdemlene.

Régen egy galambot
ha Noe meg-tartott,
Hát hogy hadnál en-
gem kit Fiad meg vál-
tott, Ki téged keserve-
sen régen kiáltott, Szi-
ve szerént aldott.

Segély azért engem
kegyelmes Istenem, ör-
vény fenekére ne had-
gy alá mennem, kiért
á

a mig élek Kélz vagy-
ok hű lennem, Nagy
háladást tennem, Szent
neued ditsírnem.

MAS

Psalms 42.

Mint a szomju szar-
uas kit vadász retten-
tett Hegyeken, völgye-
ken széllyel mind ker-
getett. Ri, leh, s-alig-
uehet szégyen lélegze-
tet, Keres kút fejeket.

Ugy keres Ur Isten
lelkem most tégedet,
Szerte mind kiáltuán
a te Szent neuedet,
Sza-

Szabadulására , hogy
öntskegyelmedet, mint
forrás fejedet.

Etelem mert nint-
sen fohászkodás nél-
kül, Italom csak mēreg
keserű könyvemtől ,
Midőn illy szot hallok
én ellenségemtől , ki-
ben lelke mel-hűl.

Mond: te szam ki-
vetett nyavalyás meg
romlott, Amaz remēn-
letted Istened most ho-
lott? Tőled immár ré-
gen tálam el-kásonlott,
hogy vagy illyen rom-
lott.

Mely

Mely szo csak meg
nem ől nag szégyen-
letemben , Hogy kevé-
lyellenség azt veti sze-
memben , kinn elkefe-
redem, s' ottan jút e-
szemben , Mint éltem
helyemben.

Midőn nagy sereg-
gel , zengéssel , kon-
gással, Templomodban
mentem szentelő áldás-
sal , Szinten az ajato-
dig sok szép hangos-
sággal Olly nagy mēl-
ő sággal.

De te mind az által

E

szon-

Szomju lelkem ne fé-
ly , Sőt régi Uradban
minden ellen remélly.
Bizván kegyelmében,
hidgy és tsendesen ély.
Gonoszt hozzá ne vély

Mert még-meg-téri-
ti régi szereztsédet, ki-
ben virágoztat jókka-
ugy tégedet Tél után
tavaszal mint a szép
kerteket, meg áldgya
fejedet.

Kiért mondasz te-
neki dicséretet, Mint e-
gy filemile sok szép é-
nekeket, Ambár szen-
ved-

vedgyek hát érte min-
deneket , nyelleyek bú-
és Mèrget.

Tsak légyen koros-
kent lelkével mellet-
tem , hogy sajdalmam
miatt ne veszszen éle-
tem , mint Jordán és
Hermon fogyhatat-
lan hitem, Légyen erős
lelkem.

Mert ha Tenger bú-
sul parantsollattyára ,
Hát rám is ő ereszt bú-
bűnös fiára, Támasz-
kodom azért jó aka-
rattyára, Mint Atyam,
karjára. E 2 Fő-

Főképpen hogy tudom már hogy nem sokára, meg-könzörül rajtam, az boszszúságára, A' ki járr életem vesztére, skárára, Szégyen vállalására.

Kiért áldom őtet erős kösziklámot, Tsfak ne hadgya fogyni- el bizodalomot, mikor boszontással gyűityák nyavalyámot mint-ol- aijal lángot.

Mondok : Tsfak ne- kérdgyék hogy hol en- lstenem? mert mérgem- ben

ben akkor nem tudok mit tennem, hogy az- zal terjesztik keserve- met bennem, kész vol- nék holt lennem,

No azért el hadgyat lelkem te ne búfoly, Buzgó imádsaggal főt Uradra boruly. Erős ré- ménséggel tsfak ő hoz- zá szoruly, Tőle el ne forduly.

MAS.

Szarándok vagy bújdosók éneke.

Pusztában Sidokat ve- zérle jo Isten, ki e-
E 3 löt-

lőttök mentél tűzes ojszop
képben, Igéret földére ve-
zérelvén szépé, Kalauzzok
voltál minden szerentséken.

Te adtál tsillagot amá
Magnusoknak, Vezérül is
Angyalt IffiúTobiásnak, He-
rodes előtt futó szűz Má-
riának, te voltál vezére
minden szarándoknak.

Könyörgök, nekem-is ho-
gy légy már vezérem, Mert
im bujdosni űz nagy bú, és
szemérő enlstenem ebben ne
veszszél el vérem, őrizz meg
gonosztoll, Felségedet kéré.

Epits se élmémet á jó
böl-

böltéséggel, Szívemet pe-
niglem hittel, reménséggel,
Bujdosó fejemet töredel-
mosséggel, s-te adtad lelke-
met buzgo könyörgéssel.

Jártomban, költömben
hogysak reád néztek, Bum-
ban, örömemben reád figy-
elmeztek, Jó s-gonosz sze-
rentsét tsendesen visellyek,
Soha semmi helyen el ne
felejtselek.

Hogy bujdosásom ideje
tölte után, En édes hazám-
ban térjek ismét vigan,
mind azokat jó egészségben
találván, á kik szomorkod-

nak én tölem bútsúzván.

En édes hazámból való
kimentembén, Szent Mihály
nap előtt való harmad hét-
ben A más fél ezerben és
nyoltzvan kilentzben, Az
ő szerént szerzém ezt illy-
en énekben.

MAS.

*Valedicit Patria, amicis, iisq;
omnibus quæ habuit ca-
rissima.*

O H én édes hazám
te szép Magyar-
ország, ki keresz-
tyénségnek viseléd pai-
sat, Viselsz pogány
vér-

vérrel teltet és szab-
lyát, Vitézlő oskola;
Immár Isten hozzád.

Egejék vitézek, Vé-
geknek tüköri, kik-
nek vitézségét minden
föld viseli, Regi vité-
zekhez dolgotokat ve-
ti, Istennek ajánlva le-
gyetek immár ti.

Ti-is Raro szárny-
on járó hamar lovak, A'
kiknek hátokon a jó
vitéz iffiak, Gyakor-
ta kergetnek, s' hol
penig szaladnak, A-
E s' daffék

dalsék ékeffég már
mind-nyajatoknak.

Fényes sok szép szer-
szám vitézlő nagy szép-
ség, Katonatalálmány,
úi formaékeffég, Sereg-
ben tündöklő és fénlő
frisseffég, En tőlem, s-
Istentől legyen már bé-
keség.

Sok jó vitéz legény
kiket fel-emeltem, kik-
kel sok jót töttem, tar-
tottam, s-neveltem,
maradgyon nálatok jó
emlékezetem, Jussón
eszetekben jó tétémről
nevem.

Vi-

Vitéz proba helye
ki terjedt sík mező,
Fákkal, kősziklakkal
bővős hegy, völgy, er-
dő, Kit a sok tsáta jár,
s-jo szerentse leső, le-
gyen Isten hozzád sok
vitézt legelő.

Igaz atyámfia, s-
meg-hitt jó barátim,
Kiknél nyilván vad-
nak keserves bánatim,
Ti jutván eszemben
hulnak sok könyveim,
Már Isten hozzátok jó
vitéz rokonim.

Ti pedig szerzettem

átkozott sok versek,
 Bűnöl kik egyebet né-
 kem nem nyertetek,
 Tűzben mint fejenként
 égjétek, vesztétek,
 mert haszontalanok,
 jót nem érdemlétek.

MAS.

*Ezt a Psalmust a Beza ver-
 seiből fordította, tsak halála
 előtt való betegsé-
 gében.*

VEgtelen irgalmu,
 O te nagy hatal-
 nu Isten, légy már ke-
 gyelmes: Onts ki min-
 denestül, Jodat rám ke-
 bledből

bledből, mert la mely
 veszedelmes, Bűnöm
 miat lelkem, ki titkon
 rag engem, mert nagy
 sebbel sérelmes.

Mosd el rolam immár,
 kit lelkem alig vár,
 mosd-bűnöm rútságát,
 Edgyűtt a rút hirrel,
 mint rút bűzt enyézd
 el, Fertelmem bűdös
 szagát, Ismérem bű-
 nömöt, kiért nap enge-
 met, Rettent mutat-
 ván magát.

Tsak neked vétkez-
 tem, Bűnt ellened tót-

A 7

tem

tem, O kegyelmes Úr
Isten! Kit semmi rava-
zság, nem tsalhat Al-
nokság, Reitve előttem
nintsen, mert a nagy
kék egből, mint kiralyi
székből, Látod mit mi-
vel minden.

Ha érdemem szerint,
Reám eresztesz kint,
Veszek! Jai hová le-
gyek? Ha tellyes éle-
temben, Bünt töttem
mindenben, Bizony
pokolra megyek, mert
még létem előtt, Te-
stem meg-förtőzött oh
Iste-

Istenem már medgyek?

Engem mert vétké-
vel, Anyám éltetett-el,
mehében hogy hor-
dozott, Vétket penig-
te bánfz, Igazt szeretz-
s-kivánsz, ki tiszta szi-
vet hozott, hogy éle-
tre adál, Azonnal ok-
tatál, mint értenem
titkodat.

En rút háladatlan,
Azért foghatatlan Isten
hozzád kiáltok, Tisz-
tits Isopoddal, Irgal-
massagoddal, mert la-
ki nagy kint valok
Hogy

Hogy undok vétkemből,
meg tisztulván,
belől Legyek szebb
hogy sem vagyok.

Legyek fejérb hónál,
öröm mondásoddal,
Töltsbé az én fűlemet,
Vigasztald lelkemet,
küldvén örömdet, ne
szárazd ki velőmet,
Tízontombol bánattal:
Ne nézz rám haraggal,
mosd el inkább vétkemet.

Teremts ismét bennem,
Teremtő Istenem,
Tiszta szívet kegyes-
sen.

sen, Fudd belém isme-
gint, Hogy nagy szivem szerint,
Lelkem igazt szeressen, En-
gem ronlott szegépt,
Rosz érdemem szerént,
Haragod el ne vessen.

Ne fosz-meg lelked-
től, Sőt idvőségemről,
módgy örömet már né-
kem, Szentelő lelked-
del, Hadd éppüllyön
meg fel, mint az előtt
bús lelkem, Hogy sok
tévelyedtek, Te hoz-
zad térjenek, követ-
vén bizvaft engem.

A' kővér áldozat, jó
kedved nem hozhat,
Jól tudom Uram né-
ked, mert ha á kellene,
örömeit tisztelne, Bús
fejemet azzal téged, Tö-
redelmes szível Buzgo-
könyörgéssel, Beszéllem
széért néked.

Imé ki-oldoztam, s-
te elődben hoztam, Fe-
ne ötte sebemet, kit
csak te gyógyíthatz,
Életre fordíthatz, Szá-
ad keszerves fejemet,
Bűneim kinnyával, Te-
nem fáidalmával, Ne
yötörd életemet.

Ha éléd nem hattad
Sőt hozzád fogadtad,
Tehát most se hadd-el,
Jó voltodból szegént,
Jó szokásod szerént,
Sion falát támadz fel,
Hogy mint áldozatot,
Adgyak úgy hálakot,
ki néked leg inkább
kell.

MAS

*Fragmentum Canticonis cu-
jusdam ad Deum Opt.*

Mix.

Mert ki meg-tér,
kegyelmet kér,
jó voltaához nem
fér,

fér, hogy azt ő el-had-
gya, mindent meg-
nyer, ki szolni mér,
néki szent Fiaért, Fia
maga mondgya, men-
nyen fellyúl ér irgal-
ma kit mér annak,
ki őtet féli és várja
Fiából folyt vér, né-
kem elég bér, hogy
bűnömért nem vét
kárhozatra.

*A meg-irt Vitéz Ur,
Istenet Enekeinek
vége.*

AZ

Az
Jó emlékezetű, Istenben
ívósszégesen nyágvó
NEHAI NEMES
Es Nemzetes
RIMAI JÁNOS-
NAK,
Istenes Eneki kö-
vetkeznek.

Ovenus in Libro u-
no Epigrammatum:
*Solis ut in solo motu con-
stantia constat ,
Constans Virtutis vis in-
agendo sita est.*

Miként a szép Napnak
szüntelen folyása
Jelenti hogy légyen
álhatatósága.
Igy hogy gyökeret vert
é Virtus zöld fája,
Kegyes munkák által
magát ki mutattya.

PSALMI LI.

Periphrastica explana-
tio.

Mint hogy Isten ellen
sok ezer képpen va-
ló mindennapi vét-
keknek szám-talanságihoz
képest , semmire nintsen
nagyobb szükségünk törc-
delmes szívből kívánczo
szüntelenül való peniten-
tzia tartásunknál , és bű-
nünknek: döglételességéve
ellenünk ingerlést Istennei
haragjában kérlelésenél
szükség eunek a dologna-
valóságos módgyat, sima é

igynes reguláját , bizonyos intézet-is meg-tanulnunk , s' mindenkor előttünk tartanunk hogy ennek az igen felette szükséges dologban való módnak Isten ígéjéből előnkben adatott , és ő felségének tetzésére szabott ép reguláját , illetlen toldalekokkal nem illetvén , vakon és vakmerőn valami tsoportos , görtsős és horgas regulát ne kövessünk : Melly jó regulának Isten tekinteti előtt minden állapattjában való szép egyenessé-

nességét, jó ábrázat mutató tükörét, miért hogy minden úisággal talált emberré tevelygesből való toldalekok előtt, Szent Lélek vezérlése által meg-iratott, s-nékünk követésre példájul adatott, Szent David Királynak, ötvenedik penitentia tarto Soltárában, részenként való ép-séggel fel-lelhettyűk, az igaz penitentia tártásnak regulájában nem szükség ez ellen más regula után elménket bajtanunk, de ufekeink terke súlyosító fain-

dáiminkba, szivünk töre-
delmeségével, s-lelkünk
alázatosságával, így kell s'
dologban edgyüti Szent Dá-
vid Királlyal, magának ő
Sz. Felségenek, az Ur Istennek
szollanunk:

Könyörűly én raj-
tam Ur Isten, s' ir-
galmazz Lelkem
mert meg rutult, s' kő-
rül nőtte bűn s' gaz,
Majd á kárhozat-is
rajtam el hatalmaz,
Sokságu irgalmad ha
meg nem oltalmaz.

Lelki fekély ellen
tsak

tsak te vagy jó orvos,
ki tűze fűstétül én lel-
kem-is kormos, Bűnöm
nek szennyéből azért
engem ki-moss, Tisz-
tits vétkeimből, ne le-
gyek illy piszmos.

Erzem és ismértem
hogy nagy álnoksá-
gom, Elöttem ál bűnöm
és tött gonoszlágom, ki
miatt elveszett ked-
vem s' vigaságom. Etel-
re, itálra szintén kíván-
lágom.

Nem tsak á bőrömre
vétkem enyve ragadt,

Belől bélemre-is de rút
mérge fakadt, Nintsen
olly rész bennem kire
rűh nem akadt, s- é
miatt valo bűm éjel
nappal faggat.

Bűn lészkébe penig
mig akkor akadtam,
mikor én anyámnak
méhébe fogontam, Első
téijel edgyűtt a bűnt
szoptam, nyaltam, On-
nan valo magból bűn-
re így agaztam.

Te- bôltseségednek
utain viseltél, Es tit-
kaid között oktattál,

s-neveltél, De ki-téve-
lyetnek im azokból
lettél, és az ítéletben
engemet meg győztél.

Tenéked vétkez-
tem, ellened tők go-
noszt, ki most szentsé-
gemben, és érdemem-
ben foszt, Jutalmul be-
remben ördög hév
poklot oszt, Fejemről
istenem vond le azt a
rút kofzt.

Ne kéméld en tő-
lem irgalmaznak irét,
Szivtasd ki lelkemnek
azzal genyért rűhét.

Halhaffék mások-is
használható hírét, ki-
kre pokol és bűn von-
ta nyilas ijét.

Isoppal hints engem
s' tisztulást úgy vészek,
Betől lelkeddel moss s'
honál fejérb lések, E-
lőzz meg kedveddel
migien el nem veszek,
kiről örömömben né-
ked áldast tések.

Te bőltféségednek
utára emelel, Es tit-
kaid között oktátál
nevelél, De ki tévely-
etnek

etnek im azókból lelél,
Es éz itéletben enge-
met meg-győzél.

Mint ne győzhetne-
is igaz itéleted, Hol
semmi mentséget nem
lelék ellened, könyör-
gők inkâblan előzzön-
meg kedved, mert bő
irgalmaddal hires köz-
tünk neved.

Adgy én halálom-
nak vig örömet azért,
Hadd romlott tagaim
vegyenek már új vért,
El fordítsd ortzádat
F 4 vét-

vétkimtől Fiadért , s'
nyomd-el élnokságom ,
lelkem mert hozzád
tért.

Fertelmetlen tiszta
szívet teremts bennem.
Igaz és Sz. Lélek hogy
lakhassék velem Bűn s'
ördög hatalmat ne vé-
gyen ellenem , Adgy
győzedelmesnek ezek
ellen lennem.

A' te színed elől el-
ne vész engemet, S' ne
fozd Sz. Lelkedtől
meg-is én mellyemet,
Idvőzítésedben tartásad
örö-

örömemet , S' Lelked
erejével tölts meg-is
keblemet.

Lelkemnek te Lel-
keg légyen fejedelme ,
A' mit az parantsol a-
hoz légyen kedve ,
Semmit rossz vét kek-
nek ne légyen enged-
ve, Hogy kikért előt-
ted lehetne meg vetve.

Igy térithetek meg
útra sokakat , kik
meg-is követik ő ál-
nokságokat , meg-mu-
tatom nékik az ő rom-
lásokat, S' intem hogy
F s , el-

el-hadgyák ő gonoszlá-
gokat

Vér ontás terhétől
mentsed-meg fejemet,
S azzal szép áldásra
öldj meg-is nyelvemet,
Térítsd meg éppen ör-
vendezésemet, Erez-
hessem bennem kész id-
vősségemet.

Az én ajakimat! ny-
isd fel jó széleffen, Hadd
mongyon szam néked
hálákat kedvesen,
Minden népek között
én nyelvem hirdeffen
Ho-

Hogy a te nevedben
minden szent hiheffen.

Ha aldozatokban
kedved gyönyörköd-
nék, Bak vért tűzre bő-
vön oltárol öntenék,
S nagy láng közöt kő-
vér tulkokat égetnék,
S füstöt így azokból
égben erefztenék.

De az az áldozat el-
lőtted nem kedves Ha-
nem bús, s' tért lélek
ki büntől felelmes
Es meg-epedett sz-
bánattal keserves

Ebbe gyönyörködöl, s
ehéz vagy figyelmes.

Szeméid Sionon meg
könyörüllyenek, Jeru-
salem fali meg-éppül-
lyenek, Az benne va-
lók is békével éllye-
nek, Borjukkál oltárid
hogy meg-bővüllye-
nek.

Ditsósság tenéked
légyen az egekben,
Ugy most is mind vé-
gig, mint volt ere-
detben, Akadályt ne
léllyen semmi dolog
ebben, S' te előtted bál-
vány

vány ne álljon meg
helyben.

MAS.

Szent János Apostol
nem békába való ok-
bol íté, s' mond is ba-
zsgoknak mindnyájunkát
á kik bűn nélkül valoknak
mernők magunkat monda-
nunk, int bűnűnknek meg
ismeretire azért, s-paran-
csollya hogy bűnűnket meg
is vallyuk Isten előtt, kinek
batalmas felségű hívseget
ajánlya, á melly hívsegből
tsalatkozás nélkül azoknak
vétküket meg-is bocsáttya

figyelmeffen ő felsége, á
 kik mind vallást s-mind
 vádolást tévén magoktól,
 bűnök megbotsánattya fe-
 lől csak ötet szorgalmasz-
 tattyák s-Fia által meg-
 engesztetett, kedves is
 kérlelik az ő közbejárásá-
 ból. Szükség azért vád-
 lással való vétkeink valla-
 sa undoksága erközsége-
 vel Isten előtt bűnünk meg-
 botsánattya felől való tö-
 rekedésünkhöz mindenkor
 kegyelmezzünk: Mert á mint
 Sz. Agoston Doctor is
 figyelmezzetse igen méltó
 intésé-

intésével tait edgy sze-
 mélynek szolló irásabol
 mindnyájunkat, Si non
 dixeris Deo quod es,
 damnat Deus quod in-
 te inveniet: Vis ille i-
 gnoscat, tu agnosce,
 ut possis Domino dice-
 re; Averte faciem tu-
 am à peccatis meis. Ha-
 meg nem mondod Istennek
 minémű vagy az az melly
 bűnös légy, kárhoztat-
 tya Isté á mit benned talál:
 Akárod hogy ő meg botsá-
 son, te szükségedet isme-
 rjed á meg-botsátásra,
 hogy

bogy mondhasd az Vrnak :
 Fordits el színedet az én
 bűneimtől. Christus Urunk-
 is nem az egészségeseknek,
 de á betegeskedőknek
 mondgya á gyógyító orvost
 szükségesnek, és á ki holom-
 poz, annak nyitgya az ő
 ajtaját meg, s' annak-is
 adatik á ki kéri tőle, és szor-
 galmaztattya nála az ő a-
 dományát, bűnünk isméré-
 tiből származo szívbeli
 keservünkéből mint egy lel-
 künk fojtogató örvényéből,
 az Ur Istennek sok igireti-
 vel ajánlott szabaditót hoz-
 ba

ha te orvosló, gyógyítókegy-
 elméhez hitbelibizodaltsmal
 folyamodván. Azért ki-ki
 maga képében így szollyon
 ő szent felségének :

Káltok hozzád
 mélységből, U-
 ram ments ki ez
 inségből, Hatalmadat
 nyújts ki menyből, S'
 gyógyíts-meg lelki fe-
 bemből.

Vallást tészek ma-
 gam ellen, Vagyok sok
 bűnnel éktelen, Artat-
 lanságom éptelen, Ve-
 szék, ha vetz mint ér-
 demlem.

Ne

Ne meny velem itéletbe, Mert ugy esem kisergetbe, Tégy rész inkább bőv kedvedbe Ki gazdag vagy kegyelembe.

Számba ne ird sok vétkeket, Mert meg terheled lelkeket, Erzem igen eseteimet, E-meld földről fel fejeimet.

Pörben ne szálly Uram velem, Mert sok tanu áll ellenem, Nem is tudnek mit felelnem, Pokolban kellenék ménem.

Ir-

Irgalmadban bőséges vagy, Túró vol-tod-is elég nagy, Erdememben hát hátra hadgy, S' ingyen valo foldot-is adgy.

Tekints Fiad halálára Lelkem terhes váltságára Függesztetek kereszt fára, Bűnőmet vévén val-lára.

Eő már előtted szentségem, Vére tökéletességem, Nem veszhetél náladbèrem, Mert ő előtted érdemem.

Vi-

Vidám ortzával té
kints rám, Hadd eny-
hódgyék meg nyavaly-
ám, Pirossíts meg son-
nyat ortzám, hogy áld-
hassa vevedet szám.

Harmatozlaás rám
bő áldást, Minden jok-
kal fejemet lásd, Hi-
temben adgy igaz val-
lást, Ne tisztelleyek he-
lyetted mást.

MAS.

I Gaz hőz mondás az, ho-
gy á ki Sárban esik ke-
veredetlen nem két ki be-
léle : Hasonlatos képpen
va-

vagyon bűnbeki való keve-
redésünkkel is állapotunk :
Elég nagy akadály, s-gya-
lázat-is penig hogy bűne-
ink undok szennye reánk
ragadása miatt : molsko-
son kell könyörgesünk ide-
je korán is Isten színe elei-
ben állapodnunk, de mint
a verőfeny világa tündök-
lő fénnyel fertelmes dolgo-
kra, s-rút undok sárokra
való terjedésével-is magát
soha meg nem fertez-
tethető, de meg-tartya
tündöklésének szépségét
s-tisztasága természeti-
nek

nek erejét. Így a raj-
tunk könyörülő nagy Isten-
nek szentséges kegyelmű
irgalmanak ereje-is re-
ánk terjedésében meg nem
fertezteti illethetetlen vi-
lága ragyagását. Mind
azáltal minékünk ebben
ez állapotban amá Sz.
Pál intésének kell meg em-
lekeznünk, hogy felem-
mel s-retteggéssel, munkal-
kodgynak idvőtségünknek
dolgában, de úgy, hogy
az a rettegés és félelem az
Istennek tartozó fiai sze-
retetünkől meg ne iraf-
sitsen

sitsen minket, a melli sze-
retetből bizván az ő bizta-
to Atyai kész kegyelméhez-
is folyamodunk, ki a mi
véteink szerint nem-is
tselekedik velünk, meg embe-
kezvén hogy romlott porból
valók vagjunk és senki
sintse a ki igaznak valhat-
ván előtte magát ne szü-
kölködnék kegyelme nélkül.
A melly kegyelemnek min-
den szem pillantásban va-
to szükségére gondot is vi-
selvén magunkba, ki ki jó
reménységgel, maga képébe
igylis szollyon ő Sz. Felségé-
nek.
Re-

R Eménségem te
légy nekem, Na-
gy hatalmu bölts
Istenem, Tőled légyen
segítségem, Mikor ter-
hel én sok vétkem.

Bűnnel noha éltem
rútult, Alnoksággal
szivem borult, Ne légy
meg-is mellőlen mult.
Látván hogy igyem
rád szorult.

Por, hamuból én er-
edetem, sok szenyt e-
zekből rám vettem,
Kiben ugy-is kevered-
tem, Hogy tisztultá
most

most sem lőtem.

Senki nints előtted
igaz Minden mi érde-
münk csak gaz, Meny-
országban részt vehet
az, Kinek jo voltod ir-
galmaz.

Szükség tehát min-
deneknek, Kintlét
kérni kegyelmednek,
Hogy természeti ked-
vednek, Lágyítson ité-
letednek.

Felre tévén érdeme-
met, Rád hagyom én-is
igyemet, Töltsd így
bé szükségemet, Ho-

gy időzített lelke-
met.

MAS.

A'migyarló életünk-
nek zabolázatlan
big fekemlőjének tá-
gan való meg erőszéteből,
lelki életünknek gyarapi-
tasban, olly igen meg-szok-
tunk fogyni, hogy ha
valami okból tamadt fo-
gyatkozás, és nyavalya,
csak gyenge fájdalom sze-
rűnt való sanyaritással
kezdeni valamelly tágnak
illetni-is, szorgalmatossággal
való jobbitással, igaz gata

sa

sa és erővelással Igyeke-
zünk minden módon neki
mind gyárt segiteni s csak
szemünkbe valami kistsiny
szálkának békádását-is,
edgy szem pillantásig való
késedelemmel nem akarjuk
ott szenvedni és viselni.
Azokat a lelki életünkbe
való sok akadályokat pedig,
mellyekkel jó lelki ismère-
tünk s az idősségnek út-
tya-is vislaltatik maradtat-
tik és fojtogatatik, serény
erővelással a régi Romai
Lyricus Horatius Poétának
im ez emlekeztetése szerint

G 2

8

is restellyük lelkünkrol tá-
voztatni:

Quæ lædunt oculos fe-
stinās demere, si quod
Est animum differs du-
randi tempus in annū.

Ez dologbā való vādolható
rász tunyásagunkat penig,
bogy magával ő szent felső-
gévél az Ur Istennel is ismér-
tettyük és nézettyük mindē
szempillantásban való nap
fény világánál tetszetőb
kész mustralatásunkal
bennünk nem de nem mel-
tán borzodhatunk, remél-
hetünk és pirultatunké az ő

tekinteti élőt? Melly tuny-
áságokban való keveré-
sünk raggat, s-fakadoztat-
kósz, rübet is mind testün-
kre, s-mind lelkünkre.
Sőt á tiszta mennyei har-
mattal sirosodot pásiton le-
gelő juhok számától-is el
szakasztván, sárba porba
fertengtet, s-hevertet szo-
mjan és ében bennünket.
A mi kegyes Christus pász-
torunknak juhajra való
szorgalmatos gondgya és vi-
gyázo pásztor-sága, itt tet-
szik azért még immár, á
ki á kilentzvenkilentz ju-
kai-

kainak el hagyásával-is meg
keresi és azok számához
viszi ez el tévesztés adikat.

Mélto annak okáért ezt az
ő felsége, mi tuncságunk-
nak kárhoztató vetke el-se-
dezésével-is való nagy ir-
galmasságát magunkban
mind ismérnünk s-mind
bőtsülnünk s-gyarloságunk
felől való sopolodásunkban
igy nekeis szollanunk:

O Ki későn futok
lelkem orvosá-
hoz, Ki bizonyos
íret nyújt gyógyítá-
somhoz, fok esküvéf-
fel-is

fel-is köti magát ahoz,
Hogy minden oram-
ban kész orvoslásához

Szemem fényében
tót kis szálkát, avagy
port, Kitsiny ideig is
nem szenvedhetem
ott, Lelkemen peniglen,
rút fekély fokadott, S
arra nem fül elmém jo-
ban olly akadott.

Eletem Istentő eltá-
vozott, s-hodult, Boly-
gó rúhes juh kint, ki
pusztára szorult, Mint
havi vér ruha igassa-
gom olly rút, Erde-
mem-

memnek rolam a gy-
apja-is el hult.

Nagy restségem még
is tunyafaggal terhel,
Noha szegény lelkem
csak meg nem hal é-
hel, Rut kárhozat-
nak-is maradtott ben-
nem hely; Csak az I-
sten keze szakaszthat
tőle el.

Christus igaz pásztor
Istennek Sz. fia, Ju-
dod seregének te tu-
dod hány héja, Kilentz-
nek vallyon századik-
ja, Nemde én vagyoké,
men-

mentül rosszabbikja.

Egyedül csak te vagy
ki engem szegényt
szánsz, Romlott mivel-
tomban kedvedtől el
fem hánsz, Sebeus im-
mel mint hú Samarita-
nus bánsz-űdvezűltnek
lenni kegyelmedből ki-
vász.

Engedgy bűneimből
igaz ki-fordulást, S a-
zoknak rútságán fzi-
vemben pirulást, Hogy
mikor el-érem a világi
válást, Nyerhesse el lel-
kem a szép boldogulást.

G s

MAS,

MAS.

HA az Ur Istennek értékezhetetlen szentségének mélységes felségét meg gondoljunk, s-az ő tisztaságának tekinthetetlen fenyességéről bővebben való elmélkedésünkől elmélkedünk is magunkba, könnyen fel lelhettyük s-meg tapasztalhattunk, hogy minden mi szentségünk, és minden szenteknek, tisztasága, csak a külső Istent szentségének, avagy tisztaságának vékony árnyékát is nem hasonlíthattya, sőt

gya-

gyakorta fertelmeség ő előtt te a mitisztának tetszhetnék nekünk és merő bűn, a mi valami tekintetre való érdem láttatnék lehetne is bennünk. Mindenkoron alázatosságból való kétséget viseljük, azért fogyathozásunkhoz képest Istenünkben való jó bizodalunkkal, s-kegyelméhez való ragaszkodásunkal magunk felől, és az ő kegyelme ellen jutalomra való idvőség érdemlő dolgot magunkból ne tulajdonítsunk semmiben is bár magunknak sőt inkább

amá mondást: Nem tud-
hattya ember gyűlölségre,
vagy szeretetre legyené,
mélto' &c. Romlott állapot-
unknak alázatossággal
mértéklő őszöné gyanant
forgatván elménkbe, gya-
nakodgyunk igen, érde-
münknek épségébe éptelen-
nek tartván Isten tekinteti
előtt, még affele tjelekede-
tiknek-is á ki mi tetté-
sünknek néműnēmű épsé-
gét és tellyességet nyujthat-
ná-is magában. és hogy ne
talám kedvetlenséget ér-
demlünk az Uzza Levitazt
feleke

feleke deti példaja szé-
rint, még affele dolgokkal-is
sokszor, á mi vél nagy ked-
vré láttatnánk ő Sz. felsége
előtt juthatni: Mert merő
tisztaság lévén az ő te-
kinteti, edgy mák szemmi
szikrátskának-is temérdek
motskokat mutathat sze-
mei sénye élinek olyanokat
rajtunk, kiknek utálatossa-
gát mi elménkben sem ve-
hettyük. Summája ez
azért az dolognak: Hogy
Nobis displicendo pos-
sumus placere DEO
s-talam nem ok nélkül is pe-
nig

nig: Mert olly igen meg
 záposodott s-avasodott ál-
 lapottyan merültünk az
 bűnnek hogy siros legelteid
 mezon valo járásunknak
 välljük, vétkeinknek sike-
 res sárában valo fertengé-
 sűnket, valamikor az Isten-
 nek vezérő követésétől ,
 magvával bé hintett meze-
 jén valo járásunkban meg-
 fosztatunk, és az ő hadna-
 gyságának, vagy pásztor-
 ságának őriző bottyatol el ta-
 vozzunk, s-ez továbbá á
 felette valo meg boldulása
 is ez alla potunkban á mi
 meg

meg szédülő fejűnknek
 hogy á megunk igaz-
 sága bizodalmanak ke-
 vélységgel temérdeke-
 dett kődében, és meg
 surult felhőjében valo
 járásunkban és heveré-
 sűnkben, nem arány-
 ozhattyuk osztán Isten
 ellen valo vétkezesün-
 ket-is meg gyakorta ,
 Sz. Dávid Királynak
 ama bizonító mondása
 szerint is : *Delicta quis*
intelligit ? Ab oculis meis
munda me Domine : Ki
 érti (mond) ez vétke-
 ket

ket ? Az én titkos
 rejtekémhől tisztits-
 meg engemet Uram.
 Ez mind éttől esik
 pedig inkább, hogy az
 magunk érdemének,
 és szentségünk bi-
 zodalmanak tetteté-
 séből, nem csak min-
 nen magunknak, de
 egyebeknek is adossa
 és köteleffé tésszük
 minden jutalom ad-
 áfra Istenünket mint
 ha ugyan ados bérrel
 taroznék munkánk-
 aak még akkor-is ő
 fel-

felsége, mikor elégte-
 len és hászontalan
 szolgálatunkért : Sőt
 ellene sok ezerképpen
 való vétkeinkért, tar-
 tozott hivatalunknak
 hátra hagyásából, s el-
 hényeléséből büntetést
 érdemlünk inkább tőle :
 Az az, szolgálatun-
 kat számlállyuk, nem
 a szolgálatunkat szám-
 lalljuk, nem az szol-
 gálatban való fogy-
 atkozásunkat öröm-
 estben, ki tűrhető vol-
 na talám, ha valami
 épsé-

épléges tőkélletesség
 lehetne valamellyi-
 ken, de csak egy fints á
 ki vétkeinknek avas-
 lagat magára ne ra-
 gasztaná, s-rút taplos
 peniszét hozzája ne
 szivná. Mert hig ge-
 nyetsege miatt oly si-
 kamlo és olvado álla-
 pot lévén bűnünkben,
 hogy hév gőzi és me-
 leg parája, szivünkben
 valo buzgóságával, s-
 tekergő szerenységgel
 meg halladgyt és meg
 csallya érzékenységgel a-
 latt

latt viselhető vigyáza-
 sunkat is s-éptelenné
 teszi gyarloságunk mi-
 att kis érdemre való é-
 réketékénket is nem
 tudom mint kevély-
 kedhetünk épségünkkel,
 Hát a Jo, tselekedetek-
 nek szép gyakorlásá-
 ban meg fogjamé ke-
 zeimet, s' meg tartoz-
 tassamé tőlök ugy el-
 mémet, hogy ne várjak,
 se remények némin-
 mű idvősséges hasznott
 magának belőlök, azt
 kérdehetnéd? Ne fogd
 se

se kezedet , s-ne tar-
toztasd elmédet is tő-
lők : Mert ha ke-
reszttyén vagy , s-ditse-
kedni mérsz hiteddel
hivatkodni nem hagyod
hitedet , sőt munkálkodta-
tod á szeretet által szüntel-
lenül bennedjelet és pro-
báját adván egyebek e-
lőtt is mind választá-
sodnak s-mind zöldekő ,
á gyümöltőző hited
nyeri állapottyának
vélek gondod lévén
hogy lámpásod se fo-
gyat-

gyatkozzekek világ fa-
gatúl , s-világa táp-
lálására való olajtok
is meg. De az Christus
intéset és tanításat
igen kövessed ez álla-
potba hogy bal kezed
netudgya azt, á mit job-
kezed tfelekeszik s-
egyedül magának ad-
gyad magadnak való
minden tulajdonításod
nelkül itt az ditősseget,
meggondolván Sz. Ago-
stonnak amá mondatát,
hogy : Nulla presump-
tio , perniciosior quam
de

*de propria iustitia super-
bire: Nem is illik bizo-
ny semmiképpen ma-
gunknak azt, tulajde-
nitanunk á kit magá-
jének akar velünk is-
mértetniliten bennünk:*
Mert, *Cum non sit nostrum
quod sumus, quomodo no-
strum est quod habemus?*
*Stultitia genus est, ut cum
aliis debens vite beneficium,
tibi adscribas ornamenta
virtutum.* Nem lévén
miénk hogy vagyunk,
mint lehet az miénk á
mink vagyon? bolond-
sag-

ságnak ne me egyebek
jo tetemenyének tula-
jdonitod életedet, s-ma-
gadnak foglalnod, és
tiednek számlálnod az
josságos tselekedetek-
nek ékeességét. Iob a-
zért minékünk, s-illen-
dőségesebb Esaiás Pro-
phetával az Ur Isten
előtt magunk való vá-
dlásából minden mi i-
gasságunkat á vér havá
Alszony ember ruhá-
jához hasonlitanunk, és
ortzánk pirulásával a-
ma szép biztatashoz
foly-

folyamodnunk : Hogy
 ha á mi vétkeink olly
 veréssék volnának mint
 az Skarlát színe is
 bo fejférseggé tétetnék
 ő általa s-ka mint
 á piros festék ugy piros-
 lanának is élötte gya-
 pjuhoz hasonló fejfér-
 seget vesznek tőle. De
 ezt az ő veres piros fes-
 tékü bírók fejférítő jó
 kegyelmét mint hogy csak
 azoknak adgya ő Felsége, á
 kik méltó magok meg ala-
 zással , buzgó kén-
 yör-

yörgessék által töredel-
 mes sziből szorgalmaz-
 tattyák előtte ki ki ne
 restöllyen ő szent Felsé-
 genek így szollani kő-
 nyörgésében felöle.

Ad Notam:

Valaki azt hiszi hogy nyer.

O Kegyelmes Isten
 nézz széppen re-
 ám nyavalyásra ,

Terjezd ki fényedet , s'
 kezedet, ne bizz és
 hadgy másra , Ne veld
 is életemet , kedvemet
 meg szomorodásra, Ge-
 rjezdfel inkább szívemet

H

aldo-

áldozatul vig'áldáta.

Bűnöm piros szenny-
ét, s' kék mérgét vesd-
el színed elől, Irgal-
mad szentségét hó szí-
nét viseld rajtam fei-
lyől, Tisztogass vized-
del, lelkeddel engem,
kívül belől, Hogy el-
ne szakadgyak, vally-
ak igaz hív oltalmod
mellől.

Edes hív pásztorom,
Christusom, emeld fel
botodat, Legeltesd,
vezérelj hol jó hely

s' őriz mint juhodat,
Hallyam édes ízodot,
ne vésd reám rosz gon-
dot, Szerentsémben,
éltemben, csak te szá-
bi és rendely modot.

Inkábbán kedvezhetz,
mint verhetz, mert
kegyes szívd vagy kő-
nyörülni szeretz, meg
nem vetz senkit vagy
kis vagy nagy, Jól ér-
zed sebünket, vétkün-
ket, mert vagy lelki
hadnagy, S' ugy sem
vetz előled senkit, irgal-
mad mert elég nagy.

Vet em életemet, le-
jemet, lábodnak samo-
lyul, mint illy bűnös fé-
reg mig élek, tartalak
hú gyamolul, Tudom
kárhozatnak pokolnak,
nem vetz martalékul.
Mert meg-hitt lelkem,
igen tart-is hív paiful,
s' árnyékul.

MAS.

Bizonnyal el hidgyúk
a Christusnak bizoni-
rásából, hogy az Isten
előtt valo igazulásun-
kra tekélettefőbb fun-
damentomunk amaz
érde-

érdeme fogyatozása-
val meg aláztatott, s-
ajto félen állapotott
föld színére néző s-üres
mellyet nagy szívbeli
sajdalommal ütögető
kéz Publicanusba, hogy
nem amà tetettes fok
tfelekedetiből maga
tettzésére, érdemmel
teli tölt oltár előtt kő-
vérhafat mutogató, s-
regéstrom szerint bojt
s-alamisnaja származó
kérdékeny, kevély
fő Phariseusba s-helyén
valo mondas is igen az

H 3

ho-

hogy : *DEUS magis delectatur in Publicano humiliter pœnitente , quàm in Phariseo elatè , multum de se præsumente.* Hidd meg hogy emberi érdemmel tölt edént, nem tetéz, s-nem potol Christus az ő érdemével. Amá Samaritanus szép példájából hozatt tőkélletes barátságát sē mutattya ő sz. felsége egyibhez, tsak á tolvajoktól meg fosztathoz, és holt eleven szám állapottyába hagyat-

gyat-

gyathoz, kit mind azonáltal sebes, véres s-hádgýatt voltában is úgy annyira nem utál s-vét hátra, hogy hort s' olájt töltvén sebei-be, szamarotskájának hátán, jó gondviselő gazdának nyugodalmas szállására vivén, s-kész fizetésével gondviselésében ajánlván meg gyógyította sebeit. Így lévén á dolog, igen meg ojúk magunkat, hogy á Christus érdeminek tőkélle-

H 4

tésséges

tésséges, és tellyes ép-
ségét, á mi érdemünk-
nek tökéletlenségének
fogyatkozot éptelense-
gével öszve nekeverjük
és zavarjuk és á mit ő
adott kegyelméből ma-
ga tekintetire méltót
belénk azt, mint ő tőle
származtat, alázatos-
ságból való szorgalma-
toflaggal tartjuk takar-
gassuk, és őrizzük ná-
lunk, hogy azt á magá-
jét többithesse és gya-
rapithassa napról napra
ő felsége amá szép mon-
dása

dála szerint bennünk: á
kinek vagy on annak
adatik á kinek nints
peniglen, még ha mi
láttatnék lenni is, el vé-
tetik tőle &c. Ígyjára
á Phariseus is, nem lé-
vén Istene semmi kebe-
lébe, az-is el vitetek és
semmivé tétetik á mi
jonak tettzet magajé-
nak lenni nála. Mely
nyomorult állapotra
hogy ne jussön, maga
erejébe, s-érdemébe va-
lo fel fuvalkodásból
minékünk is dolgunk,

H s

az

az ő ingyen való kegy-
elme ajándékanak be-
lénk oltot meltosagát
(méltatlan szolgáknak
mondván mindenben
magunkat) igen meg
bőtsűllyük tsudáltato
ditsősségében-is hagy-
ván, elménk felett való
nagy hasznunk el banó
pepetslésétt, és anyai
módon rajtunk való
esdeklését, és könyörű-
lését így szollyunk
ő sz. felségének :

örök

O Rök életnek, szép
idvősségnek kint-
les fejedelme ,
Gondolat-felett, bő dit-
fősségedál rajtunk ter-
jedve.

Foghatatlan vagy ,
széli hosziza nagy ir-
galmaffagodnak, Gya-
kor lértése , de mer-
téklése vagyon hara-
godnak.

Látván sebűnket, un-
dok vétkűnket kettő
tselekedél, Edgy kézze
sujtolsz, mással orvosolsz
s' hamar meg-békélle

H 6

Bo

Borodhoz olajt edé-
nyből hajt sebünkbe
job kezed, Mint szent
Lukatsnál szép példá-
val áll erről emlékezet.

Mi fájdalomunkba,
hajgatásunkba vétkün-
ket fődözöd, Tisztulá-
sunkra, gyógyulásun-
kra gondunkat fel vés-
zed.

Genyetségünktől,
rothat sebünktől te
meg nem irtozol, Szom-
julásagunknak forro-
sagunknak italt oltást
hozol.

Es

Es a io Orvos u-
tálatlan mos rolunk
minden szennyet, Eő
gyermekinek, kő s' ve-
szszó helyett ad siros
kenyeret.

Oh áldott bővség,
buzgó kegyesség, lel-
künk édes étke! kiből
ki nem szívt idvezítő
ízt eddig senki vétke.

Tsak Phariseus tölt
kevélysége részt ebben
nem vehet, De Publi-
canus üresült keble vé-
le bővön telhet.

Nékem-is látnom, s
ad-

add ta pasztalnom ezt á
ditőfféget, Kiben mi
vetkünk és gyakor se-
bünk nem ér soha vé-
get, S' bő áradáfra, soha
látáfra nem mutat fe-
nekét.

MAS.

A' mi örvendetes lel-
ki boldogságunknak,
mivel nem kis és utolsó
része- is foglaltatott
bűnünk meg botsánat-
tyábanennek é boldog-
ságunknak meg szer-
zéséhez és nyeréséhez
ugyan erős vastag hu-

hitből huzalkodott
kezünkkel kell nyul-
nunk, és valoba el keli
hinnünk, hogy igaz
és tőkélletes az UrItten
az ő hiveinek és vá-
lasztottinak fo-
gadott hiv igiretiben:
A melly bizonyos lste-
ni hivseget, és örök
életnek ingyen nyerő
kegyelemből nekik
nyújtott ajándékát
sem bűn sem halál ör-
dőg pokol mélység és
magasság benne meg
nem fogyat koztat-
tya.

tya, kinek olly paszt-
 ort-is rendelt ő felsége,
 hogy nyájából boly-
 gással ki tévelyedett e-
 gy juhát-is helyre ho-
 zattya véle, és petséti
 alá zárlatott juhainak
 számát meg nem had-
 gya fogatkoznia. Melly
 juhait aklának hajléka
 alatt, kegyessen helyt, é-
 nedelt nyugodalmat ir-
 galmason orvoslást ad-
 nég a szédülteknek-is,
 meg gondolván hogy
 az Urok asztaláról le-
 hullott morfalékokkal

a kolykők-is tengettet-
 nek. Világos bizodal-
 ma legyen bűne botfa-
 nattya felől, azért min-
 den hű embernek az I-
 stenben, és ebbul való
 boldogságában gyöny-
 örködvén Isten által, i-
 gaz hitből illyenkép-
 pen-is szálljon magá-
 ban Isten előtt.

B Oldog kinek vét-
 két az Ur meg bot-
 fatta, Es sok alnok-
 sagit bé földte, s' takar-
 ta, Erdemlett haragját
 hozza nem mutatta,

Sőt sok áldásával ezek
fetett látta.

Sokan voltak illyek:
S' többi közt im egy
én, minden nap rihem
kel, de az Ur irral ken,
Gyakorta tévelygek
bűnökben hevervén.
De nyájához térít az
Ur fel-keresvén.

Mélto édes izit ez
Urnak ismérni Ki il-
lyen kegyessen szo-
kott bűnöst verni, Sőt
hogy idvősséget tud-
nék érdemleni. Halál-
ta kellették Szent Fjá-
nak menni. Hon-

Honnan vadnak e-
zek, s' mitfoda érdem-
bűl? Tsak az ingyen va-
lo merő kegyelemből,
Gazdagot ő részen,
mint nagy Ur, szegén-
yből, A kit el válasz-
tott magának kedvé-
ből.

Mert mihelt kit vá-
laszt azt azonnal hja,
Szent isméretire igéje-
ből birja, Fia érdeme-
ből meg-is igazulás u-
tan élő könyvben írja.

Ez az idvősségnek
kúttya és folyása.

Sen

Sem mélység, magasság ezt félre nem ássa,
A' ki egyebet vall, kérem
jól meg-lássa, Tévelygő
ősvényre lábát ne hágtaffa.

Az hiveknek számát erős
petsét tartya, Sem bűn,
halál, őrdög azt fel nem
szakasztya, Szerelmétől
őket el nem-is választya,
Mert minden dolgokat Ur
javokra adgya.

Aldott légy örökké
mendes Istenem, Hogy
édesfégedet kóstoltatad
velem

velem, Es morsalékidban
résztengedtél vennem,
Ugy hogy érdemlenék
kőlykeik közt lennem.

Mosd, fődőzd, töröld
el sok álnokságimat,
Szenvedd túréssel-is el
ugatásimat, Add szivből
bánhatnom téged bántásimat,
S' ne hadd erejekben az en
vádlatásimat.

Amen, bizony beszéd,
minden szód ezen áll,
A ki benned hiszzen
nem árt annak halál,
Min-

Mindeneket biztat bőv
kedveddel Sz. Pal, His-
zen hát hogy rámis
kész idvőfféged szál.

MAS.

Istennek ereje lévén
minden hívóknek id-
vőffégekre az Evange-
lium, kiből tanulhat-
tyuk Publicanusok-
kal ahoz képest szere-
tettel közlött kedvet
Christusnak, hogy he-
lyt találhatott ben-
nek erdemének, s-id-
vezithető kedvének,
Ugy

Ugy visellyük ez álla-
potban magunkat ho-
gy a Christus érdemé-
nek bennünk munkál-
kodo szükségére mindé
koron helyt mutathas-
sunk magunkban, és
valami leg kisebb in-
dulat is vagy on olyan
bennünk, mellyel id-
vőffégünk örök egen
gyarapithatunk va-
lamit, azt télyeffé-
gesen Christus által
való Isten ajándéká-
nak ismérjük, hídgy-
ük, s-vallyuk is ma-
gunk

gunkban lenni : Mint
 hogy állattyának ismé-
 retire-is á magában va-
 ló hitelre-is csak egye-
 dül ő ad igejéből ismé-
 retet, s-hitet belénk :
 S' mint hogy á Sacra-
 mentomoknak ereje és
 záloga által egyedül ő
 épít maga tettzésére
 való állapotot bennünk
 ővé légyen azért telly-
 essegge á ditsősség, mi-
 énk pedig á mi méltó
 orza pirulásunk de u-
 gy hogy azokat az ő a-
 iándékit, kegyelmében
 való

való ditselkedésünkkel alá-
 zatosságból való halá-
 dásunkal ismerjük, vi-
 rágoztassuk, s- gyümölt-
 söztessük is á girának
 reánk bizot értékéhez
 képest, fel-fuvalkodás nel-
 kül való jó kereske-
 déssel bennünk figyel-
 metesek lévén amá mon-
 dásra hogy DEVS su-
 perbis resistit, humi-
 libus autem dat gra-
 tiam suam ; s' így nem
 veszti-is osztán az á
 tselekedet Istennek i-
 retiből, ajánlott jutal-
 mat,

mat, csak egy ital vész-
nek is szeretetből Isten ne-
vében való nyújtásában is
el nálunk, ha munkánkban
az ő munkálkodásának a-
dunk bőságot, mert nem
koronázhat is egyebet csak
tulaidon ő maga jutalomra
valót a mi tselekedetünkben
ő felféje. Így hat ingyen
adgya az idősséget is nem
a tselekedetünkől, Sz. Pál
szava s-tanítása szerint
hogy senki ne ditselkedgyék
őre való maga méltó érde-
kével se Isten, se ember
előtt, Ezek pedig hogy el-
münk

münkben észket verhesse-
nek, s-meg is emlekeztesse-
nek velünk közölhető hasz-
nos erejektől edgyék mási-
kunknak szorgalmatosságá-
val, ez következendő egy-
néhány versetskéket ne re-
stellyük ének szonkal is
mondanunk ekképpen:

Hivek keresztyé-
nek jerne téve-
lyegjünk, Sz. i-
rásból nyújtott igaz
úton mennyünk, Sem-
mi hitetással arról e ne
terjünk, Erőt az Isten-
től mi hitünknek kér-
jünk. 1 2 Isten-

Istennek ereje az E-
vangeliom, Kinél id-
vösségre nintsen bizo-
nyosb nyom, Több sok
szerzett vallás mind
tsak fél felé von, S' bu-
jdoztat rétova: De ez
meg nyugtat hon.

Szelid és együgyű ez
a szép tudomány, Es
szelid elmét-is értelmé-
hez kíván Mert ki ezt
fondálta az-is szelidBá-
rány, De bizonynal
tudgya hajunk szála-is
hány.

Publicanusokhoz
va-

vagyon-ennek kedve,
Bűnök fajdalmával kik
vadnak terhelve, De
kik érdemek kel jár-
nak fel emelve, Mint
Pharisæusok hátra
vadnak vetve.

Nem érdemli ennek
egyéb senki kedvét,
Tsak kire ruházta ő
maga érdemet, S' ártat-
lanlagával meg, szen-
telte éltét, Es ez ékes-
séggel adta hozzá lép-
tét.

Miként Sár-ar-
nyal tetéig tölt ládat,
Penne

Benne valojáért ki ki
kedvesben lát, Bizon-
nyal hiheted, hogy id-
vösség ugy áld, Ha
Christus érdemét fzi-
nézheted jól rád.

Tsak ez edgy szint
nézi mi bennünk az
Atya, S' ennek vagyon
nála tsak kedves illat-
tya, Kinek lehet val-
lyon örök kárhozattya,
Kit mentet az edgy
Christus áldozattya.

Tökélltetesekké ez
álzal lóttanak, Mind a-
zok, nevével a kik
szen-

szenteltetnek, Biztató
lelkétől ők vezéreltet-
nek, S' jó reménység
ellen nem is kételked-
nek.

Szép zálogunk va-
gyon Urnak Vátsorája,
Tsak jó kezülettel ja-
rullyunk hozzája, E-
des lakodalmat lól ott
lelkünk szája, Mert fő
Testamentom vagyon
benne zárva.

Ajánlattatik ott
Christus teste, s' vére
Lelkünknek, hitűnk-
nek leg főbb éledele, Es
halála

halála által keresett érdeme , Hogy nálunk maradgyon az emlékezete.

Emlékezzünk azért meg ez szép érdemről , Es ne is reményünk életet egyébtől , Így ki feshelhetünk a sok tévelygésből , S' talám nem-is botlunk nagyon kévelységből.

Szép világosságnak mi fiai légyünk , Minden hivatalban ártatlansággal éllyünk , De okkal

kal jutalmat mi eből reményünk , Eptelenségünkön sőt inkább törődgyünk.

Adgyuk az Istennek meg a ditsőfféget , Ki bennünk toldozza az éptelenséget , Miben mutathatunk tőkellefféget , Ha ő nem nyújt nekünk menyből segitséget.

Magajét magáért koronazza bennünk , Nints mit magunkéból eleibe vinnünk , Mint haszontalanok

bátor ne kérkedgy-
ünk, Sőt alázatosan ő
kedvével éllyünk.

Alázatosságban ta-
lál brnünket, Szépen
fel-emeli lehajtott fe-
jünket, Etellel bé tölti
a mi éhségünket, Es
meg gazdagítja mi
reménségünket.

MAS.

Mint hogy az Isten
parantsolattjának
kemény erejéhez
képest, az emberi romlott
tekniészetnek erőtlensége, a
törvénynek tökéletességgel
való

való meg tartásához, Isten
kívánságának értelme sze-
rűnt, semmiképpen nem
ferkezik s-igazultá sem le-
het törvényből senki Isten
előtt, az isten törvényének
egyedül eleget tött Iesus
Christus igazságának magá-
hoz való kaptsolása nélkül,
mélto Sz. Pál Apostollal
ezt az ő törvény erejéből
való erőtlenséget minden
embernek meg ismerni és
ebből az ismeretből a
Christus igazságának maga-
hoz való kaptsolására e-
rősködni, hogy így a Chri-
stus

stus halála leg főbb hasz-
na se fősztaffék attól á
tulajdonfogától meg, mel-
lyel az ellenünk való
ado levölünket el szaggat-
ván, Sz. Attya haragja
meg kerlelésevel az kivek
képében eleget tölt az
törvénynek átokká lévén
érettek bűnöket magára
való fel-vételevel látván
hogy mints nekik mod-
gyok á törvénynek elég
teteleiben s-abbol való i-
gazulásokban. Ha ki á
törvényből keres pengig i-
gazulást fel szvalkassal-
vaka

vakmerőn magának be-
jába bört annak meg á
Christus , azt tanította
Sz. Pál. Mely hű tani-
tásnak hogy fogantatta
lehesse, maga meg alá-
zásával kinek kinek el-
mejében mind az Isten
törvényének erejéről mind
á maga ez erőhöz kíván-
do erőtlenségéről s-ez két
ellenkező dolog között Isten-
ről nagy börtisen rendelt ,
idvősségünknek Christus U-
runknak tökéletes és hat-
ható áldozattya által való
közben-vetteteit, és szép-
es-

eszközről-is jözanon, ite
 lettel gyanakodván így szol-
 lyon beszélljen s' énekellyen
 lelke idősségére való bas-
 zonnal Sz. Pállal magában:

O H Uram Isten ,
 Mely távoly e-
 stem , Az igaz
 járt úttul ! El téve-
 lyedtem Mely sárba
 lépten , S' motskosul-
 tam rúttul.

Erőtlenné, Es épte-
 lenné, Bolygás miatt
 löttem, Néked sok vét-
 ket, S' rossz engedelmet.
 Törvényednek töttem.

Egy

Egy tsejni szentség,
 Kivüled kézség, Nints
 bennem a jóra, Istenes
 élet Rám tsak úgy il-
 het , Mint korom az
 hora.

Nints bennem épség.
 Erő s' egészség , Tetem-
 től talpiglan , Bűn mé-
 lységébe, Es tengerébe,
 Merültem torkiglan.

Mint egy tükörből ,
 Sz. törvényedből , Lá-
 tom nyavalyámat , Es
 abból való , Meg gyo-
 gyulható, Fogyatk. zá-
 simat

Nagy

Nagy meredek hegy,
A te törvényed, Kőr
azt nem hághattya,
Tetejét láttya, De nem
járhattya, Szent Pál
azt vallattya.

Látom, s' javallom,
De nem tarthatom,
Meg az javalt jokat, á
testi törvény, Elmém-
be örvény, Nemz aka-
dályokat.

Lélek á testel, Mint
ellenséggel, Hartzol
tusakodik, Lelkiek-
hez rest. Földi agy-
ak

ak test, Bűnhöz ra-
gaszkodik.

Nagy orvosságot, Ir-
galmaslágod, Lele
nyavalyáknak. Ki-
ért mindnyájan, Vár-
hatunk nyilván Kegye-
elmes Atyáknak.

Törvényed terhet,
mert éppen vetéd, Teste
fűlt fiadra, Eptelensé-
günk, ő benne nekünk,
Tellyes igaslagra.

Igy igazulást, Kiv-
üle tehát: En sem ke-
reshetek, Hajlandó
voltom itt minden
módon

modon , S' mit érdemelhetek ?

Christus érdeme , Kedvének helye Kiben megnyugodtal, ez edgy kő szálon , S' fundamentomon, Mi idvősségünk áll.

Mert tsak ő nyomta, Es fajtollotta, Azt az erős fajtót , Ki által mutat , Igyenes utat , S' idvősségre ajtót.

Ezzel tenéked , Légyen dicséret , Illendő áldással Kérlek kedvéjert , Mind végiglen

légy

légy Hozzám áldomással,

MAS.

Mint hogy á szomjuhoz-
taknak kedvükért lett élő-
kút folyásával Christus U-
runk s-maga-is az szomju-
hoztakat béja tsorgó folyása-
nak italára, egyedül magá-
ban való könnyehűlést és
pihenést ajánlván, s igir-
ven á bűn terhe alatt meg-
fáradtaknak is , minden
ember tanátjot adgyon
magának , hogy mind
szomjusága s-mind peni-
glen fáradtsága, szük ség eb-
ben

ben könnyebítő pihenéssel,
 s-enybitő itallal való or-
 vosságot, ő Sz. Felsegénéel ke-
 ressen lélkének bűnös volta
 sem idegenitvén s-hitegetve
 senkit ahoz képest ez aján-
 lásáról, s-ajálánsához va-
 ló folyamodásatol, hogy az
 ő közben járásának világ
 végezetiglen fen álló tisztí,
 s-engesztelő áldozat tévő
 Papsága nekünk hasznot
 hozó tulajdonságában, s-
 erejében maradjon meg-
 Melly keresztyéni dologra,
 Istenben val bizodalma ál-
 tal,

tal, hogy jobb hittel való
 bátorságot adhasson ki ki
 bádgyat elméjének s-ajulá-
 sal fáradoszóiének, így
 szollyon magában az Isten-
 nek:

EGyedül te ben-
 ned, Mellém hi-
 ván neved, Sz. Je-
 hova reménlek, Hiv i-
 gitettedben, S' Fiad ér-
 demében, Bizony hol
 járok kelek, Te benned
 nyugodvan, Mint lel-
 kem oszlopán, minden
 jokkal bé-telek.

Szé-

Szégyen vallott ort-
zát, Vallyon azon ki
lát, Ki fölött ki nyult
karod? Vétkes voltá-
ban-is, Nints köztünk
tfak egy-is, Kinek
vesztét akarod, Tfac
hogy benned hidgyen.
Reá vigyáfsz igen, S'
haját-is száman tartod.

Nem tilt vétkes vol-
ta, Tőled senkit soha,
Sőt azokat szolítod, El-
tévelt voltokat, Te
magad is szánod, S'
utokra igazítod, Busult
haragodat, Azon ki
meg-

meg bántott, Tluda
mint lágyithatod.

Végphetetlen örvé-
ny, Tekinthetetlen fè-
ny, Hato és bő kegyel-
med, Nagy könnyen
kedvet nyer, Fiadból
ki-folyt vér, Ránk ha
haragod terjed, Vesz-
sződet téríti, Kezedet
enyhíti, Lelkünket ho-
gy ne verjed.

Fiad áldozattyát,
Mint lelkem zálogát,
En is tartván hitem-
ben, Sok bum, s-bűnöm
között, Melly már meg-
tört,

tört, tözött, s' kinzott
minden izemben, Ma-
gam reád hagyom,
Mert hitelem vagyon,
Hogy velem lész igy-
emben.

Ha te velem lélszefsz,
S' életemnek ked-
vesz, Kivel mit gon-
dolhatok? Bűnőmtől
tágulván, s' bumtol
szabadulván, Könnyű
szerrel járhatok, s-á
mikor parantsolsz,
Vagy hivatz magad-
hoz készen elő álha-
tok.

Ho-

Hogy ezt tedd én
velem, Ne nézz abban
engem, Nagy bűnöm
akadályát, Hanem ma-
gad frigyét, S-Fiad sz.
érdemét, Ki meg-kér-
lelt Sz. Atyát, Te vagy
mi örökünk, S-tarts
meg-végig köztünk,
Christusnak fel-költ
napját.

Tfak ő az élő kút,
Hozzád vezérő út,
Mint szent igédből ér-
tyúk, Mi szomjúságun-
kat, Es fáradtságunkat,
Tfaknálal enyhíthet-
tyúk,

K

tyúk, Te nagy jó vol-
todat S-irgalmaffago-
dat, ő kedvével vehet-
tyúk.

Ditfíret, ditfőffég,
Egyenlő tisztesség, Né-
ki légyen te veled,
Mert ő érdemében, és
engedelmében. Tölt

néked minden kedved
Melly bé tölt kedved
ból, Kérünk, s-kegy-
elmedből, Sok vétkün-
ket el-feledd.

Második része.

Melyben é világi élők,
tűnkne káll pottyábo

szar

mazo akadályoknak
orvoslo eszközt sze-
degethettyuk el-
ménkbe.

Két rendbéli állapotot
delgok között forgunk ki-
valtképpen ez világi éle-
tünkben: Edgyik rendbéli-
liek azok, á kik szívünket
tágíttják, vidámittyák:

Másik rendbélielik á kik
szoríttják, s-hervasztják.

Azokat azért á delgokat, á
mellyek szívünk vidami-
tásával kedvünket eme-

s-elménket gyöny-
2. ör-

örkődteik, jó szerenysétől,
s boldog állapottul szár-
maztattaknak: a melyek
penig kedvünk szomorítá-
sával szoktak gyakrabban
reánk rohanni, gonosz sze-
renysétől folyamodtaknak
szoktuk szonk járásában
nevezni. Mind a kit
rendbeli dolgok, méz és s-
mérge mi voltokkal, szám-
talan útközeteket, sok ves-
zedelmeket szoktanak Szegé-
ny lelkünknek terhelésére
magokkal hozni ha jó mod-
dal s mértékletességgel nem
tudjuk magunkat köztőlők

víselnünk és dühösségeket
fegyverinkel meg előznünk.
Mert ki nem veheti eszé-
ben, vagy olly vakult ki
lehet, hogy ne lássa, sőt ne
tapasztalhassa is, a kedv
eme lő dolgot folyása, melly
nagy kevélyseget, kenyesse-
ges, nagy akarást, egye-
béket, mindeneket méltóság-
gal folyúl halladni valo
kívánást bujálkodást, zabá-
lodást &c. a kegyes és Iste-
nes életben valo hátra ma-
radással é világhoz valo ra-
gaszkodást, melly mesterse-
g

ge, kinyeztetéssel el-
 münk szívünk édesge-
 tésevel tanátsunknak
 meg-széditésével, mint
 tudgyon belénk oltani,
 úgy hogy é világnál és
 az ő szerezeténél semmi
 kedvesb, s-gyönyörűs-
 gesb kívánság ne fér-
 heszen is sohañam hőz-
 zánk. Így ad a dolognak
 első rése szép figmog-
 tással s- tüklandáffat
 mézes madzagot az
 szánkban. A másik re-
 széből pedig áfók szám-
 talan nyavalya, nyomor-
 ruság

ruság háboruság, testi
 lelki infég mennyi faj-
 dalmokat, bánatokat,
 szomorúságokat, keser-
 rűségeket, kitségben
 eséseket, lopolodas-
 kat, Isten ellen való
 zugolodásokat, s- ká-
 romlásokat- is mint
 szivarkőztasson, s- bu-
 zogtasson óránként föl
 bennünk nem kell sok
 mutató hozzá, ki ki-
 érezheti, s- tapasztal-
 talhattya magában is
 Nagy mesterfég, és
 összef

erősség, és kélz vitéz-
ség is kívántatik ez
okaért az jóságos tse-
lekedetekből vont szép
fogyverekkel ez Circe
és Sirena enekése, Scilla
és Charibdis habja ves-
zélye közzé szorított
és zárlatott életünk-
höz, úgy mértékelvén
ez életünk, ellenkező
két állapottyának va-
ló jó mértékében ma-
gunkat, hogy a tekin-
tető édes dolgokkal is
felettéb, ne emeltes-
sünk, s-á kecservesek-
ke-

kel is meg ne epedtes-
sünk, amá intésetske
szerint

*Si fortuna senat, caveto
tolli;*

*Eadem si tonat. caveto
mergi.*

Summa szerint, a
Sz. Job Patriarcha bi-
zonyításával merő vi-
tézség, s-hartz lévén
ez életünk, ellene valo
hartzolásunkat, jó baj-
viadallal é világnak
szeretetitől való meg-
vonásával s-á Virtus-
nak az az, jóságos tse-
leke-

lekedeteknek hozzánk
 való forlалásával vihet-
 tyük többire véghöz,
 jelesül abban az, vitéz-
 kedésben a Christus
 kereszt vise lese mel-
 lett, minden akadály-
 okban és bánatink-
 ban, vigasztalással vé-
 get vetendő el jóvetelé-
 igen, az ő örvendetes
 igájához, és ránk kősz-
 zónt pohara italához
 szoktattyuk és szabjuk
 magunkat, így énekel-
 vén ezekről való elmél-
 kedéssel magunkban.

Vité

Vitézség ember-
 nek föld felett
 élete, Sok nya-
 valyaiban S. Job ezt
 értette, Mikor kísértet-
 te. Az Isten, s-probájn
 nyertessé-is tette.

Nint itt semmi ja-
 va embernek ezt érts-
 meg, Csak hogy idvős-
 sége útát it leli meg,
 Hogy ha Istenének, En-
 ged, és magában helt
 ad igijének.

Ez é világ rakva
 ámitó méreggel, So-

K. 6

ka-

kakat gyulaszt fel maga
szerelmével, Kön-
nyen-is hitet el, De vé-
gre ördöggel pokolba
vitet el.

Hidgyen hogy ova
kell asztalánál enned,
Nem kell ő étkében
mindgyárt heven en-
ned, S' meg kell mér-
téklened, Hogy men-
nyit kell hozzád ő bo-
rában vened.

Mert ha ez á Circe
egyszer meg részegit, I-
stenes dolgokban el-
méden megfedit, Lel-
ked

kedben megsebhít,
Kárhozatra benned
lok utakat épít.

Ulysses szolgai tud-
hadd mint járának, E
Circe szavának á kik
helyt adának Barmok-
ka válának, Uroknak
fűlei de bé dugatának.

Mi-is Ulyssesnek pél-
dáját kövessük, é Cir-
ce szavá a fűlünket bé
kövessük, Beszédét meg-
vessük, ő gyönyörűsé-
gét utálljuk, s-neves-
sük.

Idvősegre

K 7

lelkét

hidd

hidd-meg az tarhattyá,
 á ki végig Christust ép
 hittel valhattyá, Bálvá-
 nyt el hagyhattyá, S' é
 világnak mézét szivből
 utálhattyá.

ő szép mézes java
 tessék egyebeknek,
 Christus pohárt kősz-
 ónt á keresztyének-
 nek, Kit hittel nyel-
 lyenek, S' kárhozatra
 abból ne részekedgye-
 nek.

Igát, kereszttet is
 rendelt pohár mellé,

Hogy

Hogy természetünket
 vélekmértéklené, Es
 meg-enyhitené, Tíak
 ne tegyük őket nálunk
 kelletlenné.

Kitűny rongyos se-
 reg utált vagy, de ne
 fély, Kemény szenved-
 déssel sok kereszt alatt
 ély, El múlt máaz éj-
 fél, Idvősléges napod
 nem sokára fel-kél.

El-érkezik Christus
 ő dítőslégében, Vég
 lesz é világnak gyón-
 yó úségeben, Hívek
 in-

inségeben, Bészáll az igaz hit várt reménségeben.

ENCOMIA VIR- TUTUM.

A jóságos fő tselekedetek- mellyek Deák nyelven *Virtus* oknak hivattatnak, úgy mint: Hit, Reménség, Szeretet, Igasság, Okosság, Iozanság, Nyájasság, Mértékletesség, Erősség, Tűrés és Szenvetlenség, s- minden dolgok felett fel emelkedett elmével az Adakozó kész kedve is, mellyek-

kel

kel az emberi elme fel ruháztván magát, Isten és emberek előtt kedvesekké téstik azokat, s-ékesítik személyeket, á kikben lakoznak á versekben úgy irattatnak meg mint ha egy asztalnak környékeztivel az ő hivatallyoknak lakodalámban ülven, másoknak-is efféléknek asztalokhoz való járulásra és magokkal való nyajaskodásra okot lattatnának adni, á kik az ő tarsaságok-

ságokban és természetekben kívánczoknak részefedni, Ez Enekek vagy versetskiknek authora penig á verseknek közepiben könyörög Istennek, hogy á jószágos tselekedeteknek ekes Isten aszfzony nyájasságában, és társaságában részefedést engedgyen nékie: Melly könyörgésnek folyásában effecsusit, s természetekben való hasznokat-is á Virtusoknak

ugy írja meg, hogy ki ki eszében veheti minémű hasznott kell társaságokból mindenneknek reménleni, s mint kell is kintseket bötfulleni.

Virtus lelki jószág kitfok Bötts magasztal, méltán mert az minden jokkal rakott aszta, Kinél örvendőket bánat nem aggasztal, minden ékeséget mert ránk ez akasztal,

Hittel mellesleg űl
 anchorás Reménység, ő
 szom szédságában Sze-
 retet-is ott ég, Kő osz-
 lopot fogott által az E-
 rősség, Bort vizzelelegyt
 a Mértékletesség.

Okosság kigyóval te-
 kerte által karját, mar-
 kábag sejenstűl de fog-
 ta fulánkját, mértékkal
 Igasság tartya ki vont
 kardgyát, Tűres-is szen-
 léli őtfendes bárányat.

Ez aszszonyok körül
 forog fok szolgáló, min-
 denk szükség, nagy

ha

halzonra való Magna-
 nimitas sal kedvel ada-
 kozó S' a szép Jozanság-
 gal nyájasságot hozó.

Ki ne kívánkoznék
 ez asztalnál enni, S' é
 szép aszszonyoknak ő
 kedvekben lenni, Kit
 szeretetiben tsak részt
 is jo venni, Nem hogy
 ő karjokkal meg-is ő-
 lertetni.

Tsak edgyikének is
 kedves nyájassága,
 Nem hogy többinek-is
 boldog társasága, Rosz
 ember kinek nints ide
 kíván-

kévánsága , Erdemli
hogy legyen ő fűvege
sárga.

Bé fogadnak pedig
ők mindent magok-
hoz, A kik jozan elmét
hoznak asztalokhoz ,
Edgy szível , lélekkel
nyúlnak ők dolgok-
hoz, Akadált közzéjek
semmi dolog nem hoz.

Ur Isten tegy nálok
engem szerelmessé, Ho-
gy általok legyek előt-
ted kedvessé , Légyen
szépségektől elmém él

trissé, Lelkem Angya-
lok közt szép tekinte-
tessé.

Hitt nevellye ben-
nem te sz. félelmedet ,
Ne vegyem kétséggel
ígért, kegyelmedet, Kö-
vessém mindenben ed-
gyetlen edgyedet , Ki
vérével váltá nekem
meg kedvedet.

Minden próbaim-
ban *Reménység* , táplál-
lyon, ő vas matskájá-
val tölem el ne állyon,
Egő hű *Szeretet* völem
friss járjon hallzan, Szó-
dat

dat el ne adgyam ember találmányon.

Minden dolgom folyon *Mértékletességgel*. Eltem kedves légyen, mint nyár kiesféggel. Vékony szerentsét adgy inkább egészséggel, Hogy nem arany agyam terheld betegséggel.

Jo s' gonoszts ismérő *Okosság*gal legits, Artalmas dolgoknak útarol eltérits. Hasznosoktul pedig félen ne tévelyits, Ki hajlott voltomban hozzád egyenefits.

Add

Add az *Igasságnak* kezemben mértékét, Tudhassam meg adni mindennek értékét, Egy áránt gondolván mire köz, s' fő rend kért, Gazdagért meg vetnem ne hadd a szelidvért.

Mord természetet fojts bennem *Nyájasság*gal, Fősvénységet pedig kész *Adakozással*, ne botosássak senkit szomorú ortzával, A' ki élni akar erszényem javáért.

L

Tűrés

Táras nélkül penig ez
az élet sovány: Probára
ennélkül azért engem
nehány. Ha ezzel meg-
áldasz, bár szolgájul
kivány Tereh viselésül
nem léfzek halovány.

Olts Erősséget- is kő-
nyörgést szivemben
Az légyen oszlopom
minden keservemben,
Ne tántorodgyam el
fok kifirtetimben, Kit
test világ, ördög szor-
rám életemben.

Köveffen engemet a
Szentírás, Ki min-
den

den dolgunkban ékesi-
tő szépség, Fertelmes-
ségünkben ez által le-
het vég, Ha ez vezet
minket, mint lovat za-
blás fék.

Meg mondhatatlan
szép az *Magnanimitas*,
Válthatatlan társul a-
zért ezzel meg-áls, Ki
után szállyon rám a
mennyei áldás, S' ám
éllye világát fessétség-
ben bár más.

Virtus lelki jószág
buzgo szép forrás kút,
Kinek italátul nem lát
L 2 senki

lenki kint s-but, Terjedgyen előttem hozzád vezérő út, S' benned mosakodván ne legyek bűnnel rűt.

Virtus örvendetes ki nyílt lelki rosa, Légy szédült fejemnek hevitő orvosa, Jo illatu vized lelkem szennyét mossa, minden rossz vétkeknek légy bennem gyilkosa.

Sugár szárnyaidon visely egésséggel, Kövessék téged engede mésséggel, Hadd tellyék

lyék töled meg szívem tsendességgel, Lelkem penig menyben örök idvősséggel.

MAS.

Há az időnek igen viszálkodó fel háborodott állapotja miat kedvünk szerint való életet nem viselhetünk-is, mind az által szívünk keservével ne bádgyaszszuk elménket, s ne hajtjukis bánattal meg a lelkünket, arra tanítottunk, és tanátsoltattunk éz Enekenben.

EZ világ mint egy
kert Kit kő eső el
vert, Napról na-
pra veszten vész, Vagy
mint senyvedt findel,
Kit ő házról széllyel,
Tétova hány nag' szél
vész, ő mint romlando
ház El-veszendő szállas,
Joktul űresült rekesz.

Mindenütt valo he-
ly, Rakva fok veszé-
lyel. Nyugra nints embe-
reknek, Kit kit' bánat
sebhít, Bút öröm nem
enyhit. Vége nints ke-
servének, Arad fok ve-
szélyek,

széllyek, Sér mind szí-
vek, fajek, s' halál vége
zeknek.

Fel bomlott béke-
ség, Ki máit fok épség,
Aldgyuk sullyával ro-
mol, Nagy roppant se-
regek, Egymással út-
köznek, Hol fok em-
ber, s-vér omol, Vitézül
nyert szépség, S' kardal-
lelt nyereség, Vitézek
közt el oszol.

Táborban hideg
szél, A' Nap melegével,
Hol hidegit s-hol he-
vit, ehféggel szomjú-

sag, mindentől ked-
vetlénit, Még is á Vi-
tézség, A' hartzra buz-
dul s-ég, Ha kit á tisz-
teffég szit.

Katona szersámban,
Jo lovaknak hátán, Vi-
téz iffiak forgodnak, A
jo hitért névért, és á
tisteffégért, Jo kedvel
vagdalkoznak. Arra á
mi nehéz, S' á szép böt-
sület néz, Szivek sza-
kadva futnak.

Nem gondol halál-
lal, Sebbel fájdalommal.

Mi-

Mikor viv ellenséggel,
Bátran vagdalkozik,
Vitézül forgodik, Piros
vérrél ugyan él, Ha mit
kardgyával nyer S' ha-
za haszonnal tér Iszik
nagy szeretettel.

Asztalnál vitézek,
Vig örömmel esznek, S'
nagy szeretettel lak-
nak, Kőszönt pohár
mellett, Sok jo szerent-
séket, ők egymásnak
kivánnak, Jo ked-
vet mutatván, S' ked-

L s vesen

veien lakozván , egy
mást ajándékozzak.

Vérrel fel költ na-
pra, Hadakozo ora, So-
kaknak vesztére tér.
Akar melly jo hű pénz,
Kit á hadban fel vész ,
Mind meg-érdemlerted
bér, Sőt á halálok sold,
Mint roszul szántott
hold, Ha sok-is, keve-
set ér.

El-ozlott sok ren-
dek , Minden-féle né-
pek, Most más karban
állanak, El-változott i-
dők, Haborgo eszten-
dők,

dők , Külömbfégeket
hoznak , Kinek bút ,
kárt , gondot , Ki-
nek viszont hasznót ,
Szerentsés napot ad-
nak.

Okoslan kell azért ,
E'rosz időben ért, Alla-
patunkat élni , Szi-
vünknek keservet, Kit
Nap ránk heven vét ,
Hogy le tudgyuk me-
téltni , Az á jo kormá-
nyos, Ki ha á viz ha-
bos, Nem tugya ten-
gert félni.

Mint habzo tenger-
ben.

ben , Mi is ez életben,
Evezőnket forgassuk ,
kinnal mi lelkünket ,
Sok gondal fejünket,
Igen ne nyomorgassuk,
Isten sok jokat ad, csak
szelinknek zugtát ,
tsendes szível halgál-
suk.

MAS.

E világnak az ő termi-
szetiről és állapotjáról
kiknek legyen édes annyok,
és kisdáknak kedvez-
zen nekik való dalkálko-
dásával s-nagy kinteté-
sevel

sével , kinek szeretetiről ,
s- kedvétől víszeltetvén, az
emberek csak arra vísel-
nek gondot , hogy pénzek
leheszen minden joknak ke-
resetiben meg restülnek,
és inkább igyekeznek gaz-
dag gonoszok , hogy nem
mint jámbor szegények
lenni, mint hogy é vilá-
gon á latról keresett
gazdagságnak , s- kegyet-
lenségnek is nagyobb bűtsü-
leti vagyon , mint az i-
gasság követésének ke-
resetiből talált szegénység-
nek s-Istenes életnek az
emb-

emberek között , vagy
mondgym igazban . é vi-
lagi népek között.

KErekded é világ
gömbölyű mint la-
pta , Ritkán vált
ki őtet kezével jól
kapta S' véle keblét
rakta, Es kedvelt java-
it vidám szível lakta,

Mint hogy álhatat-
lan, nem szűnik forgá-
sa. Fénlik , setétlik-is
napja változása , Nints
állapodása , Gyakran
szél zúgásban tettzik
is morgása.

Illy

Illy maga erköltsű ,
s-természetű népek , I-
stentelenségben kik
hevernek s' élnek , S-
vétkekben nem félnek.
Vélé jól alkuszna , s-
benne gyönyörködnek.

Lévén édes annya
minden latorságnak ,
Mostohan ad kedvet , s-
helyt á jámborságnak,
örvend gonofzságnak,
Szaporit okokat fok
háboruságnak.

Légy bár, olyan jám-
bor mint Curius s'Ca-

to

to, Tudományban oly nagy mint Homerus s-Plato, Ki minden láto. Ha pénzed nints ehez lehetz tsak bõr gyarto.

Légy mint Diagorás olyan istentelen Claudius s-Nerohoz hasonlo kegyetlen, Vakmerõ szemtelen, Tsak légyen sok pénzed ülhetz a fő helyen.

Pénz tiszteltet, éltet, magasztal dicsirtet, Nem hagyhat egyedül sokakkal kisirtet, S' tsak

tsak nem szentnek hitet, Fejedelmi nevet õ szerez, é készített.

Pénzen jár é világ, pénz õ talyigája, Fõlvény embereknek sérelmes igája, Mert sziveket rágja, Ha erszények száját kezek gyakran vájja.

E világ bé merült a pénz szeretetben, Kevesen õrvendnek az igaz életben, Jó tselekedetben, S-az lste-
n

ni tsendesz lelki-ismé-
retben.

Ez volna peniglen
az állandó szép kints,
De rajta nem kapunk,
mert bősületi nints, A-
kar hova tekints, Pénz-
hez úgy ragadunk,
Mint az ebhez kilints.

Ki-ki inkább szeret
pénzel gazdagulni, Ho-
gy nem életében na-
ponként jobbulni, S'el-
mében gyógyulni, Ma-
ga ezzel szokott ember
boldogulni.

El-marad é világ, s'
min-

minden pénz gyűjtemé-
ny, Hát ne torkoskod-
gyunk mint vizi hű-
velvény, Lelkem ne lé-
gy kemény, Szolgáld
istenedet nem nyél el
mély örvény.

MAS.

*Az udvari nyalakódást
hozó, resz életnek, és pra-
dával töltött Kapitánysagu-
tiszteknek méltó feddésével,
s-utálatossággal való utál-
tatásával, ajánlja az em-
beri elme ékesítő böltségeknek
meg böltsülhetetlen méltosá-
gát, ki által az ember vét-
keinek*

keinek , s-balgatagságá-
nak sürű sok gazzából ki-
irtván s-tisztítván á jó-
ságos tselekedeteknek vi-
lágoskodo tág piatzára,
mint egy tömlőt szét-
ségéből, ki hozván is ma-
gát, neműnemű részént
az Isteni természetnek kö-
vetésére szabadulást, s-is-
meretet is vészen ez élet-
béli szent szabadságával
magának.

VDvar, s-irégy ti-
sztek tőlem ta-
vozzatok, Kihozzá-
tok,

tok méltó azzal lakoz-
zatok, Mert hol hevek
vadtok, s-hol dérrrel
borzattok, Kedvet ma-
gatokhoz nekem ne
hozzatok.

Bötsület térd hajtás,
és fő helyen ülés, Mást
elől halladás, sokaktul
ki firés, Oda álljon hol
nints lélekben épülés,
Nékem de elmémben
légyn ekesülés.

Isten félelmétől ű-
res Fejedelmek, Kik-
nek alhatatlan min-
de-

dénekben kedvek: Sol-
dot nékem bátor ne
nyerjen szerelmek, If-
méren mitsodás ó ét-
keknek levek.

Itt á nyalakodás a-
zokat illesse, Kiknek
lelki jokban, nintsen
semmi része Méltó is
tobzodás őket terhel-
hesse, Hízelkedő békot
lábok tsörgethesse.

Bor ivo Hadnagyfág,
s-kortsmás Kapitánfág,
Tisztiben tébolygo ék-
telem tzigánság, Kibe-
tsak prádara vagyon
nagy

nagy kívánság Ha ad-
ná magát-is én vállam-
ra nem hág.

Nével áll ezeken tsak
á fő emberség, elmé-
jekben penig nintsen
semmi épség, ételre, i-
talra halok és bélek
ég, ebben sok vétkek
közt nints nálók sen-
mi vég.

Te lelkem Istentől
sokkal több jot nyertél,
Annál mit ezekben na-
gynak vélni véltél, Az
az utat nyond tsak ki-
re mostan tértél, Dara-
bos

bos. voltárol tsudálon
hogy feltél.

Kevés láb nyom jár
ria ugyan is az útát ,
Mellyen nyomozhatni
Castalius kutat , Gond
veritek , munkalassan
hozzá juttat, De fáradságodban hidgyed meg is nyugtat.

Elmét ennek vize
hint gyönyörűséggel ,
Lelki haborut olt ,
s- táplál tsendességgel,
Tudományt edgyütt
ád kedves böltseséggel,
Köz-

Közlet emberséget közel
Istenséggel.

Itt nyersz társaságot
a szelid Musaktul, A kik
idegenek minden düh-
hott hadtól, Ne fély a
közöttök vagdalkozó
kardtól , Együgyűk ,
tsendések, üressék ha-
ragtól.

Hasonló szövetség ,
hasonlo elmét ád , o
erköltsőkben is rész ra-
gad azért rád, Kedvé-
vel a mellett Isten-is
szépit, s' áld, Minden
M bölts

bólts ember-is nagy
bótsúlettel lát.

Kevés jok kedvèvel
inkáb elègedgyèl , Hó-
gy nem gaz kedvèben
fokaknak örvendgyèl ,
S' lelki gazdagsággal
jobb kenyeret egyèl ,
Hogy nem mint en-
nè lkül pèppel kővéred-
gyèl .

A fő emberségnek
érdeme bótsúltet ,
Erdem nélkül penig
hamis nével èltet ,
Egy felől a kiktől
hizelkedtet , feltet ,
Szi-

Szitokkal más felől
vizfsza petsételtet.

Ne fufs szereztsé-
nek hires vásárjára ,
Szemedet se vessd ő
gazdagságára, Sok olzt
pénzt, tisztet , nyaka
szakattára , Irusnak
Croesus is jut állapot-
tyára.

Gazdagság fokak-
ban nével bolondságot ,
Fősvénység által nem
festnek gonoszsaágot ,
Magától senkinek
nem ad boldogságot ,

A tudományhoz csak
halhatatlanságot.

Széles szerentsére te
fe törekedgyél. Vékony
hírnév alatt fél-felé he-
lyben élyly, Könyvek
olvasásból vőtt jokban
örvendgyél. Mi sortot
Isten ád azzal eléged-
gyél.

Nagy szerentséjéből
soknak kis jó sem jut,
Kitűnyből tudomány
fok jokat venni tud,
Nem mind jó mit frís-
sen sokszor szerentse
ny-

nyújt, Használt soknak
a ki java előtt el bujt.

Hű barátságodat
meg me vond azoktul,
Kik nem idegenek a
szép lelki joktul Ve-
zéreltetketz-is életho-
zo szoktul, Tarts félem
csak gazdag te tők s'
bot agyok tul.

Sok helyen sok szá-
már visel bárfony ny-
erget, Senki nem érde-
mel pénzért bősületet,
Ha lelkem nem téstzen
semmi épületet, Testén-

is szenyveszti azt a
szépületet.

Jobb szűrrrel fedez-
zed benned a tudo-
mánt, Hogy nem tu-
datlanon viselsz bárso-
ny dolmánt, Magadon
el ne végy senkitől a-
dománt, Szabadságot
szereff, a rabságot el-
bánd.

Ez a fő bölcsesség, ú-
res légy vétkektől,
Félen is meny lakni
fok gaz emberektől,
külömséget visely az

ő erköltsöktől, Alázd
meg magadat, s' fűgj
az egy Istentől.

Sok dolgot bár ne
tudgy fűstös, arany-
asé, Ugy mint Chymoe-
ra is szarvás vagy szár-
nyasé, Ezt pedig jó
tudnod hanem szép
mondásé, Ki magájé
lehet az ne légyen má-
sé.

Mayadat magadnak
ád meg a böltsesség
Lelki szép ségünkre
kiből foly elégség
Az ő kintse soha meg

sem rothad sem ég, s'
légyen szomban erről
itt immáron jó vég.

MAS.

A Szerentsének termé-
szetiről, és állapottyáról,
Miért írják a Szerentsét a
Kép irok gelyibison egy
lábbal állani, szár nyokat
miért irnak vállaiiba, s-mit
jegyezhet hogy homloka ha-
jas, hátul penig kopás. a
Tejet Miért állandgyik kéze
átra másik elő: Mi okért
alovány ábrázatu, A ka-
ia miért gyengék, tsűggök,
A

A szemei miért vakok, itt
meg tanulhatod.

HItetd szerentse nem
kell ajánlásod, glebisos
a lábod nints helyben
állásod, Szárnyas vag' nem
isuda ha múló áldásod.

Hajtalan kopaszság ben-
ned, nagy tsalárdtság. Két-
ségesb mutat. mind mert
vezérsed vakság Kezed a-
jánádkia hitető álncóság.

Rét hajas homlokod, me-
rő vakmerőség, Nints soba
karod ban vastagság, s-erős-
ség, Szined rút halovány,
vagy rettenetesség.

M 5

For.

Forgando szerezte így
miért irattál? Gördülő
gömbös lábod alatt miért
áll? Nem azért kedved,
hogy tüssz, fogy, inog,
száll.

Szárnyaid - is tetznek
vállaidon lenni, mert ta-
multál rajtok destova men-
ni, Nem szoktál vatsorát,
bot ebédlesz, cinni.

Edgyik kezed elő, más
hátra tüssz néked, Mert mit
elől nyújtasz, meg vissza te
kéred, Zabla nélkül hagyod
artania feked.

Irák hogy homlokod
ba-

hajas és borzadot, S-mint
vak javaidat, nem érdem-
re adod, Sőt az nem méltó-
kat öblödben fogadod.

Látszik kopaszság-is ha-
tul a fejedem, Jegyzi hogy
kit te szűlsz kényes Fejede-
lem, Erteke kaptával lesz
végre áll helyen.

Hig fonnyadt karjaid
vallyon mit jegyeznek?
Csak hogy kiket hordasz
battrak nem lehetnek, Kit-
siny, botlással-is ottan e-
shetnek.

Szined mint hobérna
halvány, nem egyébért
M6 Han

Hanem hogy szüntelen on-
tasz azokból vért, A kik te
soldodból várnak jutalmul
bért.

Igy irt az okosság régén
meg tégedet, Melly meg-mér-
tektette mindenben képedet,
Hogy kiki felhesse forgó ke-
rekedet.

Bizvasban várhatni ny-
arat hideg téiben, Avagy
tisztá időt zúgó felhős szél-
ben, Hogy nem állandó jót
te természeteden.

Adgya' azért Isten min-
den ismérheszen, S téged á
mint illik tsak ugy szeret-
bessen

bessen öröm után töled bú-
is reménlheszen.

En is ki sok jomban gy-
akran rettegtelek, Zászlod
árnyékában forogván felte-
lek, Tsak ugy bősülhetlek
mint még ismértelek.

Te tökéletes jo menynek,
földnek Ura, Ki mindent ve-
zérlesz, kit szeretz, jo utra
Igazgas s-ne borsáff mér-
ges vizis kútra.

Légy te fenyes napom
erős kő oszlopom. Oltalmom,
pajsom mind gyalog és lo-
von, Erősits, s-nevedet min-
örökké áldom.

MAS.

Laus mediocritatis.

S Enkit a pénz, és
kints még boldog-
doggá nem tölt
Könyves szemmel ételt
fok fő Király-is ott,
Keserves nyögéssel fok
fajdalmokat vótt.

Nem mivelheti-is
péntz kints és méltó-
ság, Hogy bántson sen-
kit semmi nyomoru-
ság, Sőt az arany kőzt
jár sűrűbb nyomoru-
ság.

Szél öreg levegőt
in-

inkáblan hat, forgat,
Magas tornyokat - is
nagyobb veszély rok-
kant, Mint hegyeket
menyő, hol magas-
bak ott hat.

A kitsiny éltet jól,
ha vékony szerű is, É-
des álmot nem bont
félelem, s- nagy gond-
is, Kivánság tanítvány
mit mint végy-el,
vond-is.

Az jó szép aranyas
ditsirt középséget,
Valaki kaphattya az
él tsendességet, Joza
non

non futván údvári iri-
gységet.

Rosz szerentséjében
ez jobbat vár s' reméni,
jó szerenséjében alá-
zatoson el, Alatsonra
esvén, hamarban is fel-
kél.

Magasra ne hagjon
ki nem tud röpülni,
Mert mikor á tetén a-
s karna le-ülni Kezd ág
kromlásával halálmerül-
sni.

Isten adgya á télt s' á
sátél után nyarat, Szűk-
ség után sok kézbőség.

han-

ben-is árat, Gonoszul
ha most van, így végig
nem marad.

Ha vig elmével va-
gy, ne nyuly gondola-
thoz, Jövendő nap s' idő
rád hogy mit szánt és
hoz, Vig nevetésseddel
méri mindent magad-
hoz.

Ezt igen meg gon-
dold, s' hidgyed is bizo-
nyul, Hogy semmi
nints minden felől jól,
s-boldogul, Sok kitfny
jól álhat Tiz, husz na-
gy gonoszbul.

Mod-

Moddal igazgattad
szélhez vitorládót, s' a
mint az fű, te-is erezd
ugy magadot, Meg-
vond ha hatalma ládd
hogy el-ragadott.

MAS.

Minden é világi terem-
tett állati között az Isten-
nek kedvesb töremtett ál-
latya nintsen az ember-
nél, kinek bizodalma alá
adta egyéb minden fele jók
teremtett állatit-is ő fel-
sége: de minként á mér-
téktelen beteg ember szük-
ségből

ségből teszi keményé ter-
mészet terhelő orvosságok
által magához orvossát egy-
jók fele, mértékletlen vét-
keknek szaporított okai-
val keteleniti á bánós em-
ber Istenet is hogy ostrom
sújtolásának különb-kü-
lömb fele jók nemeit bő-
vebben érezze és szenved-
gye az egyéb teremtetett álla-
tinál kiben mind az által
ugy mértékli irgalmassá-
gábel magát ő felsége, ho-
gy keménységét mindenkor
fellyúl halladgya kegyesse-
ge, s-az utolsó orakori is
magához

magához fogadgya a hozzá
folyámodokat dúsfősséges id-
vősségre.

Világon, Eg alatt,
Nints ollyféle alatt,
Kit Isten nem legeltet, Ma-
szot, uszot, tsuszot, Kit-
vagy a föld éltet, Vagy szél
égen le vegtet, Alló és folyo
viz Földi sok részű iz, Ha-
jlékkal a kit öltet.

Ezek közt az Ember,
Mint vizek közt Tenger,
Tetzőbb hatalommal bir,
Ertelem, böltseség, Kiben
minden szépség, Ragyo-
zó nével, szép bir, S' kinek
Jzúk-

Jzúk Jégéért, Terem, s' ele-
téjért, mind földi, s-men-
nyei sér.

Leg főbb oltalmával,
Kedvesb irgalmával, Isten
ezt igazgattya, Gyakran
jó kedvével, S-néha súly
kezevel Tanittya, s-riaz-
gattya, Ur és Atya lévén,
Szolgát, fiá tévén, Magát
magasztaltattya.

Sokféle állapot, Ki na-
ponként apad, Erettünk
rendeltetett, Bűn, és nya-
valya, Mint bűnünknek
földgya, Mindenikben té-
tetett, Öröm vigasztalás,
Ezek

LEK KÖZI KEVÉDÉS, TÖ-
LUNK EL NEM VÉTESETT.

Szabad hát mindennek,
Kegyelmet Istennek, Fe-
jerc reménleni, Ki a meg-
dölt nádat, Füjtőlő len-
szálat: Porrá nem hadgya-
lenni, Természeti szelid-
Kész, kit keze sebbít, Or-
vossággal értetni.

jh Nyugszik a Nap s fe-
kel, Nyarat követ der,
M-Tel, Idegen természet-
Te Köddel bé borult Eg-
Erzen bé-fagyott jég, Oszk
mi változó széllel, Né-
jo a nagy boldogság, Bu

Szomorúság, Erdekli egy-
mast éllel.

Nints semmi állandó,
Mindenben bailando, Ele-
tünk állapottya, Félelem,
reménség, Könbul magát
kétség, Városunkban állat-
tya, Hol jóval, ostorral,
Hol esővel hóvél, Magát
velünk áldattya.

Mennyei örökség, Igaz
egyelmesség, Kinek bá-
Fertengő él-
Vünknek, Vajuvó lelkünk-
hogy kész vagy se-
olly pro-
bak-

báknak, Kikből bűt várha
nak, Felettéb sebhiteni.

Lám sok igirettel, Min
ket igaz hittel, Ugy ma
gadhoz foglaltál, Hogy se
gítség kérést, S' minden
reménlést, Kivüled soha
hadtál. Senkit ki hibetett
S' tőled jot kérhetett, Kö
tében még nem tsáltál.

Bátran hát székedhez
Frigy szerző kezédhez
Im én is most békéllek
Eltem virágzását, S-bű
vigasztalását, Te áldásfo
bol kérem, Meg ne gyűll
ly, utály, Segély, mellette

ály, S' te nevedet éneklek.

MAS.

Hogy az égből minde
nekre vigyázzván, és gondot
viselvén, kívánnya s-pa
rantfollja is Isten hogy,
minden szükségünkben né
ki esedezzünk, és tsak ma
gadhoz olyamodgyunk:

AZ Ur az Egbe,
mint Kiralszekbe,
Bólts tanatsfabol
mindent rendel, Min
dennek szivét, s a
mellett szükségét,
Jol láttya s - kinek
kinek mi kel, Azért ő
N hoz-

hozzá kiáltunk mi
fel, Hogy áldását ny-
erkefűk-el.

Sulyos ostrom a mint
lattyuk noha, Késér-
ves sebeket rajtunk
nyit. De azzal gerjeszt
bűneinkből ébreszt, S
mint kegyes Atya té-
résre int, Ne fogdgyo-
azért bennünk meg a
hit, S- kezével nekünk
áldást nyit.

Hozzá sieszünk, ke-
gyelméhez essünk,
fussunk fejenként
galmához, Ahitatoso-

nagy alázatosan, Bo-
rullyunkartzával sz. lá-
bához, Ragaszkodgy-
unk is fogadásához,
Szorítson minket ú ma-
gához.

Soha az égen a Nap
olyan szépen. S' gy-
orsasággal is el nem
nyugszik, A mely hir-
telen, nagy Atyai kép-
pen, Mi velünk az Úr
meg-alkuszik, ránk vi-
gyáztában nem-is a-
luszik, S' gondgyában
meg nem vajuszik.

N a

MAS

MAS.

Hogy nyavalyájáról és
sájdalmáról senkinek biz-
vásban és hasznosban nem
panaszolkodhatik mint ma-
gának az Istennek, mert ő
tőle kérhet ember orvasságot
életének

Kinek tegyek panaszt
Ur Isten nem tudom,
Sokféle kísértet min-
den felől mint nyom, Bű-
bánat más felől minden
rángat, s-von, Tsendességben
nyugtom nintsen sem kin,
sem hon.

Embert segítségre hoz-
zám

zám nem hihatok, Mert
ezen igában kit kit lenni
látok, Rakva mindennek-
nek bűn nyalábbal hátok,
Kik közöttül sokakat meg-
is-öl, s' fojtatok.

Te kivüled nints itt sen-
ki vigasztalo, Irgalmad bi-
zonyos, segítséged valo,
Természeted penig kegyessé-
gre bajló. Nem visz s' tusa-
kodol azzal á ki gyarló.

Engem-is romlott port.
és kezедnek hamvát, Sok
kísértetemben segély s' gyá-
molgass hát, Hogy hitve
minden bizhassa magát
N 3 rád

rád, a ki engem töled segéltnék lenni lát.

Reád támaszkodom tel-
lyes reménységgel, Tsele-
kedgyél velem nagy kégyel-
mességgel, Sújt olyad el-
mémet bár keserűséggel,
Tsak ebből lelkemet áld-
meg idősséggel.

MAS.

Lelki vigasztalás.

LEgyen jóidő tsak fe-
tske száll házamra,

Nints öldhatatlan
nyűg vetvén nyavalyám-
ra, Ha gondy a Istennek
tsak egy száll hajámra, In-
káb

káb gondot visel lelkemre,
s-magamra.

Hát miért ostromoz s-pro-
bákkal miért sebbit? Mert
senkit magához kereszt nél-
kül nem hit, Fia-is ez föl-
dön sok kísértettel vité, S-
ugy szerzett lelkünknek jo-
öröm mondó hírt.

Eső száraz földnek mit
árt, ha meg hinti, Sová-
nyságot hó-is mert tsak kö-
veriti, Így Isten veszszeje
lelkünket enyhíti, Mint á-
ranyat a tűz lángjával
képíti.

S-mint sötét mutattya

N 4

tűz-

tűznek szép világát, Te
 reb alatt viszi palmasa fel-
 ágát, Így lelkünk juttással
 toldgya okosságot, S ke-
 reszt-is viséli lelkünk bel-
 dőségát.

No hat én lelkem tűrj,
 s-taunly remélneni, Hogy
 tudhass uradtul sok jót ér-
 devaleni, mert mint kőd u-
 tán szép szokott a Nap len-
 ni, Rajtad-is bűd után jod
 nagy fog fénleni.

Kegyes Isten kinek nagy
 kátalma fel rőtt, S-irgal-
 ma oszlopa többől még ki
 nem dőlt, Vigasztald lel-
 kemet,

kemet, ki búban forrott s
 főtt, Küld el-is fetskédet
 hadd lassák jó időt.

MAS.

Gyakor nyomorusá-
 gunkban oly sziv fu-
 ladaftal valo sulyos
 tereh szokott elmén-
 kre rakodni, hogy lel-
 künknek minden vi-
 dámsága meg szomo-
 rodván véle, és el-
 ménk el-is meg tom-
 pulván tőle, könyörge-
 sünknek buzgóságát
 úgy el enyészti, és
 fogyattya sokszor ben-

N s

nünk

nünk hogy csak szán-
 kat sem tudhattyuk
 Istenünkkel való beszél-
 getétünkre, és neki va-
 ló könyörgésünkre fel-
 tatanunk, sőt még hi-
 tünknek is alig szo-
 rul és nehezen marad
 mustár magni részets-
 kéje gyakorlatossá-
 gal a szívünkben, mel-
 lett mind azon által
 az Istennek mun-
 kálkodo lelke ugy an-
 nyira emelgeti, s-gy-
 ámolgattya fogyotko-
 zott, s-bádgyadott al-
 lá-

lapotunkat, hogy az
 egy mustár magni hit-
 ből származott egy fo-
 hászkodásunk - is tel-
 lyes esdekéfin t gya-
 nánt való hasznót hoz
 Istennek kegyelmétől,
 és áldomásától reánk,
 Mindaz által minden
 sok háboruk minden
 nagy fáidalmak s' min-
 den mély kétségek el-
 len-is erőssítő s vasta-
 gitó bátorságra kell
 minden tehet-ségünkre.
 azért Isten segítségé-
 mellenk hívásból né-

künk eröködnünk s
bizonyos formájú es-
dekléssel, és könyörgés-
fel is így kell az Isten
fűleit nagy bizodal-
munkból meg-halga-
tásunkra hajtogat-
nunk.

Kedvező szemekkel néz
nagy Isten reám Kinek ir-
galmának száma nintsen
kéán Segély meg igyémben,
kit te tudhatz nyitván.

Az én bűm gyötrelme
mert nem endedheti, Hogy
enyhült lelkeimmel tudgya-
lak meg-lelni, Tartoztat

Szom-

szomván-is, úgy mér öldök-
leni.

Te tudhatod inkább meg
is mértékleni, Mint kinek
mi ügye tudhat érdemleni,
űressé nem hagyod senki
kértét lenni.

Arra unt-is Fiad igaz es-
kü vése, Hogy senki, sze-
mélyét szemed meg ne ves-
se, A bűnöst-is nálad érde-
me kellebbe,

Jót várhatok én-is hát
ilyfok bűm közt is, Ha fo-
gyatkozással bitem lehet-
még-is, Fel-bát szikrája-is
ha lángal nem ég-is.

N 7

Mint

Mint habzo tengeren
 melly veszett gallya usz,
 Kit nem igazgathat sem
 kormány, Kalauz, Tjak
 szél hajtogattya, s-edgy
 bal-is félre húz.

Akképpen életem bűm-
 nak veszén haboz, Kése-
 rűsségében lelkem fogy,
 bádgyadoz, Habjaival bo-
 rul, s-veszélyyel akadoz.

Rabjavá tött mint, ha
 nagy szomorúságom, Ki-
 tsinyben sem lehet kedven
 vigaságom, Ezer boszszu-
 sággal sül edgy nyájassá-
 gom.

Jó

Jegyül sem tarthatom
 már egy oly napomat,
 Kin nem érezhetném du-
 pla bánatomat, Nints-is
 jelente nem kinek pána szo-
 mat.

A' miereg hatalma sem
 ér keservemmel, Mert ez
 titkon fogyat lelkemmel, te-
 stemmel, S-nem enged szol-
 lanom veled Istenemmel.

Meg-is mindaz által tá-
 plal a remienség, Hogy száll
 rám meg, menyből olly
 boldog kegyesség, Kivel
 mind ezekben lesz öröm-
 mel vég.

A

A természet-is lá mert
mindent változtat, A mit
egy ideig egy kézzel rar-
toztat, Tél á mit foszt s-
aszal, Nyár meg-virágoztat

Gyakran á tenger is
hab után tsendesül, Ho-
mályból á Nap-is szép tisz-
tára derül, Tűzétül bevült,
Eg harmattya által hül.

De á természetnek, ez
csak szabott rendi, Na-
gyob te hatalmad á ki meg-
tekinti, Természet ellen-
s- erejét jelenti.

Ollyban is hatalma
mert annak ki tettzik, Ki
ben

ben á természet igen ellen-
kezik, Meszszé halladta-
is birtelen érkezik.

Légyen hát nekem-is eb-
ben kedvedből rész, Mi-
nek előtte még én hitem
él nem vész, Ebredgyen
fel lelkem, s-légyen szol-
gálni kész.

Nints mert élotemnek
bizottab kormánya, A te
szent kezédnél, Kinek tsi-
nalmánya. Mind lelkem,
s mind testem, noha sok
hab hánya.

Azok példájára tégy ve-
lem kegyessen, Kik sege-
del-

delmedet uehetik kedve-
sen, Hervadt örömmel
add láthatnom nyersen.

MAS.

*Az inségnek és nyomorú-
ságnak enyhítésére.*

ENyhisd - meg Ur
Isten bús szivem
keservét, Ki rég-
től viseli már suly ke-
zeg terhét, S' nyeli kin-
nya mérgét, Búyának
nem lelven keservében
végét.

Ha nem ébresztene
néha ez gondolat, Ho-
gy a kiket szeretz ke-
zed

zed azokra hat, Sulto-
lya sanyargat, Epedvén
meg fülnek, s-el nyel-
ne kárhozat.

Igy ha kételkedném
hog' nints réám gon-
dod, Sujtolván Atyai
oktato ostorod, Gyűj-
tanám boszudat, Mert
igy-is enyim vagy na-
gy hiteddel mondott.

Fiad szent jgája kit
nékünk ajánlott, S' je-
gyben nyajas terhül
vallunkra fel rakott, S'
Azzal néked vallott,
Ne hozzon unásért rám
is hát szidalmot, Le-

Legyek én-is inkább
azok seregében, A' kik
részt nyertenek Chri-
stus érdemében, Mo-
sodván vérében, Min-
dent el viselhet hatal-
ma nevében.

Hivek sz. Istene, kő-
nyörülő Atyám, Kőny-
örülj mint Atya epe-
dett magzattyán Visel-
vén úgy száján, Hogy
el ne tévedgyen vétke
tag utzáján.

Engedd hogy a mint
már szivből meg hit-
telek, Es lelkem ör-
zövé

zövé hitemmel tötte-
lek, Végig úgy lellye-
lek, A mint hivedidhez
jonak ísmértelek.

Akaratod szerént ve-
zérely kedveddel, Vi-
gasztaly, bátoríts ne
fodgyak bumban el,
Hogy a mit kezeddél,
Rám vetz, viselhessem
nagy tündes ívivel el.

MAS.

A kétségnek mérges kísérteti
ellen.

Hogy feletkezők
Hel, Rolam tellyes-
ség-

séggel, Mennyei boldogságom? Látván mind naponként, Szenvedgyek mennyiként, Nővén nyomorságom, Ki meg epešzt engem, ha meg nem hajt nékem, Esdeklő imádságon.

Meddig tartoztatod, Szentséges ortsádot, Vigan rám fordítani, Véghetetlen bú s-gond, Ki szüntelen csak ront, Fogé soká tartani, Rajtam nyomorulton? Kélek vajutton, S-Min

Kez

Kezdek maradhatni?

Az őrdög-is tsufol, Mondván istened ből? Ki meg, szabadithasson, S, várhaddé, mond tovább, Hogy szemét vessen rád, S- Atyái kedvel lásson? Tűk kár, mert elvetett, S-Rád olly törvényt-is tett, Hogy el-is kárhoztasson.

Ez illy nagy kísértet, Nem kitsinnyé sérthet, mert a lelkemet marja, Hogy illy szemtelenül, A te szent szinedtűl, El

e-se-

esetemet várja, S-hogy
hitem ne legyen, K
kegyelmet végyen
Lesni vigan akarja.

Te azért sz. Kiraly,
Erőddel mellém ály, S-
biztsasd epett hitemet,
Kevély ellenségem, Ha-
mis szava ellen, Vedde el
fogyott igyemet, S-mu-
tasd meg-is néki Hogy
nem vetetted ki, Kegye-
lmedből éltemet.

Adgy fényt szemeim
nek, Vigyázást szivem
nek, Ne alugyan halál

ba, Ellenségem olly
hirt, Ne hintsen hogy
meg-birt, S- adattam
hatalmába, Lássa in-
káb hogy kész, remén-
letten szép részt, Ir-
galmadnak hasznába.

Igy meg örvendesz-
tetz, Búmbol le vet-
keztetz Szivem megvi-
gasztalod, Bádgyat re-
méniséget, S keres id-
vősségét, Soknak labra
állatod, Kiért szent ne-
vedet, Ki ránk ki-ter-
jedett, Aldania is ha-
gyod.

MAS.

Hatálmaskodók ellen.

HA az Isten nékem,
 Segítségben fény-
 em, S' őrzl-is éle-
 temet, Mi erő retteget,
 S' tsalárdtság féltetet,
 Hogy ronthassa feje-
 met, Bár álnokoskod-
 gyék Titkon olázkod-
 gyék Nem szegi meg
 kedvemet.

Egyedül ellenem
 Álnok ellenségem Ké-
 szítvén tellyes hadat

Hog

Hogy engem nyavaly-
 ást, Fogatván mindgy-
 áraft, Vigasztalta ma-
 gát, De á melly álnok
 tört En nyavalyámra
 tört, Magára fordult s-
 akadt.

Bir tellyes tábora,
 Nyilat már rám szorja,
 Artalmas dárdáival,
 Fenyegető törét, S- vér-
 ben forgó szemét, Rám
 vesse partosíval Bátran
 az ő hartzát, Nézem,
 nagy táborát, Semmi
 haboruimat.

O 2

Ed-

Edgyet kèrtem s-kè-
rek Mind á miglen é-
lek , Szivem szerint
szüntelen, minden rosz-
gondoktul, Meg ment-
vén azoktul, Hogy lát-
hassam szent helyén,
Az Urnak házába , El-
vén sellèr modra Nevén
áldván szentellyem.

Sátora árnnyékát, Ott
kezével mindgyárt,
Rám téríti, s-eltitkol,
Minden haborutul, S
tsalard hatalontul, Tá-
voly téssen, ki rám fo-
ly, Mint síma kő szalon
Ep

Eppittetett váron, Le-
tévén, be paláncol.

Sőt még most en-
gem, Gyarlo életem-
ben, Nem hágy meg-
nyomorodnom Tud-
ván hogy senkihez, Ná-
lálal egyébhez, Nints
mint fejemet fognom,
meg hallya kèrtemet,
Halván szűkségemet,
Ha így kezdéndeke-
szolnom.

Hálgaís-meg engé-
met, hívom nevedet,
Menybéli Ur, Jehova,
Nyavalyával tellyes,

Bűnnel lévén terhes,
Nem mehetek sohová
Tégedet tisztellek, Té-
gedet követlek, Vezér-
lesz valahová.

A te szent színedet
Ki felettem fértett
Minden háboruimban
Ne fordíts el tőlem, S
állasd felőlem Most-
nyavalyáimban, őriz
életemet, Kit tartok te-
néked, Mindenháboru-
imban.

Az én Atyám Anyám
Kikhez igen bizva
Kötelezem életemet, B

rát

rátim egyemben, Kik
minden igyemben, Vót-
ték jomat, s-kedvemet,
Felejtven elhadtak, Ma-
goknak marad tak,
Látván ellenségemet.

Te pedig magadhoz,
Ki nyomorultakhoz,
Kegyes vagy, bé fogad-
tal, Reményemné löttél,
Nagy batorrá töttél,
őriztél, s' oltalmaztál,
ok hartz, fegyver kö-
ött, Szemed hiven ő-
ött, S-helyemre ép-
en hoztál.

O 4

Most

Most is szemennek
fényt, S' lábomnak ad-
gy ósvényt, Hogy én
azt bátran járjam, Az
igaz járt útról, Tőled é-
lő kúttól, Hogy el ne
tébolyodgyam Ellensé-
gem kezé, Kedvemet
ne szegje, A' jot hogy
el ne hadgyam.

Ne, hadgy hamislag-
rol, álnok bizonyságrol
Engem körül vétetni,
mert sok hazug szája,
Eltemet akarja, Foglyo-
s törben ejteni, Zaboláz-
meg őket, kötözd-meg

nyer

nyelveket, S' ne hadgy
késértetni.

Mint vivó fegyve-
rét, Kiki hazug nyelv-
vét, Ellenem élesíti, Ma-
gát hazugsággal, Rám
valo szolással Uránál
kedvesíti, Sőt ugyan ju-
talmát, Mint nyelve fő
söldgyát. Ellenségem-
től lesi.

Meg győzetet volna,
Elmem már régulta En-
nyi boszszú vallástul.
Ha jo reménségem,
Nem kis segítségem,
Vólna biztatásodtul

O s Hogy

Hogy búfúlás után,
Mostanviselt munkám,
Hasznót nyer áldasod-
tul.

Illy nagy haborum-
ban, Te én lelkem úsz-
ván, Ne kesergeffed
magad, Túrj mindent
békével, Tsendes szen-
vedéssel, Mig Isten ki-
ments' ragad, Ki meg
is erőffit, Szent kedvé-
vel béhint, S-kegyelme
rajtad marad.

Buchananus versel,
Déákul illy rendel,
Ezt á Soltárból írta,
Most

Most penig magyarrá,
Vigasztalására, Elmém
meg tolmátsolá, A'
Magyar igéknek Fo-
lyásához, s-ennek,
Ertelmét helyén ha-
gyá.

MAS.

*Az Anyaszentegyház tag-
jainak háborgatói ellen.*

TArts-meg Uram
engem, mert el-
fogyott a Szent

Az igazság el költ, s-
a hit fél felé ment,
Mindent nagy álnok-
ság el borított s-be

O 6

kent

kent, Szív hamissággal forr,
jámorság el-rek kent.

Álnok ajakokat az Ur
el oszlasson, Mergen az hi-
vekre hogy ki ne hathas-
son, Kiki mind azon jár
másnak mint árthasson, Es
hátszót kárából magának
adasson.

Sókan az hivekre for-
ralnak tánátsot. Nyakokra
né mellyek élefitnek kar-
dot, Romlásokra többi ki-
nek ajakokat, Alig talál-
battyák szegények nyugto-
kat.

Nézi ezt mind Isten, és
igen

igen jól láttya, De bizo-
nyos okért magát tartoz-
tattya, Hértelen á konko-
lyt ő ki nem gyomlállya, de
nagy búsultában é szokas
mondállya.

Ez el-tűrbetetlen folyos
nyavalyáért, Melly min-
den hívőnek szívére be-
ven ért, S-lélekben sok
szegényt mérgével bád-
gyaszt s-sért, én Isten fel-
kelek, s-rontom az álnok
vért.

Sok nyomorultaknak ke-
serves sirása, Szememet ser-
kenti, hogy igyeket las-
sa é,

sa, Felelek meg szű-
nik nevem káromlása,
Nem-is terjed tovább
hiveim romlása.

Idvősséges helyre
téssém hiveimet, kik
hozzám biztokban vi-
selték sziveket, S-meg-
rontom a raitok járó
kevélyeket, Méltó kár-
hozattal kik rakták
kebleket.

Az Urnak őszava
tűzben meg-főtt ezűst,
Hétszer tisztított,
kin rosda ki nem űt,
Próbálásban pedig meg
nem

nem fogta a tűk Tiszta,
szép és fejér, nem il-
leti réz űst.

A' te szódnak azért
tartad - meg igazságát,
Hiveidnek Uram eny-
hítsd-is rabságát, Add-
meg mi lelkünknek hi-
ti szabadságát, Es a ke-
vélyeknek rontsd-meg
társaságát.

ő birodalmoktul ho-
gy meg-menekedvén,
Tégedet áldhassunk
nevedet dicsírven,
Kivált - képpen pedig
többi

többi közt igen én, A-
ment mondgyon erre
mind gyermek, iffü ,
s'vén.

MAS.

E világi életünknek
fok rendbéli ránk reha-
no veszedelmes ostrom-
lásit, mellyeket gonosz
akaróinknak irigysé-
ge, gyűlölsége, és rágál-
mazása ször leg kivált-
képpen reánk türesün-
kel és szenvédésünkkel
fordit-hattyuk inkább
nagyobb részént el-ma-
gunkrol, hogy nem vé-
lek

lek való ellenkedésün-
kel, vagy ellenek való
tufakodásunkal. A tü-
résnek szenvédésnek o-
laját peniglen az aláza-
toságnak és szelédség-
nek hig kúttlyából me-
rithettyük lágy el-
ménknek tág, szaju vő-
drével hozzánk, hájól
mesterkedünk é dolog-
ban : Mesterkednünk is
kell peniglen, mert csak
ez az olaj távoztathát-
tya el azt a szivünkhez
ragadott boszszú forra-
lásnak rosdáját tőlünk ,
a

á mely miatt fonnyad
 olvad fogy képek, és
 emészttódik mind szí-
 vünk, életünk, s-á
 melly miatt, nem min-
 den igiretinek raj-
 tunk való bé-tellyese-
 dését-is vehettyúk el
 fokszor Istenünknek,
 Jol int azért az Apo-
 stol amá szavával ben-
 nünket: Tűréffe vagyon
 szűkségek, hogy az
 igeretet el vehessék.
 Es Christus Urunk ő
 maga: Tanulmányatok tő-
 lem

lem, mert én szelid s-
 alázatos szívű vagyok,
 és nyugodalmat talál-
 lok lelketeknek. S-
 bizony dolog-is az,
 hogy mind lelkét, mind
 elméjét, s-eletét - is
 meg-nyugottya a tű-
 réffel, s-á boszszú té-
 telnek el viselésevél,
 s - keresztyénységének
 nem kitsíny jelét, is ad-
 gya kész szelidségével
 ember, Istenre biz-
 ván a boszszú tétel-
 nek, és méltatlan szen-
 vedésnek meg - torlá-
 sát,

sát, s-jutalma adását,
 mellyet magának ki-
 ván maga is engedni
 tölunk az Ur Isten: Ki-
 ki azért a Izelédség
 mellett meg nyúgod-
 ván tñendes lelki isme-
 retire s-el híven magá-
 ban, hogy igaz jutalom
 tèritője a boszszú tétel-
 nek azok igyeben az
 Isten a kik a boszszu tē-
 telnek ő Sz, Felségére
 bizzak állapottyat. Ig-
 enekellyen azért efféle
 állapottyakor kiki ma-
 gában:

Az

AZ jo hitű ember
 Izelid é világon,
 Senkire nem tá-
 mad bárlok boszszút
 vallyon Meg-elégzik
 azzal hogy égbe kialt-
 son, S-inségében fejt
 az Istennek hajtsón.

Mondván oltalmad-
 dal Uram hajolly hoz-
 zám, Mert ha meg te-
 kinted nagy az én ny-
 avalyám, En szegény
 fejemetannyira alá zám,
 Hogy ellenségemnek
 földig magam hajcám.

A Izelidség ellen
 mo-

mostan is nem vétek,
Túrémekkel inkább
mind holtomig élek
Tudván habjaimban
hogy el nem merülek,
Mert segítségéből kélt
meg mentést érek.

Azért te szolgád-
nak siets oltalmára,
Hogy gonoszág miatt
ne jussak halálra, Tsak
tégedet várlak lelkem
váltságára, El-tiprot
igyemnek boszszu ál-
lására.

Vidámits-meg im

Végzetetlen a te jo
mávoltod mi hozzánk,
Me-

már hitem szerint e-
gyszer, Hogy el vegye
soldgyát a versengő
ember, Hiveld romlá-
sát ne örüllye többszer,
Ki miatt epedtem én is
sok ezerszer.

Vigasztaly meg en-
gem szolgádat Ur Isten,
Mert lelkem te hozzád
emelem szüntelen, tud-
ván hogy ép és hőv
kegyelem kezében,
Mindenekhez a kik él-
nek igaz hitben.

Végzetetlen a te jo

mávoltod mi hozzánk,
Me-

Menyből is é földre néz
 hiv két szemed reánk,
 Segítségül azért fies jó
 ni hozzánk, hogy meg
 ne emészsen számta
 lan nyavalyánk.

Sok Istenek közül
 kiket é világ nész, Nint
 senki hasonlo hozzá
 ki tsudát tész, Költső
 erőt másfol, és hatalma
 nem kérsz, Mert min
 den szűkségre karod o
 reje kész.

Oktass útajdra engem
 met Vr Isten, Hogy h
 ven élhessek te isméré

tedben, Erőllits enge
 met á te félelmedben,
 Hogy én szivem áld
 gyon téged igaz hit
 ben.

Ditírlék-is téged ó
 rökké szivemből, Mert
 jó voltod hozzám ér
 zettem mindenből, Há
 lá légyen néked én tö
 lem vég nélkül,, Hogy
 meg mentél engem ha
 lalos inségtől.

Sok irigy barátim
 mé el omlának, Kik
 gyűlölségekből reám
 amadának, Kikből
 P ki-é,

ki-állani hogy nem is tudanak, mind fejenként tőled ki gyomlaltatának.

Mert te Uram jó vagy, s' kész a kegyelemre, Kik te hozzád térnek, s-néznek inté-fedre, De sok túrús után ha térsz büntetésré, Gonoszok hajtatnak veszedelmes részre.

Te nagy jó voltodért állj fogadásidba, Es könyörűly rajtam sok nyavalyáimba, Szolgádat részeltesd iz. áldomáidba,

sidba, Es szolgálod hiát ne hadd habjaiba.

Hogy a kik gyűlölnek, s' életemet bánnyák, Legyenek előttem azok gyaláztatnak, Sok jelekből rajtam szemekkel-is lássák, hogy szeretz s' vermemet, ők hejában állak.

MAS.

A kilentzedik Psalmusból, a régi időnek boldog állapottyát veti é mostani idő állapottyának boldogtalanságával és soványságával.

P 2

őszvé,

őszve, türekedvén könnyör-
gése által Isten előtt, hogy ő
szent felsége baragjának
meg enyhítéséből pihenést
adgyon sok nyavalyáink-
ban, s-meg-örvendeztesse
bánatinkban.

KEgyes Jehova te-
kints reánk me-
nyből, Kik rád
kiáltunk keseredett
szivből, Ments meg él-
tünket a sok undok
bűnből, Nagy kegyel-
medből.

Légy azon kedvel,
hozzánk romlottak-
hoz

hoz, A mellyel voltál
régi atyainkhoz, Kik
folyamod tak úgy te ir-
galmadhoz, Mint értz
országodhoz.

Ertek sok időt, szép
ékes vénséggel, Tagjok
erős volt, gyomrok e-
gészséggel, Eő szomszéd-
gyokkal laktak béke-
séggel, Nagy tsendef-
séggel.

Szeretetet köztök zól-
delt nyàjassággal, Tör-
vent iteltek tiszta igaz-
sággal, Téged szolgál-
tak szorgalmatossággal,
Haláadással. P3 Al-

Allott nagy rendben fi-
ak és leányok, őkben
tartván édesunokájok,
Bort buzát bővön te-
remt ő munkájok, Ter-
mett gyümöls fájok.

Sok száz esztendőnk
mikor így el múltak,
Kedves halálban mint
ha el-aluttak, Kopor-
sojokban, mint újult
hunnyokban, Vigan já-
vultanak.

De á frigyedet mi
relünk meg szegéd,
Mert fok bűnünket
zemünk közzé vetéd,
Min-

Minden jó téted rolunk
el le szedéd, S-ládádban
rekesztéd.

Mi jonkát mondgy-
uk te reád támadván,
Vesződünk, bolygunk,
vagyunk nagy bádgyad
ván, Mezitelenek szé-
gyenben bujdosván,
Sok bút kapdosván.

Szörnyű gyűlölség
köztünk nevedik,
Vér ő vérevel, pöröl s-
ellenkedik, Előmenetin
búsul, s-irigykedik, ke-
gyetlenkedik.

Mi esztendeink, foly-
nak

nak gyorfasággal, Mert
haragodat érzik buz-
gosággal , Edgyek
álminkal hasonlatos-
sággal, Altal múlással.

Ha ki kôzzúlunk ny-
oltzvan esztendôt él ,
Nagy boldogságot an-
nak fok nép itél , De
melly fok búval adaffék
ez kis tzel , Láttyt á ki
él.

Rakodtak vagyunk
minden nyavalyával ,
Erôtlen testünk fzi-
vünk fajdalmával , El-
lenségünk ront néha
fzi-

szidalommal , S - néha
kardgyavál.

Számlálhatatlan ki-
nunknak nagy volta ,
Te haragodnak méltó
rajtunk volta, Fénlik te
nálad titkos bennünk
volta , Mint Nap fény
volta.

Ah Uram Uram térj-
meg kegyelmedre ! Ré-
genten szokott kegyes
törvényedre, Adgy egy
kis időt meg-pihené-
sünkre , Tsendességün-
kre.

Ne tedd nagyobbà bü-
nünk

nünk irgalmadnál, Gon-
noszságunkat á te jo
voltodnál, Mellynek
szikraia tisztáb é világ-
nál, S-undokságánál.

A melly kis időnk
ide elő vagyon, Illy
romlásunkra kérünk
ne maradgyon, Atyai
vóltod benne fel tá-
mádgyon, S-reánk a-
radgyon.

Födgyűk azokban el
nyavalyáinkat Te vig
voltodbol szomorusá-
ginkat, Kik ez ideig
nyom-

nyomdoftak nyakun-
kat, Es tagainkat.

Mi érdemünkért, i-
gaz semmi jóval, Nem
vagy adóssunk, de sőt
hév pokollál, hogy á
szerént fizess arra ne fi-
essz Nagy kemény sól-
dal.

De á Christusért, kit
mi értünk adál, Es bű-
neinkért meg - halni
nem szánál, emeld fel
fejűnk, és irgalmazz né-
künk, Mi jó Istenünk.

Ditfiredért hog-vi-
gan számlálván, Kevés

napinkat elméinkben
tartván, Te rád mind e-
jel és nappal kiáltván
Halakat adván.

MAS

Oltalomért, és a kísértetek-
nek el távoztatásáért való
esedezés.

Nintsen segítségem ki-
vülel Istenem, Vagy
én hív vezérem, jó té-
ted hirdetem, Őrizd élted,
neveld hitem, Félnem ne
hadgy s' bűvél élnem.

Vagy ülök, sen járok,
fekszem, vagy ballagok,
Lorvon

Lorvon avagy gyalog, honn
vagy kinn sétálok, Rád ki-
áltok, tiéd vagyok, Es ol-
tálmak tőled várok.

Tegy velem kegyessen,
ki kérlek kedvesen, Ne
hadgy szerelmesen, bűnben
fekélyesen, Őrdögöl oj ke-
gyelmesen, Tört rám fojt-
ván ne verhesse.

Késérts de ne sebbits -
lelkembe ne rémits, Vét
keggyel ne búríts, de szent-
séggel újíts, Aldgy vidá-
mits, el ne taszits, Epits, és
kedved szerint tanits.

Te fiad érdeme nekem

ezt meg nyerje, Kinek ő
szent vére, lelkünknek ép
bére, Mindent nyer, a mi-
ket kér, Nem vér, de vigan
hozzánk tér.

MAS.

Ez következő éneket
Báthori Sigmond Fejéde-
lemnek tsinálta vólt, és ka-
taj Györgytől küldette- bé
keves napokkal az előtt né-
ki, hogy Havasfal földéből
Szinán Vezér Basát 1595.
esztendőben ki kergette dia-
lalmát vévén badán a Du-
na mellett Gyirgnyónál.

Iőj

Iőj mellem szent Isten,
Mert kivűled nintsen,
Reményem segedelmem,
Lásza ellenségem, Tellyes
hadam, népem, Hogy vagy
hű Fejedelmem, Kinek na-
gy nevébe, Es vezérlésébe,
Köt szablyát fel seregem.

Emely te-is zászlót, Ne-
legyen rémült, holt, Szi-
vemben lengő hitem, hogy
azt követhesse Szüntelen
nézhesse, Szememmel te-
kintetem, Elmémet vezér-
lye, Mihelyt valamire
Szándékomat téritem.

Ha ezt meg nyerhetem

Ottaj

Ottán nem félhetem , El-
lenségem fegyverét , Nem
kell-is kívánni , Hogy sies-
se adni , Szomszédom se-
gítséget , Semmi s'-köz erő-
vel , Törhetem veled el , El-
lenségemnek fejét.

Nem eles kard éli , Tu-
dom győzi , s' veri , Ellensé-
gem jereget , Hanem á te
kardod , Az hol ott akarod ,
Hogy ki nyujtsa eréjét ,
Mihelyt meg-ijeszted ,
Szörnyen el-terjeszted , S-
futván hánnya feyverét.

Szoktass arra azért ,
Hogy tudgyák mindenért

A

A te erődből esni , Ki tsal-
batatlanul , Hozzánk me-
nyből járul , Nem sz-kott-
is meg késni , Annak , ki hi-
tivel , S' kész készületivel .
Tudgya járt után lesni .

Te légi hitem tzéllya ,
Lelkemnek pántzéllya , Szá-
blyám éli atzéllya , S' így
bátor lehetek , Semmit nem
félhetek , S' dolgomnak nem
lesz hēja , Terjed mèreszsé-
gem , Remél ellenségem , Ro-
molván kardgya , s-ija .

Népe sokságában , Sze-
kerőszámában , Ambár
ditse

ditjékedgyék, Neved ere-
jében, Akarom mindenben
Hogy én lelkem örövendgyék,
Nagy bátran élhetek, Ny-
ertes-is lehetek, Tcsak ked-
ved nékem fenylék.

Christus fő hadnagyom
Ki nevében vagyon, Szán
dékóm eredeti, Te birj és
vezérelj, Tanátsomban ne-
vely, Follyon jól dolgom
rendi, Tarts-meg seregedet,
Szentellyed népedet, S le-
gyen elő meneti.

MAS.

Az jó emlékezetű, vi-
szességben és Istenes életben
gyjő-

gőnyörkődő, Tekintetes és
Nagas Homennai István
Uram kér tere tsinálta é kö-
vetkőző kisEneket.

Ad Notam.

Siralmas nékem idegen föld.

IGaz által ut, Jokkal
forró kút, Tcsak te
vagy Ur Isten: A ki
veled jár, S-áldást tö-
led vár, Abba hűlt sziv
nintsen.

Eleget forog S-tcsak
nem tántorog, Szorgos
gondolatnak De mi
halznunkra, Kivüled
jónkra,

jónkra, Módot s-helyt
nem látunk.

Eg, Tűz, Tenger, Föld,
S-Ezekben mi költ,
Mind hatalmadban áll,
Kiből mit akarsz Te-
rem, s-terjed az Kedved
hátra nem száll.

Mélto egyedül, Hogy
téged szivből, Hát min-
den szerezzen, Kedves
táplálást, Mindenben
áldást, Csak tőled ve-
hessen.

Engem-is Uram, Tá-
plály untalan, Lelki
kenye-

kenyereddel, Ald el-
tem folytát, Ne had-
gyad fogytát. Bőséges
kedveddel.

Hittel erőss, Tarts,
örizz, s-építs, Mellőlem
el ne állj, Fegjveres
hartzon, Kétes piatzon,
Hitemtől el ne állj.

Az hitnek élt, Bátran
metéli, Ellenségek tag-
ját. Veszti tompittya,
Tőri, és rontya, Kopia-
jár, kardgyát.

Jephte, Gedeon, Dá-
viddal, Sámson, Ez ál-
tal

tal éltenek, Sok ellen-
séggel, Késerves kéz-
zel, Vini nem féltének.

Ha réám-is néz, Eb-
ből mi kis rész, Szent
áldomásodból. Tőlem el
ne vedd, Sőt nagyobbá
tedd, S-neveld áldásod-
ból.

MAS.

Ad Notam :

Aldott szép Pünkösztnek :

Katonák hadnagya, Is-
tennek job karja, Ki
ő segít annak, vagyom
éles kardgya, Segiti, s
piti, véle jár nem hadgya.

Er

Ezt dob trombita szó-
mindenkor vidittya, Az
ellenfél ellen örömmel in-
dittya, Kopia rontásra ka-
rját vastagittya.

Roppanást, sikoltást, lö-
vést, semminek vél. Meg-
háborodott már Istenében
s nem fél, Festes pogány
vérrel, szagjával ugyan él.

Sem halál, Kin rabság
őt nem tartoztattya, Har-
tzon ellenségét nem-is tá-
voztattya, Viv szivből
mert menyből Istene biztat-
tattya.

Ekes diadalman szivé
buzog,

buzog, s-őrül, Forgodnak
bárati mellette eskőrül,
Segiti Istene, rajta mert kő-
nyörül.

Kedves életnek ezt va-
laki nem vallya, Ditsősséges
nevű hitét az utállya, S'
hazája oltalmát semmi jó-
nak tartya.

Kérjük az Ur Istent mel-
lettünk maradjon, Vig
Tavaszt tsendes, Nyárt nē-
künk ernünk adgyon, Bő-
őszszol, jó Tellel benünket
meg áldgyon.

MAS.

Mikor Füleket, Szétsént,

és ezekkel a több vég vara-
rakat remenség kívül Isten
a Pogány kezből meg szaba-
ditotta akkor tsinálta ezt
az Eneket.

Minden dolgok között
láthatz viszáltatást,
Egen, földön, vizen
viadal s' bartz tartást, Ha-
dat és pártolást, Ragadomá-
nyt, bulást, veszélyt és kár-
vallást.

Halál életet ront, bíss
kiv vig kedvet bont, Zár-
por nagy hegyeket, szél
nagy tőkéket ont, Vadak
madarak, Vízben lakó n

haak változtatnak helyt
s-bont.

Tündöklő bir nevet,
gyakor gyalázat ér, Mint
fényes atztélhoz sokszor
rut rosda fér, Munkát foszt
méltó bér, Szegénytől-is
gazdag pénzt sokszor költ-
sön kér.

Nap fényt homály bu-
rit, tűz víztől oltatik, Tsen-
des idő széltől, nyar téltől
bontatik, Vassal kő rontatik,
Vig ortalba banattul eped, s
fonnyasztatik

Nints de szörnyebb ba-
ja semminémű felnek, Mint

á testel vido értelmes lé-
leknek, S' kétséggel ez kit-
nek, Kit Isten beszédi nem
tartnak segínek.

Tsak azt hibeti el gyen-
ge gyarloságunk, Kit ta-
pasztalással érhet okossá-
gunk, Mindgyárt borzad
hajunk, Ha mi erőnk felett
ránk rohanni látunk.

Igy tetz betik de még Is-
tennek ereje, Láthatlanul
mellénk tsatlott szent Jere-
ge, Ajánlott jó kedve, Fo-
gyatkozásunkban terjed gy-
őzedelme.

Ki mert volna vallyon

köztünk annak hinni, hogy
mellettünk Isten így tudgyon
meg-vini, Mint minap a-
karki, A pogányt bosz-
szontván mondbhatta, vaka-
rj-ki.

Ez fel tettzet Ielünk,
hogy Isten vezérünk, Után-
na sieffünk, ne legyen fe-
lelmünk, Meg-marad mel-
lettünk, Jöjön meg vitézi
regi Magyar kedvünk.

Az egek Királlya kegyel-
mét ajánlya, Szívünk bá-
torságát, s' hitünket meg
áldgya, Fiat mellénk adgya,

Je-

Jericho salait előttünk le-
rontya.

Nagy á neved Isten mert
nagy nevekkel birsz, min-
dent kedved szerint ren-
delsz, igazgatz irsz, Segit-
séget nem hisz, Tenéked
könyörgünk, hiszszük hogy
meg segilsz.

Ellenségünk szívét, mint
kezded, epezd meg, Lakó
belyeinket nekünk térít-
sed meg, Hogy meg tele-
pedvén, S' áldozatodat
adhassuk vigan
még.

MAS.

Christiana pietatis & alma fidei succincta commendatio.

NEm lehet szebb dolog a kerestyénségnél, az Isten igéjén fundált igaz hitnél, S-az s-mondás igaz lehet mindeknél, Hogy az igaz ember igaz hitiből él.

Az hit indit bennünk Isteni szerelmet, szeretetből való szelid engedelmet, Igéjéhez való fiui félelmet, S-jó

jó tselekedetre való kész figyelmet.

Hittel követhettük Isten akarattya, Vén igéjével ajánlott sz. fiát, ki nélkül fenének idvősséget nem ad, Ahoz való eszközt mert csak ő belé zárt.

Isten ajándéka, s-menyből száll ez szépkints; Hol ez gyökere, Vért ott semmi kétség nints Bár csak Ábrahámnak példájára tekints, S-hafznos magot onnan lelked kertében hints. Nem

Nem rest az igaz hit,
és nem hivalkodik, A
szeretet által épít, s-
dolgozik, Az Ur sza-
vátul ért, s-azon forgo-
lodik, Távoztassa mivel
igéje kotrodik.

Sok szép igiretit vis-
gállyá, s-szemléli, hiv-
fogadásiban bizodalma-
veti, Kikben kétségek-
kel lelkét nem terheli,
De sőt reménségét elle-
nek neveli.

Hízi bizonyosan bú-
ne botosánattyát, Kit
ingyen híveknek Atya
Fiaért

Fiaért ád, Tudgya ho-
gy azoknak őrdög, s-
pokol nem árt, Kiket
Christus vére főrdőjé-
ben márt.

Ez szép főrdőben
tisztul, s-mosakodik,
Vétkeinknek szennye
mikor sokasodik, Egyéb
érdemmel is csak ebből
rakodik, Kiben ditsős-
ségben lelke boldogo-
dik.

Bötsületben legyen
nálunk az igaz hit,
Kedvre lsten előtt mert
mindent csak é vitt, S-
ennél

ennélkül felsége nem
szeretett senkit, Bizon-
ságul erre ha bévesz-
szük szentit.

Sidokhoz irt levél
bővön meg muttatya,
Melly gyümölcsös lé-
gyen a hit állapottya,
A ki nyereségül ezt
menyből káphattya,
Magát ditsősségben vé-
le avathattya.

Méltó hát é kintfért
szivből törekednünk, es
egyebet érte mindent
hátra vetnünk, Kiben
naponkent-is ugy kell
ne-

nevekednünk, Hogy
gyümölcsözheffék id-
vősséggel lelkünk.

Ezt az idvősséget
Christusban lelhetty-
ük, Ha bizodalunkat
érdemében vettyük,
Lelki jutalmunkat tő-
le merithettyük S-elő-
kenyerünknek tő-
magát hihettyük.

Attyával, s-lelkével
ővé a ditsősség, Kegyel-
mességekben nints s-
nem-is lészzen vég, H-
vádol egy felől minke-
rűt szegyenség Bizta-
so-

son más felől benne ép
reménség.

Igy az igaz hittel jól
kereskedhetünk, S-I-
stennek kedvével meg
ékeledhetünk, Aldást
azok helyett lelkünk-
nek vehetünk, S-á ves-
zedelmektől meg-me-
nekedhetünk.

MAS.

*Cantici Beatae Mariae Virgi-
nis paraphrastica expla-
natio.*

S Zűz Mária lakoz-
ván Názaretbe, E-
letét viseli szép
sze-

szelidségbe, Esék ingy-
en az Istennek kedvé-
be, Küldvén Angyalát
hozzá követségbe.

Almélkodo nagy
hirt mondata néki. Ho-
gy lélektől kezdene
terhesedni, S' fogna tő-
le Isten fia születni, Ki
Dávid székiben kezde-
ne űlni.

Idvöz légy mond Má-
ria és légy áldott, mert
az Urnak kedve reád
áradott, Te méhedben
áldott gyümölcstőt a-
dott,

dott, S-Bétöltötte így
mit régen fogadott.

Szűztől akarta lé-
gyen születése, A' ki az
Izraelt idvözithesse, En
szom azért szivedet ne
remitse, Sőt örömré te
elmédet ébritse.

Ejté gondban Mariát
é követség, De szivé-
ben nem esék semmi
kétség, Nem lón áldá-
fra-is ő benne rest ség,
Igy szolita ötet, a szép
szelidség.

Az én lelkem az Urat
ma-

magasztallya, Hivei-
hez irtalmasnak - is
vallya, Követségét en-
gedelemmel hallya, Es
rettzését mindenkben
javallya.

Meg- tekinté alaza-
tolsagomot, Kit kedvé-
ből én erkéltsömben a-
dott, Mellyért engem
boldognak-is monda-
tott, Kegyelmeből fel-
is magasztaltatott.

Elő-vővé így ő a sze-
gényeket, Le vetvén
székekből a kévély-
eket, Javaival bé töl-
té.

té az éheket, üresítvén
gazdagoknak kebleket.

Irgalmárol magát
emlékezteté, Az Izraelt
azért kedvében vévé,
mind saját gyermeket
tartá nevelé Es királyi
ditsőffégre emelé.

A' mint meg-eskűtt
vala Abrahámnak, Es
utánna az ő maradéki-
nak; nem lón hja' igaz
fogadásának mert bő-
voltát kinyújtá aldása-
nak.

Ez áldásért azért ő
isztéltéssék, Kiben
min-

minden hívő-is rész-
teffék, Szivünkben ő-
röm gyökerezteffék, S'
lelkünk idvősséggel é-
kestéffék.

MAS.

Az Evangelium re-
citálása után minek e-
lőtte az Igének magya-
rázattyához kezdene á-
tanító ezt az három
versetskét és énekets-
két az ő nyelveken é-
neklik a Tsehek, mel-
lyeket azon ige folyá-
sával és azon Notára,
így magyarázott meg.

Az

Az elsővers az Atya
Istennek személyét. A
második a Fiu Istennek.
A harmadik a sz. Lélek
Isten személyét illeti.

Mi Urunk, s' édes
Atyánk, Add né-
künk Sz. Lelke-
det, Sz. Fiádért közöld-
is, Ugy velünk bőked-
vedet, Hogy ismérhes-
sük éppen, Te igaz tör-
vényedet. Es hamis
tudománytól, Ojuk-is
szent igidet.

Christus ki hived-
nek,

nek, Küldtél menyből
sz. Lelket, Kiket Atyád
öröktől, Választott és
eljedzett, Nekünk-is a-
zon lelket, Mostan kö-
zinkbe küldgyed, ki ál-
tal sz. igédben, Ismér-
jünk éppen téged.

O szent és édes Lé-
lek, Légi mi kedves
vendégünk, Ki sok
kintfel gazdag vagy,
Lakozzál edgyütt ve-
lünk, Kézsits nyel-
vet szollásra, Adgy
kedvet tanulásra,
Hajts

Hajts fület a hallásra ,
Gyújts szívet meg tar-
tásra.

MAS

Post Concionem dicenda.

ADgyunk hálát I-
stenünknek ve-
lünk jól tött Te-
remtőnknek , Iffiak ,
menyek , kis gyerme-
kék , Halgatoi Igijé-
nek , ki most minket
legeltetett, Szent Igijé-
vel éltetett.

Mi-is örög népek, s-
vének, Szolgályunk ő
felségének , S-könyő-
rög-

rögjünk szent nevé-
nek, kedvezzen éltünk
vétkének , Mondván,
Uram vagy hatalmas,
Légy azért nekünk ir-
galmas.

Vigasztaly-meg ke-
servünkben , Segély
minket szűkségünk-
ben, Emlegeff is ele-
tünkben, Erőssíts kiser-
tetünkben, Töltsbé né-
künk fogadásod , S-
artsad rajtunk aldo-
másod.

MAS

MAS.

*Omnia post obitum fugit
majora vetustas,*

*Majus ab exequiis no-
men in ora venit.*

AZ idő osága ne-
vel magas fákat,
mint Tél után

Nyárhoz korokra virá-
got, Így koporsó ter-
jeszt hirnek, névnek
magot, Halál sötéttyé-
ből hozván rá világot.

Ne várd hát élted-
ben, Bár nagy érdemű
lègy, Hogy itt holtod

előtt nagy bõtsületet
végy, Hiredet nevedet
tapodgya fok irégy
Mindaz által jó légy, S'
mással is fok jót tègy.

Bizd az jóvendõkre
érdemed jutalmát Ha
szolgáltad idõd vékony
alapatyád, Te á tzélra
vigyázzS' á centrumot
találd, Ne várd halan-
dóktúl: S' az Ur Isten
meg-áld.

MAS.

A' Tekintetes és Na-
lyságos vitéz Urnak
Gyar-

Gyarmati Balási Balintnak Esztergam alá való készületi, s-imád-sága. Mit példázott legyen az ő verfelyes kamukából tfináltatott Zászlója, kin harfával David Király vágyon térdén le-telepedve, őszve fogott, s-fel emelt kézzel írva.

Vers fejek :

*Balassios fratres Rimai
decorat.*

B Otsásd szent Lel-
kedet égből Ur I-
sten mellém, Ki ve-
zér-

zerlyen, s-gonoszt ne
hadgyon jőny felém,
Félelmem ne legyen,
Oltalmában végyen,
S-hozzon Sz. szívet
belém.

A te jó voltodért
távoztasd-el vétke-
met, Ojam magam tő-
le, s-gyűlöllyem mint
mérget, Ne vess-el
előled, Et se űzz mellő-
led, Hald kegyessen
kértemet.

Látván szép házam-
nak hogy ki ki oltal-
mára, Fegyvert készít
R s-mé-

s-mégyen szép szabadulására, Szivem repes, vidul, S-tfak nem lábra indul, Olly vig minden javára.

A te Sz. Fiadért láss engem-is oly jokkal, Szolgálhasflak néki értékekkel és hásszonnal, Lássam szabadságát, Bár érje halálat, Vigan élttem azonnal.

Semmi vér hullasom drága ne légyen érte, Mert nekem mindjavát, s-mind szavát elegy mérte, Az az, hol vidi-

tott,

tott, Kedvemet búval érte.

Szokás de anyának rongálva édesgetni, Fiait, hogy erköltsre tudhasfla ékesgetni, Hogy ehetnék szelid, Engem-is búval éri, S-igy akart kefergetni.

Illy izúksége napján tőle mesze nem válom, Ha egyébbel nem-is jó példammal szolgálom Fogyatkozott érték, S-értékletlen mérték, Nem botsát sokra, s-bánom.

R. 2

Ol-

Olvád mert érteke
nemzetemnek, fogy, s-
apad, Bótsület, Szerent-
se rá tsak gyengén sem
akad, A mihez kapná
is, Kőző nagy volna-is,
Előle más el-ragad.

Sok búéri, s-győtri
végetlen reménységét,
Titkos ohajtással ke-
sergi szegénységét, S'
az inkább binozza, Ho-
gy ölben hordozza, Ha-
lalos ellenségét.

Fejet kell hajtánunk
nyomorodott igyünkél,
Tőled kell oltalmat, s-
erőt

erőt kérni hitünkél, E-
rőnk mert hol fogyott,
Te segílsz, s-hartzolsz
ott, Vagyon régen hi-
rünkél.

Rakva lévén hitem
irgalmad erejével, Epit
egy Zászlots két elmém
ő kezeivel, Kit köves-
sen bátran Lelkem, s-
fáradatlan, Ha ví ellen-
ségével.

A Zászló kamúka,
tejér, szépen Verfelyes,
Rajta Dávid irva Hár-
fával nagy zengés, Ke-
ze fel-emelvén, Szivel
R 3 ki-

ki-terjedvén S- abban
buzgó könyörgés.

Téj lejár szin jegyez
lágy szivet, s-engedel-
met, A verselye jedzi
az én fok veszéylemet,
Kiben mennyi szeglet,
Bennem annyi döglet,
Sebheti én szivemet.

Régi vitéz Király
David méltán hadna-
gyom, Mert ő életében
részem fok képpen vá-
gyon, Számkivetetség-
gel, Számtalan inség-
gel, Eletem hozzá va-
gyon.

Eö

Eö vélo emelvén Eg fe-
lé fel kezemet, Soltárát
éneklém, hogy botsas-
meg vétkemet, Aldgy
is jó vóltódbol, végy ki
fok gondokbol, S-ré-
mitsd ellenségemet.

Sok keserves búmat
hajtsael Hárfa hangja,
Tfendeszedgyék azzál
szivem sebhető lángja,
MintSaul korsága, Szi-
vem boszszúsága, Mul-
lyék pengéset halva.

Reménségem lévén
szállyon lelkem sérel-
me, Lám meg lágyul
szivem.

R 4

szívem, mint kamuká-
nak felyme, Valamint
akarod Ugy hajtogat-
hatod, Te légy-is sege-
delme.

Igazgasd, s-vezérel
én igyekezetemet, Meg
ne utald szomat, s-fel-
emelt két kezemet.
Kikkel lelkelem magát,
Adgya néked, s-néz
rád, Vigasztalván szí-
vem.

Meg nyugodván szí-
vem hadnagyomnak
példáján, Sok keserve
után ki vigadott bő ja-
van,

ván, Gyakorta volt u-
tált, Szenvedet sok bút,
s-kárt, Elt könyves ét-
ke faván.

Az én éltem is szen-
ved sőt utálást, Kiki
ő magától eltaszt, s-
ad meg-válást, Sok sze-
mekben jól szől, Ma-
sút csapkod artzul, S-
faraszt búval nyava-
lyást.

Irigységnek helyt
már hogy rajtam nem
lehet, Kit á jo szerent-
se, s-nagy kints magán
viselhet, Gyűlölség
R s terhel,

terhel, s-űz , á Kit szegénység rám fűz, S-alatta alig mehet.

De légyen kedvednek rajtam jó szánt tanácsa, Tíak lelkemet átok és kárhozat ne bántsa, Lelkeмет hittemmel, Es idvősségemmel , Haragod el ne tontsa.

Ennek pedig mint hog' Christus fundamentoma, Es te igaz hited, ki nem lehet megbontya , A Christust tisztelvén, Es hitednek

nek hívén , Nem lehet rám nem ontva.

Csokkal, s-áldásokkal szent kezedhez békélvén , Már utra indulok, Duna mellett lemenvén , Vég Elztergam alá, Kinek most kőfala , Reng , álguykkal törtetvén.

Ott vár Nemzetemnek szép Sátoros Táborra, S-egyéb lok rendezeknek sűrű nagy Zászlót hada , Ki Sántzot ás épít , Ki kart s-szít

vet készít, Igyekezvén
ostromra.

Regtől várta szivem
ezeknek történetit ,
Hogy érhesse, ezzel ha-
zámnak épületit, Né-
vén szabadságát , Rab-
ságból váltságát, S-úju-
lo épületit.

Azért bizván megy-
ek, és nagy buzgó ö-
römmel, Nem gondol-
ván semmit kedves
veszedelmemmel , Am
szabadságát , Holtom
hozó sebemmel.

Tartsa jelül magán
érte

érte kitolyt véremet ,
S-ázzal egybe vagyó
hiremet és nevemet ,
hogy mivel tartoztam,
Vigan rá esztottam ,
Hivén(s)z Istenemet.

MAS.

Az ostromra menvén pe-
nig Balási Bálint , Miner-
va futamodik Palláshoz si-
etséggel , s-esedezik azon ,
hogy az Urat az ostrom-
kor sebesítse haláloson ,
mellyel jó hirt nevet hoz-
ván reá , é földnek színé-
ről életet az égbe emellye.

és rendekben helyhez tetvén,
halhatatlanná-is tegye.

MINERVA.

HAd vezérlő Pallás,
Tekints, s' tistedhez
lál, Ielents itt még
magadat, Erré tisztet is
int, Kér is híved Bálint,
Hogy ne hadd mind szol-
gádat, Ki zászlod alatt élt,
Bőtsüllött tisztelt s' felt,
Sokak felett magadat.

Elete bújának, S' nagy
ábornujának, Ezennel le-
yen vége Hogy ő hazá-
ának, Mint édes anyának
szolgálhasson övére, Mel-
lyel

lyel az Eg alatt, Mig tart
békesség, s' had Follyon jó
hire neve.

En valamit tudtam, So-
ha meg nem untam, Azt
elméjében rakni, Ezt is pe-
nig igen, Enékes nyelve-
men, Szolni mint rajta
látni, Kivet egeket-is, Föl-
di népeket-is, Könnyen
meg enyhíthetni,

Hajson elődben-is, Mu-
tatván ebben-is, Hoz-
zám, s' hozzá kedvedet,
Könyörgése haszna, S' én
elmémnek java, Hajtsa
meg személyedet, Hogy
kő-

közöttünk lévén S-örömmün-
kel élvén, Szemlélhesse szí-
vedet.

Haládatlan rosz föld, I-
téld kapj sé őt, S-bötsül-
lyék elméjét Kit én ékes-
gettem, S-attam veled ket-
ten, Vitéz karja erejét, Né-
ki sokban ártván, S-gya-
lázatban tartván, Benna-
mino kettőnk nyértét.

Ragadgyuk hozzánk
fel most jött ideje el, S-he-
lyhezteszük rendünkben,
Im hol jó nagy sebbel, lödd
halalos sebbel S-akadgyon-
mi kezünkben, Ha ostrom seb-
heti,

heti, Ió hir is követi, Részt
is nyer nemzetünkben.

P A L L A S.

HAlván é szot Pal-
lás, Monda E ki
áltás, En előttem
kedvet lölt, Nagy szá-
nakoza som, Ki volt é
szolgámon, Búval már
tsak meg nem ölt, Ho-
gy a rosz hitván föld
Ki rá tsak mérget tölt,
Vele semmi jót nem
tött.

Továb már sok jomat,
S-kegyes szándéko-
mat, Né méltó hallasz-
ta-

tanom, Sem ő szegény
fejét, Ki ennyi sok kint
ért több búval aggasz-
talnom, Sokat túrt é-
rettem, Mellyet meg
értettem, S-kell már
fel magasztalnom.

Lachesist hívatom,
néki majd meg hagy-
om, Hogy élete fona-
lát, Tovább ne eresz-
fze, De gyengén el-
messen, Látván eljött o-
ráját, Mert Atropos-is
már, A ki nagy búval
jár, El unta ő hordá-
sát.

Sőt

Sőt tertzik még ez-is,
Hogy vitéz ötsét is,
Ne hádgyuk, kiközzü-
lünk, Kit más vénségé-
ben ő ez életében, Vé-
gyen-el kedven tölünk,
üllye mi székünket,
Bővitse redűnket, Lak-
jék ott hol mi velünk.

MAS.

Meg sebesedvén vitéz á
Ur, s'halálához közel levén,
hazájátul barátitul s-az
ötisétől bú rsúzik, Istennek
oltalma, s-gondviselése alán
ajánlván őket.

Im

IM hol édes hazám, Ez á
jele hogy szán, Eletem
igen téged Hogy vérem
bullását, A kit két szemed
lát, Nam kémmellettem tö-
ted, Jobb immár meg hal-
nom, Hogy sem bűdat lát-
nom, Vagy el szöknöm mel-
lőled.

Keserves kínaid, Oly ne-
béznek bár bidd, S-oly-na-
gy méregnek tetznek Ho-
gy é sebeimmel, kiben meg
lelkem el, Sokkal vélesben
metznék, Az ok ölnek-is
meg, Mondván jer fojtsuk
meg

meg, S-halálomra kérdez-
nek.

O vezértül fosztott, S'
rosz tanátsra osztott, Ar-
va s- pusztá hajlékom, Re-
ménységével tsalt, Bolond-
ságtul tilt falt Test nyúgo-
tó árnyékom, Ha tér meg
nyavalyád, Hol gondod-
hoz az lát, Ki nőtt fel tsak
játékom.

Im én már meg halok,
S-nebész hogy nem látok,
Szabadságodban módot,
Mert a kit vitézül, Anya
világra száll, Hogy igaz-
gassa jodot; Nem szolbat
dolgod-

dolgodhoz, S' haszrol haragot hoz, Félben vész á mit mondott.

Adgya az Isten bár-hogy szabaduly már, De nehez azt el binnem, Noha koporsóban, Kivánt lelki jomban, Kell már testemet vinnem, Mert maga hasznával, Prada kapásával, Szívét bizlallya minden.

Jó vitéz barátim, Megzúkult, Magyarim, Isten legyen hozzátok, Lelkeitek javáért, S' jótok áldásáért, Vétkem meg-botsáfsatok, Hazátok oltalmát, Mint

Mint Isten erőt ad, Ne hadgyátok, lássatok.

Minden atyámfia, Kinek már sok béja, S' te is jó vitéz ötsém, Nemzetem szépsége, S' holtom ekelessége, Minden kedvem szereventsém, Kitől való váltom, Mind nehezebb átkom, Ugy tettzik terhem sintsen.

Az Ur Isten áldgyon, S' veletek maradgyon, Szívetekben biztasson, Jó hirt halálomban, Tőletek váltomban, Ti fületek hallasson, Ertem szátok áldást

daft ; örök magasztalást : az Istennek adhassom.

Mondván idvőzitsed : Iodban részesítsed : Ur Isten az ő lelkét: Mert benned bízott , S-te igéd-
del bízott : Téged magasztalt, félt, s' kért, Noha vét-
kes fiad , Még-is hozzá-
bízad , Mert lám bűnéből
meg-tért.

Mit mondhatok ? éltem
Hol bátran , hol féltém ,
Kedvel , búvál , panaszzal ,
Hol méltó vádlásban ,
több rágalmazásban , mert
egész föld foly azzal , Vét-
kem.

kémbe rettengetem , Jombán
örvendeztem , S' vigadtam
az igazzal.

S' mind é föbb éltembén
Hogy itt is fektemben , I-
stent meg követtem ,
Minden utált gonoszt , Ki
Istentől meg foszt , Szíven-
ből ki vethettem , Dávid-
nak könyvéből , Meritvén
szívemből , Im ezt énekel-
bettem.

MAS.

Halála előtt való beteg-
ségében á meg-nevezett vi-
táz Ur ezt á Psalmust for-
ditotta á Béza ver seiből ,
S melly-

...elhyben Isten igy követi-
meg.

VEgetlen irgal-
mu, O te nagy
hatalmu, Isten lé-
gy már kegyelmes,
Ontski mindenestől,
Jódat rám kebledből,
Laddè melly veszedel-
mes; Bűnöm miatt te-
stem; Ki titkon rád en-
gem; Mert nagy sebbel
érelmes.

Mold el rolam immár;
Kit lelkem alig vár;
Mold el vétkem rutsá-
gát; Edgyütt á rut hir-
rel;

rel; Mint rút búzt eny-
hitd el: Fertelmem bű-
dös szagát: Ismérem
bűnömét Kiért nap en-
gemet: Reitent mutat-
van magát.

Tsak néked vétkez-
tem, bűnt ellened tőt-
tem: O kegyelmes Ur I-
sten: Kit semmi ravasz-
ság: Nem tsalhat ál-
nokság: Reijtve előt-
ted nintsen: Mert á na-
gy kék Egből: Mint Ki-
rályi székből: Látod:
mit mivel minden.

Ha érdemem szerint:

Reám eresztesz kint,
 Veszek jaj, hová légy-
 ek? Ha tellyes éltém-
 ben, Bünt töttem min-
 denben, Bizony pokol-
 ra megyek, Mert még
 létem előtt, Testem
 meg fertőzött, Oh Iste-
 nem már medgyek.

Engem mert vétké-
 vel, Anyám éltetett-el,
 Méhében hogy hordo-
 zott, Vétket pedig te
 bánisz, Igazt szeretz, s-
 kívánisz Ki tiszta szivet
 hozott. Hogy életre a-
 dál, Azonnal oktatál,
 Mint

Mint érteném titko-
 dot.

En rút haládatlan, A-
 zért foghatatlan, Isten
 hozzád kiáltok, Tisztits
 ilopoddál, Irgalmafla-
 goddval, Mert lá ki na-
 gy kint vallok, Hogy
 undók vétkemből, Meg
 tisztulván belől, Legy-
 ek szebb hogy sem va-
 gyok.

Legyek fejérb hó-
 nál, öröm mondásod-
 dal, Tölts bé az én szí-
 vemet, Vigasztald lel-
 kemet, Küldvén örömö-
 det,

det: ne szàrazd ki ve-
lõmet: Tfontombol bã-
nattál: S-ne nèzz rám
haraggal: Mosd el in-
kább vétkeimet.

Teremts ismét ben-
nem: Teremtõ Istenem:
Tiszta szívet kegyes-
sen: Fúdd belém isme-
gint Hogy nagy szíve
szerint: Lelkem igazt
szereffen: Engem rom-
lott szeginyt: roz érde-
mem szerint: Haragod
ne veszeffen.

Ne foszsz meg lelked-
tõl: Sõt idvõsségemrõl:

Mondgy

Mondgy örömet már
nékem: Szentelõ lelked-
del: Hadd éppüllyõn
mellem: Mint az elõtt
bús lelkem: Hogy sok
téveledtek: Te hozzád
térjenek Kõvetvén biz-
vást engem.

A kõvér áldázat: Ió
kedvet nem hozhat: Jól
tudom: Uram: néked:
Mert há a kellene örö-
mest tisztelne: Bús fe-
jem azzal réged: Tõre-
delmes szível: Buzgó
kõngörgéssel: Beszél-
lem azért néked.

S 4

Ime

Liné ki-oldoztam, S
te elödben hoztam, Fe-
ne ötte sebemet, Kit
tsak te gyógyíthatz,
Eletre fordíthatz, Szánd
keserves fejemet, Bü-
neim kinnyával, Te-
stem fájdalmával, Ne
gyötörd életemet.

Ha elébb nem hat-
tad, Sőt hozzád fogad-
tad, Tehát mostan se
hadd-el, Jó voltodból
szegént, Jó szokásod
szerént, Sion falát tá-
mazd fel, Hogy mint
áldozatot, Adgyak úgy
halá-

halakot, ki nekéd leg
inkább kell.

MAS.

*Hac ex Psalmo dictus
Dominus Valentinus Balassa
penitens scripsit, (uti vide-
re est supra pag. 50.) Reli-
qua per inventionem poëti-
cam Johannes Rimai addi-
dit*

MInt ágyú golyobis
Temérdek kő salt-is,
Szokott meg hasíta-
ni. Ez könyörgésnek-is,
Elei, s' vége-is, Kezde-
mennységbe hatni, Tsendes-
ség lön menyben, S' az I-

Itten ekképpen, Kezde szá-
jával szólni.

Mitsoda nagy erő, Hit-
tel rakva, s' merő, Hata-
meg főleimet? Mi képpen
tárhessem, Hog' földre ne
vessem, Most az én szem-
emet, Es meg ne tekintsem
Vagy illykor ne mentsem:
Meg az én hiveimet.

Nints kedvesb áldozat:
Többet semmi nem hat, mint
a keseredett szív: Ki híven
hittemnek; Sok es- küvésem-
zek, Szükségében hittél
szív: minden kétségével,
Pe-

Pokollal, s' vèt kével: Igyem
fegyverével viv.

Meg-csküdt az én szám
mely orában hozzám: Fel
kiáltánd a bűnös, Nema le-
het olly vètkes, Olly un-
dok s' fertelmes, Es meg-
senyvedet bűdös, Hogy
kedvel ne lássam, S' rola
azt mondhasam: Hogy
jómra nem érdemes.

Menny el te Raphael: lel-
két még a ki él, Vedd t sen-
desen el tőle, Inmar hoz-
zá készült, Bnnékem meg-
feszült, Elöttem kiterüle
Vigy néki kegyelmet, E

ne hadgy felelmet, Sobul
lenni kőre.

Az Eg meg-vidula, Raj-
ta sok tűz gyula, S' Rapha-
el el érkezék, Mint testi
ruhából, Minden tagaiból,
A lélek le vetkezék, méne
fel mennyégben, Abrám
kebelében, Kinn meny meg
örvendezék.

Sok szép sereg Angyal,
Nagy halá-adással, Isten
székit meg-gyüle, Az Ur-
nak jó tétet, Bűnösnek meg
értet, Vigasággal örülé,
Föld meg szomorodék, hol-
át a vitéznek, Sirátá, s'
esérülé,

MAS.

MAS.

A Tatárok bē jövisse és
az Nugyságos vitéz Urnak
Balási Ferentznek halála i-
ratik meg.

Pallas nem nyug-
hatik, ő követét
inté, Irist szél lá-
bain Tauriában küldé,
Pontus Tenger szélit
mind bē kerülteté.

Nagy hadat táma-
szta, népe Nestor kő-
zött, Tatar nemzet kő-
zül, Török és a között,
Sok nyíllal, puzdrával,
kardal fegyver között.

S 7

Jó

Jó szertelenséggel
 olyan reménységgel :
 Hogy MagyarOrszágot
 dullya szörnyűséggel :
 Fűzvén praedájából
 magát nyereséggel.

Meg zendüle a föld :
 s-ki ki oltalmáért : fe-
 gyver , készít véni a-
 kar hazájaért : Ferentz
 is meg halni: mint He-
 ctorTrójaért.

Az ora el jöve : igye-
 hartzra kele : Hartza
 közt sok pogány érke-
 zék ellene: Tsfakjegye-
 dül

dül szakadt : nintsen
 segedelme.

Sok pogányt sért ke-
 ze: nem szánnya halá-
 lat : Végre egy nyilhá-
 ta kereszt tfontya táj-
 át: Béli vel foglalván
 őszve ő ágyékát.

Több sebév el őszve
 lón ez-is halálos , örök
 életére ditsősséges, hasz-
 nos, Mert lón földön ,
 poklon , testen diadal-
 mos.

It cronicam többet
 másut had módgyárol,
 Abban emlekezen bő-
 vebb

vebb haláláról, és sokakat edgyütt érdemlett dolgáról.

Ditfíret erköltsel emlékezeti, Terjed is hírében bősület nevezeti, holt meg Isténének Menyben felvezeti.

M A S.

Dána a vadászának Isten Aszfzonya, Balási Ferencznek halálát halván, Delos szigetéből ki jó a Nyérségre fir rettenetes átokkal illetvén a földet, kesergő

gő az Ur fiának halálát, kihez Märs a hadakozásnak Istene is aláérkezvén az Eghől, Diánának keserűségét enyhíti Izavával, sok okokból mutatván meg hogy ditsőfléges halálának bősületi érdemével fellyúl multa az Ur fi az emberek kefergését, kit Phœbus is, vagy Apollo bizonyítván, az Ur fiak felől való Isten végezését hozzá közben hogy jószágos tselekedeteknek érde-

érdemejért: régi meny-
nyi végezéséből ren-
deltettenek az halálra:
melly által az Istennek
gyülekezeti társaságá-
ban foglaltatnak bé:
mivel hogy az emberi
rendet: és az földt la-
kást érdemekkel feilyül
múlták volna.

DElos Szigetéből é
minapDiana: Jöve
Nyir földére ron-
gyoson: s-fáradva: Ke-
serves panaszáat így
kezdé-el írva.

Ke-

Keferüségemre ter-
mett vad föld határ :
Kin hadat folytatá
széllyel dúhótt Ta-
tár: Ne szálljon rád
soha ékes szavu ma-
dár.

Eg-béli Holdom is
vonnnya még világát :
Ne ontsa egy fű-is rád
soha virágát: Hogy i-
gy vöd el éltem ragya-
gó villamát.

Hazámban fel-ne-
velt fő vadász meste-
rem:

rem, Ki vadászim kő-
zött volt főbb, hivem,
s' képem, El vesztéd
előlem rontván tsuda
képpen.

Tudom károdát úgy
soha nem kereste, Hogy
ezt érdemlette volna
tőled teste, mint im
történt szörnyű sebek-
ben el-este.

Végzetetlen átok száll
rád sok nemzettől, kik
laknak nap nyugtig,
kezdvén nap kelettől,
Gyümölcsöd rontatik
kő-esős felfegtől.

Mars

Mars ezeket halván
fegyverben öltözék,
Dárdája kezében, Eg-
ből el-érkezék, a nap
is azonban homály-
ban öltözék.

S-monda: Bánato-
dal Diána enyhítsd
meg, Látod ezen a Nap'
mint háborodék-meg,
En szívem is mint jég
úgy hűle búmban meg.

A' kit siratz nem
csak téged szolgált, s'
tisztelt, De én hivem is
volt, zászlom alatt-is
élt,

élt : Szablyája élinek
én kőszőrültem élt.

Ennek vitéz karja
valamelly felé tért: El-
lene sok ember vagy
meg-holt : vagy meg-
tért: Meg-ólte haragja
ha kihez közel fért.

Ennek ő bátyja-is
udvaromban lakott :
Vitézséghez mi kell:
mindent tudott: s-lá-
tott, Jelt arról éltében
gyakran-is mutatott.

Nem érdemlett á
föld ilyen fő kér sze-
mélyt:

mélyt: mert minden-
kében magunk szemé-
lye élt : Meg-halladták
völt már ők az emberi
szélt.

Közinkben valók
ők; Meny légyen ő há-
zok: Térjen munkajok-
nak így immár meg-
hasznok ; S-ne bánný-
uk hogy el jött földi
szép halálok.

Hogy pedig ennyi
nagy sok seb esik raj-
tok ; Kit az iffiabikon
szemeimmel látok :
Azt

Azt se vèld hogy volna
ártalom, vagy átok.

Tudod földi vérből
kell annak ki nyúlni, A
ki menyországot kez-
di hágni, s- úlni, Kellet
ő nekik-is ugi ahoz
készülni.

Könnyebben hág-
hattyák már meny or-
szág uttyát, Így nyit-
ván testeken nehéz e-
rek kútyát. Botsát-
ván testekből ki vérek-
nek rútyát.

Phœbus is érkezék,
s-kezdé el beszédét, Si-

ras-

rástoknak (ugy mond)
hadgyatok ti békét,
mert én elmémnek-is
ezek birták felét.

Minden kőztünk va-
ló tudományon kap-
tak, Azokkal grádit-
sot ide felénk raktak,
az emberek kőzöt mert
már untig laktak.

Viztézség, bôltfesség
kiben öröködik, Me-
nyországhoz vonszon,
s-arra igyekezik, mi
nyájasságunkban lel-
kek ditsekedik.

Hogy éltek válto-
T zott

zott Jupiter kedvéből,
Lött az mindnyájunk-
nak egy végezéséből,
Közzénk jönnek maj-
dan föld kerektségéből.

Megyek hugaimmal
ő koporfojokhoz, El-
kélzitem nekik mi kel-
ő útokhoz, Ti-is men-
nyetek már vigan há-
zatokhoz.

MAS.

A melly Musak tud-
ni illik a tudománynak
kilentz Isten Afzszonyi
Clio, Calliope, Urania
Polyphemia, Terpsico-

re

re, Thalia, Euterpe,
Melpomene, Erato, s-
Apollo, a Balasziak ko-
porfoját őrzék azok-
nak a koporfo latogató
emberekhez való sza-
vok, Clio felől pedig
mindennek a ki oda-
mégyen a többi képé-
ben.

K Erdhedd te ko-
porfos, miért illy
szoros bört? S-é-
két benne lévő sebes
testt hogy ki völt? Se-
besen, s-véresen mint
kettő így miért holt?

T 2

Az

Az elsőre hald-meg
im ez á felelet, Edgy
test, vér, szeretet,
gyűlöl bőv: s-tág he-
lyet, őszve foly, s-im
itt is foglalt egy kis
vermet.

Kik legyenek penig
nehéz meg-mondanom,
mert én nem csak földi
némáknak valhatom,
Fellül halladták azt
bizvaft ajánlhatom.

Pallásnak elméje,
Ulyssesnek nyelve,
mit gondolt, vagy
szollott, volt azok
ban

ban része, mind két-
tőben tettett Anté-
nornak esze.

Æneas példája, A-
chillesnek karja,
Cupidonakia, Her-
culesnek báija, V-
olt benne öröm-
mel bűnnek is nagy
jaiia.

Sebbel, vér hullás-
sal ők ugyan tartoz-
tak, mert bűnőkből
sebbel s-vérrel ki vál-
toztak, Christusnak seb-
s-vé-

s-vérért seb , s-vérrel
áldoztak,

Menny-el azért im-
már , s-ezt a kis kopor-
lot , Szitkodtol , s-át-
kodtol , igen meg ojad
ott, Sőt szép áldásfoddal,
s-bötsülettel töld fold.

Miért hogy kértünk-
nek voltak tisztelője ,
Böltőség virágink sza-
ga viselője , Apolloval
vagyunk testeknek ör-
zője.

Egy út készítettik
melly vezérel meny-
ben, ki véghez vitetvén
vesz-

vezíztük mi Közink-
ben , helyheztetvén ő-
ket éltető örömben.

Terjed bötsületi é
nemes két testnek, ő pi-
ros vérekket eget , s-
földet festnek , Kiben
rész nem lehet tudat-
lannak, s-restnek.

MAS.

*Deploratio fratrum Balas-
forum.*

T Sudáharo nagy
dolog Szerent-
sénk mint forog,
Bűnünk ebben tsak az
ok , Hogy bennünk

T 4

fok

fok , Isten hozzánk
nem fog.

Sok ostor szokta
verni , ki nem tud meg
térni , Istenét sziból
félni , Kedvén élni ,
Után menni , s-kelni.

Láthattjuk már sze-
münkkel , Mitnyertünk
vértünkkel , Földünk
mint pusztula el , sok
grendeknek , nagy ve-
szedelmekkel.

Tsak két Ur fi ha-
lála , Gondold nagy
kárára , Esék nyava-
yájára , Országunk-
nak

nak . kik áitek jávará.

Nemzettel Balasiak ,
Ideiekkel iffiak , Ren-
dekkel voltak urak
Sok jot tudtak s-na-
ponként tanultak.

Okos vitéz mind
kettő , Katona neve-
lő , minden rendet böt-
süllő , Közte élő , s-mi-
ben nem ditsirő.

Tsak hogy a gonosz
szerentse , Nem fizet
érdemre , Oszjt jot em-
bertelenre , mint he-
rére , Több részt mért
mint méhre.

Időnk-is naládatlan,
 mérge halhatatlan,
 Nem örül senki javán,
 De sőt kárán, vesztén s
 nyavalyáján.

Emberben csak vét-
 ket mér, Jot ingyen
 sem ismér Nagy érde-
 met földhöz vér, Egy
 pénz sem ér, Vagy
 miért fedni mér.

Meg tétzhetett ön
 ketten, Ez Ur fiak él-
 tén, Kiknek sok szép jo-
 tétén, Nem örvenderes,
 Nékiek bűt tévén.

Javat szűkőn osztot-
 ta,

ta, Ertektől fölziotta,
 Búval őket kénözta,
 Reménségben, Tsalár-
 dul hordozta.

Maga ők nem ma-
 goknak, Hanem Orszá-
 goknak éltek, sem tár-
 házoknak, Vagy ha-
 loknak, Ki szokás ma-
 loknak.

ők abban örvendez-
 tek, Ha kívül jól töt-
 tek, Szegény legényt
 fel vőttek, Segirettek,
 mint arra termettek.

Siralmas azért lehet,
 Hogy éltek nem lehet.

Föl dünk sokka kik helyett, mást nem lehet, és nem-is nevelhet.

Bár több ostor ne volna Ránk Istentől hozva, Tíak ez is folyos pozna, Hogy ők lőttek, Tőlünk el-távozva.

Jollehet Országoknak, mint édes annyaknak, ők a mivel tartoztak, meg áldoztak, Vért vérért ha hoztak.

Ditősségen halál-
ok, Jó hir örök árrok,
Id-

Idősséges jutalmok, Isten attyók, Ig' tért meg ő károk.

Mint fogontak egy mekben, Nyugosznak egy firben, Hasonló történetben, Veres lebben, örök remén ségben.

Isten ki adtz sok jókat, Ad meg halálakat, Szentel koporfoikat, ő hunnyokat, Hol várjak batyokat.

Bátt yok Christus fő bajnok, Ki volt bizodalnok, mindenben

T 7 okta-

oktatojok, Kalauzzok
Kiből áldás buzog.

Ne hadgy fegyely
minket is, őrizd földün-
ket-is, Botsásd meg
vétkünket is, Erezhef-
sük, Hogy hatalmad
nem kis.

In Lividum.

R Ettenetes rút gy-
ászt, mint egy
ijesztő vázt, en el-
mém ben viselvén, Ez
két vitéz Urat Kiket
elkem ohajt, Verseim-
nel, kefergém, Miner-
va Anyámmal, őket
Lau-

Laureával, mint tu-
dam ékesgetém.

Momus, Aristarchus,
mint ép tagon vad hús,
A ki akaríz itt lenni,
Zoliussal káromlást,
Nem Platoval áldast,
Szeretz inkább hinteni
Conus táblájával, Ne
fellyebb kaptánál, Tud
téged meg inteni.

Ezek a meg nevezett fő
személynek Rimai la-
mosnak Enekit Immár
következnek más e-
gynehány szép ene-
kek. Első

*A Szerentsének álbatá-
lan voltáról, é senten-
siának bötüiből
álván.*

PERENDUM & S P E-
R A N D U M.

Incerto Authore.

F Orog á szerenta-
se, Mit bizunk
ő benne, Semmi-
ben nem állandó,
Tfak ideig kedvez,
Tündöklő üveghez,
mindenekben hasonlo,
ki mint hogy el tő-
rik, Így ő is válto-
zik

zik, Allapottya rom-
landó.

E világi sok kints,
mellyben semmi jó-
nints, mulhatik sze-
rentsétől, Tündeklő u-
raság, Tisztbéli mél-
toság, Fűgg ennek e-
rejétől, Ha meg szű-
nik kedve, küld ide-
gen földre, Régi lakó
helyéről.

Rolam vehet ebből,
mint egy szép tükör-
ből, magának minden
példat, mert á mint
rámoszta, Tőlem ugy
el

el fosztá, Szerentse adományát, Ki kedvemre éltem, Kell immár szenvednem, Számkivetésnek kinnyát.

Erosz tsalárb világ, Ki merő hamisság, Engemet, jaj mint veszte, mint halat horogra, Ugy tsala sok bura, Hízelkodó beszéde, étkével taplálá Mellyben rejtve vala, Ilzonyu tsalárd mérge.

Nem is kerülöm el, Szentséges erköltsél : Hizel kedő poharat, Nem jutván eszemben,

Hogy Isten mindenben, Jelenti igasságát, Amint sok jom után, Erzem immár nyilván, Istennemnek ostorát.

De miért tsudalom, Isten dolga tudom, Hogy gonosz jora fordul, Vétkűnket eltűri, De téánk-is küldi bűn tevéését ostorul, Segítségét tőlünk, Rántya Hát nem térünk, regi gonoszságinkból.

Ugy én bűneimért, Istenem engem sért, Elragyott és megutált, Ha-

Hatalmas emberek ,
Mindenütt üldöznek ,
Ellenségem rám kiált ,
Lesben meg állanak ,
Feiemnek akarnak ,
Szörzeni szörnyű ha-
lált.

Mindentől meg vál-
tam , Egyedül marad-
tam , Baratim el-had-
tanak , Iszonyu kőszik-
lák , Erdők széles puszták ,
Eeimet lappangattyák ,
Megen emberek , Engem el-ke-
rülnek , magok hoz-
zám sem adgyák.

El-

Ellyaké nem tudom?
Mert kéfík halálom ,
S-kinaim nevednek ,
Kétségben essemé ? S'
halált . szerezzeke ,
Nyomorodott feim-
nek ? Azt nem mivel-
hetem , mert el vesztí
lelkem , Haragia Iste-
nemnek.

Tűrnöm hát jobb
léfzen mert még elől
véfzen : Istenem sz.
Fiaért , Bűnöm el fe-
lelti , Pokolra sem ve-
ti , Lelkem . ki hozzá
meg tért Noha kereszt
által

által, Késervesen próbál,
Fertelmes életemért.

Szenvedem békével,
magamat-is ezzel, Biz-
tatom mindenekben,
Többet én meg-változtam
Szenvedett jól tudom,
Idvősségemért testben,
Nem egye dűl vagyok:
Földön kinyomorgok,
Szenvedik ez-is több-
ben.

Példáját sokaknak,
Igye fogyattaknak, Lá-
tom árva fejemen, mert
szerencsésekben, Szám-
ki

ki vetésekben: Retzes
vagyok sok képpen:
Kedves lakó helyem:
Távoly lévén tőlem Jút
eszemben késerven.

Ektelen kösziklák,
mint fészkek úgy ál-
nak, Hazája Ulysses-
nek, Hosszú életével,
Jó szerentséjével: Tett-
zik még-is kedvesnek,
midőn azt ohajtya Ho-
gy csak fűstöt lássa, Ré-
gi lakó helyének.

Repülő madarak, Ő-
szel ha távoznak: meg-
jönnek ismét Nyárbán:
Ugy

Ugy félelmes vadak,
Mészze hogy ha fut-
nak, Térnek szokott
barlangban, Tsak e-
gyedül nékem, Nem
szabad megternem, örö-
möm hejlékában.

A Tél mikor mülk,
Vig Tavasz erkezik,
Föld mindenestül újul,
Levelekkel erdő : ör-
vénd a fák mező, S'
virágokkal bé-borul,
Tsak én szegény lélek,
Sirok és kesergek,
mert örömöm nem újul.

Ny-

Nyughatatlan sok.
gond Imé annyira ront:
Hogy nem sokká meg-
emélt: Ha nem szán-
nya lelkem: Teremtő I-
stenem: Sok bú siralom
el-veszt: Sőt én ellen-
ségem: Tsudállya hogy
engem: A' föld-is el nem
sillyeszt.

De meg szán lste-
nem: S-ennyi sok sirat-
mim: Tudom jomra for-
dulnak: Mulnak ohaj-
tásim: Noha most kő-
nyveim: Szemeimből
tsfordulnak: mint Nap

V

cső

eső után, így bánatim
után, örömmim meg-
julsz.

Véget ér el-hittem,
Az idő mindenben, Bá-
natnak vége szakad,
Nagy erős kösziklák,
Idővel romlanak, Idő-
vel Tenger apad, Így
sok infégemnek, Szám
kivetésemnek, Idővel
vége, szakad.

Mikor a madarak, fá-
kon félzket ráknak,
Tavaszzal zöld er-
dőben, Bjárván fok
földet, Budoso feie-
met

met, meg nyugotám
egy völgyben. Ezeket
úgy szerzém, Igyemet
kesergém, Az ezer
hat száz négyben.

M A S.

Bűn bocsánatért.

O Szép drága zá-
lag, Igaz fényes
csillag, Christus
idv östég Ditsóult fok
joknak Mennyei ka-
roknak, Tiszta színű
tűköre, minden bűnő-
sőknek Fertezett szivek-
nek egyedül vagy re-
ménye, Te

V 2

előd-

elődben borul : Mert
vétkezett rútul : iffiu-
ságom ideje.

En még akkor ve-
szék: Adám hogy ele-
sék: Az aranyas időben:
Anyám-is sérelmét: Sú-
rú bűdös szennyét: Bo-
ritá rám méhében: E vi-
lágra hozta. Itt-is mot-
fok rúttya: Kerekédék
szivemben: Mar tšak
ohajtozom: Napom fé-
nyét várom: mint rab
fetét tömlőczben.

Tudom kegyes vol-
tod: Haragod meg-öl-
tod:

tod: Bűnőfők firalmára:
Szemeid az égből: Szá-
nakozás nélkül: Nem
nevezhetnek a kinra: Ha-
ki oly erőtlén: Hogy áll-
tšak helyében: Felvé-
szed vállaidra: Magad
újaiddal: Bőłts oktató-
soddal: Vezérled útai-
dra.

Vétkeztem ellened :
Azért tšak tenéked
tartozom meg-vallam:
Tudom minden vét-
kem: Rút illatu szen-
nyem: Felséged el tőrli-
Szomorú szivemet K-

győtri lelkemet, örömmel fel ővedzi, o melly igen hasznos, A ki fut az Urhoz, S-bűneit el nem fedí.

Iffiuságom vére, Gonoszszágom teje, En bennem sok bűnt nem nemzett, Fel fuvalkodással, Irigységes haraggal, Veszettül kevélykedtet, Gonosz boszszú-állást, Sem kevés kár-vallást, En elmém ki nem verhet, Joravaló restség, S-szomorú fősve-

fősvéség, Nehezíti kedvemet.

Ezek mély örvényből, Mint vizek tengerből, Aradnak ki mindenre, Friss étel és ital, Kiért ember kárt vall, Izgat éktelenségre, A bűnnek szarvai, Mint fának ágai, im mint tsügnék lelkemre, könnyebítsd Christusom, s támadz gyarloságom, Hogy ne jussak veszélyre.

Vajha az el-veszett Drága óltózetet, Még

egyszer fel-vehetném;
 Az én Istenemet; Kilel-
 kével éltet; Véték nél-
 kül tisztelném; Nem es-
 nem ennyszer Volnék
 igaz ember; Mint An-
 gyal tündökleném; De
 jaj miként veszek; Ho-
 gy almában evék; Eva
 leg első szülém.

Nints már egyéb ru-
 ha; csak ártatlansága; A
 Christusnak; én raj-
 tam; Azt-is sok vét-
 kekkel; Mint szép bárso-
 nyt szennyel; Gyakran
 meg rútitottam Gyö-
 nyö-

nyörúségekre, Világi
 életre, Mikor magamat
 adtam, Azért ennél né-
 kem, Szivemben jól ér-
 zem, Nintsen nagyobb
 nyavalyám.

Hajlandó a nád szál,
 Csak ilyen gyengén
 áll, Az iffiúság vi rágá,
 Adomány és szép szó,
 Mint madarat fip szó,
 Hízelt kedvén meg-
 csallja, Világnak szép-
 ségét, Tettző ékefléget,
 Néki kedven ajánlya,
 A mérget két kézzel,
 Gyárló természetel

Sokszor nagy kárral fogia.

Rutságtól melegszik
bűnöktől hivatászik,
Iffuság forró heve
Ezek ékes alak,
Mint vizekben halak,
Ufznak gyönyörűségbe,
kedve mulandókra,
Szemei játéokra,
Vadnak néki függesztve
Gyenge lány ruhára,
Fertelmes agyakra,
nagy gyakran vonszafzive.

Vadtul vévén példát,
oktalanul magát,
Buja-

Bujásággal hervalttya,
Hir vesztő sereghez,
Gyanos vendégekhez,
Tisztaságát botfattyá,
Tudgya á Scorpio,
Igen mérges kigyó,
Meg - is útait nyomia,
későn veszélyére,
Nem idvösségére,
Sebeit orvosollya.

Elméje meg veszett,
Nyughatatlanná lett
Keres ne is gyógyítot
Nyavalyákkal tellyes
Fekélyekkel tűzes,
A-
zért nem lél orvosló
Magát buval köti kive
V6 inkát

inkáb veszti, mint eső
férges diót, meg-szá-
radt gyümölcs fa, Csak
le dőlét várja, Mert
nem lelhet harmatot.

O meg törött edény,
Lám még is vagy ke-
mény, Hogy Istenedtől
nem félsz, Sőt inkább
naponként, Főzöd ben-
ned a vért, Sok hitet-
lenséget tész: Büntül
szabadulást, Bánattul
tágulást ló orvostul te
nem kérsz, Minden ta-
gaidal: Erős és nyers
nyakkal, Ollyan vagy
mint repedt őrtz.

Syriában fajzott, Kigy-
oknak kőlykei, Mérgeket
meg-emészti, Abban lako-
zókat, Meg-rágván fogokat,
Fülankal meg nem sértik,
De te bujaságod, Szédítő
maszlagod, Tested véred-
del bizik, Vegy erről már
peldát, Ne kővesd az bűját,
Ki más vérevel bizik,

Ennek nyomán indult,
Jo ut bol ki fordult, Az én
iffiuságom-is, Egyebekkel ed-
gyütt, Hi városban merült,
Gondolattýában harnis
Nem hasonló jo hoz Sem ro-
sa bimbéhoz, mert mérge-
min

mint egy Aspis Tselekede-
tiben, Prada keresésben,
Armeniai Tigris.

Szelidits meg hozzád,
Vagyon ahoz páltzád, U-
ram a szörnyű, Medvét
hogy másnak ne ártson,
Nyaka függjön lántzon,
Törd ki fogai élet, Fusson
már talékul, Igézõ látástul,
ved el szén fény vesztését,
Sõtét mely barlangból, Bűn-
nek homályából, Hozd jó
útra életét.

Lám a Királyoknak, va-
sáriban laknak, Szelidült
Droslányok, Fene Pár-

dutzokkal, Mint kedves
társokkal, Játznak gyenge
virágok, Te-is oh nagy fel-
ség, Kinél minden szép-
ség, ki fészited ágyarok,
A kiknek rád szívek, szeli-
dekké lesznek, Noha hitek-
ben gyarlok.

Vagyon egy kis szikra
Mint mustárnak magva,
Jora bennem világos, a bűn-
nek fekélyét, Savanyu kő-
kényét, Tudgya hogy iz-
xel poklos, Azért minden-
koron, Mint régi rút ko-
rom, Elõtte utálatos, él-
ezd azért bennem, Hogy

ne legyen lelke, a vétke-
től bomályos.

Mutasd-meg valóban ,
Ne tarts már bomályban ,
Idvösségem pohárát , Tá-
masz rám olly szelet , Ve-
hessem lelkeidet, Hadd érez-
zem meg savát , Széleszedel
bennem , Siros kövér vét-
kem Mint szérű béli poly-
vát, S szép új kristál szin-
nel , Lelkemet ruházd fel ,
Hadd lássam tisztaságát.

Hajts-alá síledet , s-az
én kérésémet , Tölts be fiad
kedvèjért Iffuságom útát ,
Birjad minden nyomát, Ne
szom-

Szomjuzzon gonosz vért ,
Magát szabja jökhöz , S-
essék labaidhoz , Szeretvèn
égaz sörvényt, á te utaidra
Boldog menyországra , Ta-
nullyon igaz ösvényt.

MAS.

Bűn bótánatért, Sz.

Ts.M.

Iffuságom vétke gya-
kran jut eszemben, Ki
bánatot indit s' siral-
mat szivemben , Hogy tő-
lem álnokul meg bántatot l-
sten , várom büntetését fe-
jemre véletlen.

Nintsen bátorsága nyo-
mornla

morult fejemnek, Rettegé-
se penig nagy vagyon szí-
vemnek, mint a tenger hab
ja ellene révésznek, Ugy
én vétkeim-is keserves lel-
kemnek.

Napról napra árad s-
nevekedik kinom, bűnnek
terhe alatt nints semmi
osblopom, Lelkem ismereti
újítja faidalmom, Halál-
ra méltónak ítélek gondolá-
tom.

Nem hiszem tengerben
bogy számszább legyen,
Fenekére szállott főveny bő-
vebb legyen, Avagy több
ma-

madarat a kék, Eg visel-
lyen, Mint én bűneimnek
soksága éltében.

Mind ezekben engem
táplál csak remétség, No-
ha felelmet szor lelkemre
a kétség, Jól tudom Atyam
nál vagyon kegyelmesség,
Ki engem meg őriz ne árt-
son a vétés.

Azért szomat hozzád
felemelem menyben, O ir-
galmaságának kut feje jó
Isten, Halgasd meg kéré-
sem ne botsáß üressen, Fo-
hász kodó szolgád útdra
bad térjen.

Est-

Botsánatot kérek tőled
mindenekről, Kikkel meg-
sértettem neved bitetlenül.

Emlékezzél Urám régi ke-
gyelmedről, Melly által ki-
vitted szentid sérelmekből.

Mert ha Uram velem
mint szolgáddal perlesz, I-
gátságod szerint életemről
ítélisz, Nem álhat meg fe-
jem mint az erős vitéz,
Nálánál erősebb hadban ha-
raá néz.

Nem volt è világban
senki viték nélkül, Ki á-
természetnek lőrt rendele-
séből, Ki nem vétett volna

erőt-

erőtleniségéből, De gyo-
gyulást-is vőtt tsak tőled
Istentől.

Amaz álnok kígyó meg-
tsalá Adámot, Fenyves pá-
lotából lehozá Dávidot,

Bűnre ösztönözé bőlts e-
szes Salamont. Te engedel-
medből mindennek ariha-
tot.

De kik sz. Fiadnak ha-
lálát jó kedvel, magokhoz
kaptolták érdemiet öröm-
mel, Szabadulások lőrt ke-

gyes tekintettel, mert őket
éretted jó gyógyító irrel.

Ald-meg Uram Kérlek

Fiad

Fiad aital lélkem, Vigasz-
tald igéddel kétséges éle-
tem, Szomorú folyókben
ne maradjon fényem, In-
dítsad öröme keseredet
szivem.

Peldájul adgy engem
minden nyomorultnak, kik
bűnök jutalmát érzik nagy
súlyosnak, Pénitentziára
hogy utat magoknak Ke-
ressenek, voltát látván ir-
galmadnak.

Illy könnyörgésemmel un-
tatám Atyámat, Bűnöm-
nek soksága mikoron bán-
atot, S' keserves fájdalom

mat

mat én szivemre hozott,
Légyen áldott neve mert
már meg gyógyított.

Mint halázz rut víztől
meg száradván szépül,
Nyereséget látván vigan
beszéli s-örül; Így szivem
vigsga bűn hagyván öreg
bül, Lelkem ismereti min-
dennap könnyebbül.

Ezer fölött hat száz ti-
zenhatod idő, Minden ré-
zeiben szépen kedveske-
dő, Ezeket hogy irám fel-
ettzett esztendő, Volt né-
kem örömmel bánatot-is
szerző.

MAS.

MAS.

Az idvősseges ki-mú-
lásért.

Egekben lakozó szent-
sèges Háromság, Ki-
nek nintsen seamm-
dolgában hamisság, Kegyel-
mességedből áll földi ura-
ság, Tíak tenèked szolgál-
mennyei sokaság.

A fenyves Nap és Hold
teged tart urának. Tündö-
klő Plánéták ismérnek had-
nagynak, Sebes tenger babja
szolgál mi voltodnak, En-
gednek a szelek parantsola-
tidnak.

Kirá-

Királyok, Tsászárok,
Böltsek, hatalmasok, Kit-
sinyek, öregek, szegények s-
gazdagok, Nap keletre,
délre, Nap nyugotra lakok,
Tíak téged imádnak é föl-
dön bujdosók.

Aldást a kemény föld e-
gyedül tőled vár, Felséged-
ben bizik még szállaskor-
vég vár, Reád veti szemét
filemile madár, Nálad nél-
kül mindent követ siralmas
kár.

Bizodalمام vagyok né-
kem-is tíak benned, Re-
méségem nintsen jobbul

W

te

te kiváld, Idegen helyek-
ben mert te vezérletted,
Szarándok szolgádat s-ja-
vaddal értetted.

Gonosz ellenségnek szí-
vét retegéssel, Szemeit bé-
fogád sűrű sötéttséggel, Föl-
dre taszítottad fenyegeté-
seddel: Hogy nékem ne árt-
son fegyvere élivel.

Rajtam érdem nélkül ki-
mutatád színed, Fiadhoz
jelentvén hogy nagy te sze-
relmed, Nem veszed szegé-
nyről, lelkét fényes szemed,
Ha tellyes lélekből s-szívből
követ téged.

Jol-

Jollebet é testben vagyon
sok szükségem, Mellynek bé-
töltése csak nálad Istenem,
De é könyörgésben kívált-
képpen telkem, Egy dolgot kér
tőled halgasd meg kérésem.

Jol tudom batárát földi
élt temnek, El vègezted U-
ram mint több embereknek,
Mulando orái napjai fejem-
nek, Nálad nyulvan vad-
nak tjelekedetimnek.

Írásokban idők soha meg
nem álnak, Mint á sebes vi-
zek szintén ugyan folynak,
Röpülő madárhoz ők hason-

W 2

littat-

*littatnak, Kik nagy gyor-
sasággal ég alatt futosnak.*

*Hirtelem esztendők mint
á füst és pára, Mint mező-
ben szépen tündöklő viola,
Avagy nyúlt fának veszen-
dő árnyéka, Mely kevés
ideig tart minden jól lát-
tya.*

*Virágnak szépsége melly
hamar el múlik, gyenge fű-
nek színe rút földé válto-
zik, Így rövid oletem ki
mostan tündöklök, rövid i-
dő múlva itt nem találta-
tik.*

A

*A kegyes természet nem
adt a vég házául, é testet én-
nekem hanem csak szállá-
sul, rövid ideiglen való kis
Sátorul, Melly tábornak
helyen hirtelem meg a-
vul.*

*Mint a vizen járó ha-
ki száll hajórol, El jött ú-
tát nézi nem ismeri par-
trol, Ezen képpen lélek ki-
menvén testemből, Nem
emlékezik meg többé ez é-
letről.*

*Kérlek azért Uram ha el-
jo az óra, Mellyen é világbol
szolgádnak útára, Kelle-*

W 3

ik

ti kitudulné nézz boldogsá-
gára, Visely lelkenek is
gondot óltalmára.

Engedgyed ítéllyem az
halált ajtonak, Ki által
kell mennem nékem nyomo-
rultaknak, Penitentiára
adgy időt busultnak, Vessm
le rút szennyét én álnok
sagimnak.

Mondgyám sz. Fiaddal,
kezedben ajánlom, Lelke-
met oh Atyám! vedd hoz-
zád kívánom, Hazája szol-
gádnak legyen Paradisom,
Kiben mind örökké legyen
maradásom.

Ezt

Ezt küldém Uramhoz
szivemből menyekben.
Kétségem nints benne vet-
te fűleiben, E földön látogat
jokkal életemben, Holtona
után viszi lelkem seregé-
ben.

Magasztalás, áldás, a-
dassék ditsőség, Tied nagy
Ur Isten legyen a tisztes-
ség, Mert egyedül te vagy
balhatatlan felség, Minden-
kor kezedben áll földi ke-
rekség.

MAS.

S Zegény fejem U
ramhoz ohajt, Tő

W 4

re

redelmes szivet néki
hajt, Oh Istenem melly
fok vétkem, mutass né-
kem olly olajt, Hogy
pokolban ne kiáltlak
véghetetlen jajt.

Könyhullásban sze-
meim estek Eget földet
vétkemmel festek, El-
lenségim fogyásomra s'
romlásomra mit lestek.
Oh halandok s' földből
valok ti is el-estek.

Bús szivemet futtya
fok véték, Mint méreg-
gel fel-forott étek,
Vét-

Vétkeimtől félten fé-
lek, tsak rettegek s'
kesergek, Ug' tettzik
hogy rám szakadnak
a magas egek.

Anyám mikor hoza
világra, Es bűnnel
tölt árnyék hazámra,
Kis koromba az orába
hogy nem tött bé a
sírba, Bűnnek halma
nem jött volna apro-
tsfontomra.

A' szép Nap-is homá-
lyban jó fel, Gyarló
testem hogy rakva
W s bűn-

bűnnel, Szerelmeddel
rolam vedd el, kegyel-
meddel töröld-el, Bűne-
imből, hadd kellyek
fel hogy ne veszfzek el.

En keserves meg-tő-
rődöt szű, Ollyán va-
gyok mint meg her-
vadrt fű: lstenemtől é-
lesztő szél hozzám
vallyon mikor jű,
Reménfégem segítfégem
mert bizony tsak ű?

Emlékezzét á te Fia-
dra Vétkeimnek szép
váltfágára, Melly na-
gy kiínnal, síralommal,
ment

ment jai szóval ha-
lálra, Bűneinkért ön
tőzött vért á kereszt
fára.

Mély sebekkel teste
virágzott Két szép sze-
me sírástól ázott,
Mérget ivott, hogy ba-
jt vivott, értünk mi-
kor szomjuzott, Vétke-
inkért szép alutt vért
seberől rázott.

Lám nem küldéd az
igazakért, A szép me-
zón járo juhokért, De
á pufztán kik el vesz-
tek s' el-tévettek azo-

kért, Válságunk volt,
lám meg-is holt sza-
badságunkért-

Emlekezzél ez Fiad
felől, Ne rekesz-ki ke-
gyelmed mellől, En U-
ramat Sz. Fiadat hi-
veid közt vidd elől,
Hogy bé mennyek én-
is ennek job keze fe-
lől.

MAS.

A' Gonosz termé-
szet meg romlá-
saról, Tagaink-
nak minden gyarlósá-
gáról, Sokan irnak meg
fo-

fogyatkozásáról, Ízol-
lyunk nyelvnek ő ra-
galmazásáról.

Sz. Írásban három
gyilkosság vagyon,
Szívben rejtett gyil-
kosság edgyik vagyon,
Nyelvel való öldöklés
másik vagyon, Az har-
madik az fegyver mi-
átt vagyon.

Nints ártalmasb az
három öldöklésben,
Mint ki nyelvel meg-
öletik éltében, Gya-
lazzatik minden tisz-
teffégében., Minden-

na-2

napon holt eleven szívében.

Bólts Salamon írja az ő könyvében, Nyelvek hogy vadnak Istennek kezében, Halal az élet tfelekedetiben, A'ki nyelvel meg öletik élteben.

Jöllehet ez kitsínytag mi testünkben. De nagy dolgot tfelekedik mindenben, Senki ötet nem tarhattya kötélben, T'fak ki féli Istent hiven szívében.

A nyelv által szár-

mazik á gonofzság, Arultatás, hízelkedés, t'faládság, Hir név vesztő, fillyesztő fok álnokság, Atya-fiak küzött fok háboruság.

Vagyunk immár mostoly gonofz időben, Maradásunk nintsen tisztességünkben. Gonofz nyelvek miatt vagyunk inségben, Meg öletnek jamborok ő hírekben.

E világbol ki kell már annak múlni, k tisztességben akar maradn

radni , Ha nem akar
mindennapitt kinlodni,
Nyelvek miatt nagy
gyakorta meg halni.

Mert udvarát Urak-
nak királyoknak , Bé
töltötte serege hazu-
goknak , Bótsületi na-
gy, vagyon fondorok-
nak , Előmenetelek
nints jámboroknak.

Edes nyelvek mint
méz hizelkedőknek ,
Alhatatosságok nints
belzédeknek , Vagyon
nagy mérge ő kettős
nyelveknek , Azért
meg

meg-lásd á vizre ne vi-
gyenek.

Vadnak ollyak kik
ajánlyák magokat ,
Hizelkedő szokkal ba-
rátságokat , De ha ki
vehetik tőled titkodat,
Meg ölnek hiredben ,
hát őd magadat.

Tiszteffég adaffék
az oly személynek , ki
zabolát talál az ő nyel-
vének , Nem akar en-
gedni á terméffetnek,
Inkább akkar engedni
Istenének.

Es

Es nem örül más izomorú esetén, Sem tudakozik más ember életén, Inkább örül másnak ő tisztességén Hírében, nevén, minden jó szerentséjén

Még ha másról neki gonosz mondádnak, El nem hiszi, sőt ellene mond annak Mert nem örül más nyomorúságának, Ez ám természetek a jámboroknak.

De te tséltsap mire hogy nem nyughatol, másnak mint arthass azon gondolkodol, nem

gondolod hogy nem jót szomjuhozol, mert érte végre bizony pirózkodol

Lássad azért meg ne verien az Isten, Tökéletlenségedért ugyan isten, mert nem hagyja az igazakat Isten, Téged pedig elveszt hamis hitedben.

Lám hallottad régi példa beszédben, A' ki másnak vermetás életében, nem sok Kerülheti el életében, maga nyahaszakad belé véletlen.

Láddé hitván ember

ber melly nyomorult
vagy , Nyelved miatt
melly nagy változás-
ban vagy , Jamborok
köztt melly utálatos
te vagy , mert á szá-
ban nyelved néked i-
gen nagy.

Könyű á szent szá-
dobol ki botsátanod ,
De azt nehéz az után
hátra hinod , mint szél
ollyan á gonosz hír
jól tudod , Ille nék a-
zert magad meg tartá-
nod.

Rágalmazó ismérd-
meg

meg te magadban , mel-
ly nagy vékek vadnak
minden dolgodban , Ne
ítély meg más embert
dolgaiban , Tíak ma-
gadat viselheffed jo
modon.

Meg-botsáff nyelves
ha ellened vagyon ,
mert te szodra nékem
feddése sem vagyon , Ha
haragszol bolondsá-
godtól vagyon , Ha jól
meg gondolod haszno-
dra vagyon.

De kegyelmes biro
vagy te magadnak ,
Ret-

Rettenetes ítéletet tész
másnak. Nem gondo-
lod gonoltságát ma-
gadnak, hogy hohéra
vagy felebaratodnak.

Oh átkozott nyelv-
nek fajtalansága, Miért
vagy jamboroknak ny-
omorgatója, minden
tisztességnek pusztító-
ja, magadnak-is miért
vagy árulója.

A kigyoknál, vadak-
nál kégyetlenb vagy,
ki ember rágásban tel-
hetetlen vagy. Ki tsak
másnak bűne büntetője

vag'

vag', Az Istennél jaj
melly utálatos vagy.

Ha teremttől Istened-
től te nem félsz, Kárt és
szégyent te magadra
nagyot vész, Szidalma-
zást ortzázást mert te
fel-vész, kissebséget ny-
elveddel magadon tész.

Mert egyebek-is té-
ged meg ítélnék, S' em-
berék mardofojának

beszélnek, utálatos ne-
vezettel illetnek Ez lé-
zen jutalma ítéleted-
nek.]

Azért kérünk téged
ha-

hatalmas íten, Zabol-
 ázd meg nyelvünket itt
 é földön , Hogy itéle-
 ted ne legyen sé jún-
 kón , Kiért téged min-
 den ember ditsírjen.

MAS.

TEged Uram va-
 lamikor lelkem
 kezd kiáltani ,
 Kiátásit s-ohaitásit ne
 nehezteld hallani , Sz.
 Igeddél mint jó irrel
 febelt bé kötözni.

Sz. Jehova , hivek
 Attya tudom nem vagy
 most

mostoha , el-esteknek
 s' tévedteknek hiszem
 vagy kegyes Attya, en-
 gemet is tántoródrat
 végy fel jobbik válla-
 dra.

Eletemnek mert el-
 fogytak miként a fűst
 napjai , Tízontaim-is
 meg-asztanak mint
 aszszúfa ágai, Bánatim-
 nak nézd hol álnak na-
 gy sok szamu seregi.

Pusztában mint ma-
 gán laké Pelikány ol-
 yan vagyok, Bánatim-
 nak örvényében vi-
 X gasz-

gafztalást nem hallok,
Sőt ez után örvendetes
napot én né várhatok.

Haragognak kemé-
ny voltát már el nem
viselhetem, hogy ha
tettzik s' jomra esik
vedd kezedben én lel-
kem, Mert immaron
mint száraz föld szin-
tén olyánná löttem.

Avagy olyan mint
a kertnek földből fel
nőtt virági, kik tsak
addig nap világnak
mig fel jönnek erei,
Nem áthatnak sőt el-
hul-

hulnak mert verik ég
ragyái.

Nem külföldben éle-
temnek kevés idején
járék, mert időmnek
a mint látom javára
sem juthaték, Az I-
stennek haragjától te-
kints meg mire juték.

Veled való fokat
szollo barátidnak te
ne hidgy, Mert tsak
addid pénz tart meddig
lészen köztetek a fri-
gy, Ha az el kél, tor-
kában kél méreggel
tellyes mirigy.

Sok barátim s' isme-
rőim engem addig ked-
veltek, mig dolgaim
fzerentsésen minden-
ben nevekettek, de ho-
gy veszők végső valét
mindenek énekelnek.

Mostan azért élete-
met mint vétkeinek
kiáltják, Hogy ha lát
nak ő szemeket tsak
reám sem fordították,
Sőt életem vas rostával
kémélletlen rostállják.

A buzának el kell
dűlni kit minden felől
szél ér, A' dio fa kit gy-
akorta

akorta menyűtő kő
verten vér, Noha szé-
pen fel ágazik de sok
időket nem ér.

Römlani kell éltem-
nek is kit irigyem sze-
le vér, Itten lelkem
meg-maradni, Esau föl-
dén nem mér, Akkor
lészen nyugodalma ha
Canán földére ér.

Uraságod pedig né-
ked soha meg nem vál-
tozik, Nagy hatalmad
erős karod meg nem
erőtlenedik, Sion fala

X 3 hi-

hivek akla általad üi-
ittatik.

Sies hamar mert ide-
je, nézz kegyessen Si-
onra, Mert hiveid kő-
nyves szemmel néznek
romlott falára, Bár meg
szánnád s-tekints im-
már ennek bomlottsá-
gára.

MAS.

A' Musak szállási,
Nymphák hús-
torrasi, Poetak
Laureáia, De a menyei
kút, kire számos nép
fút, nem Pegasus ál-
ván-

vanya, Melly az én lel-
kemet, mint harmat
zöld füvet gyakorta
meg újítja.

Nagy örömem ezen,
hogy Isten szép mezőn
legelteti lelkemet,
Maga lőtt vezérem, ki
álhat ellenem, ő adgya
nap fénye met, Vagyok
szárnya alatt, tűz fé-
gyver nem árthat, u-
gy élteni lelkemet.

Gyönyörű forráfra
zuhogó tőförgésre mint
pásztor nyáját viszi,
Elmém szomiúsá-

gát bűnöm számos voltát szép hives vizre küldi, Fejem két vődrével hangos füleimmel igéjét meríteni.

Noha bánat gyötör, igen ne hezen tőr, de meg-vidittyá lelkem, Jó uton visz s' hordoz, nem árthat a gonosz, bátorlagos életem, Titkos mordály lövést, mint jó földből tővist, szépen ki irt előttem.

Erre csak a vízi hogy terjedgyen izi

szentséges javainak
Látom vezéremet, s'
biztatom szívemet vi-
gadván ez nagy jónak,
Utána kell mennem
mindenütt követnem
nyomdokát az nagy
Úrnak.

Sárga halál révén, é-
letemnek végén mikor
költözöm által? Ha be-
tegséggel sújt mételyé-
vel fújt, még-is hasznos
ez ital, nem félek a bűn-
től ördögiszerzettől,
mellettem a sz. Angyal.

Markodban vőtt

X s vesz-

veszszöd, kivel á bünt
űzöd, engem rád mo-
solyogtat, Mert mint
kegyes atya, ki fiat
meg-suitya, tudom jo-
ra oktat, Ha ládd en-
gedelmem meg szénod
férlemem, le téfzed
ostorodat.

Irigyem meg-alélt,
mert csak testemmel
élt nintsen vidúlt or-
tzaval, De én meg szé-
pültemha asztalnál ül-
tem meg kentél Bar-
samommal, Most is tsü-
röm rakva mint rai-
mé-

méhek haza, vigadok
baratimmal.

Oltalom sísakja, bé-
keség zászloja tsak te
kezedben vagyon, A
te szent újaid kiket
ditfir David engem az
ala irjon az örök élet-
ben, halott vagség nin-
tsen, szent Fiad soldot
adgyon.

En-is vitézkedem, de
te légy segitőm, hogy
hazád meg tarthassam,
Mulandó szépségért,
aranyért ezüstért soha
el-ae árullyám, Ez
buz-

buzgó könyörgéit, id-
vösséges intést szent
Dávidnál találtam.

MAS.

Joszerentsés ért.

I Arulok az Urhoz ,
mennyei Atyámhoz ,
mostani szűkségem-
ben, Mert tudom meg-
halgat, ha szómis fel-
hathat eleiben meny-
ekben, Előtte meg-ál-
lok, bátorsággal szol-
lok, az én könyörgé-
semben.

Oltsalmam minden-
kor meg szorulásom-
kor

kor tšak te voltál en-
nékem, En édes Istenem
kegyelmes vezérem ,
most-is te légy énné-
kem, Mert tšak te réad
néz, mikor indul szél
vész minden igyem en-
nékem.

Abrahám Istene, é-
letnek kút feje ald meg
az én útamat, Mert va-
lahol járok vagy űlök
vagy állok, réad biztám
magamat, hogy ha te
velem lész, kegyes szé-
mel rám nész, vég-
hez víszem dolgomat.

Ne

Ne botsásd Ur Isten,
 lábomat véletlen ve-
 szedelmes helyekre,
 Mert én gyarló va-
 gyok, s' igazgatast vá-
 rok mind hegyekrevöl-
 gyekre Mikor remén-
 ségem, meg fogy segít-
 ségem, csak nézek az
 egekre.

Nagy kietlen földön,
 kősziklákon erdőn te
 hordoztál engemet,
 Hol még madár sem
 volt, ép szívem he-
 ly én volt, mert biz-
 tattál engemet, Most-

is

is én Istenem, melly
 úton kell mennem, ve-
 zérelly-el engemet.

Eliseust régen, Jor-
 dan vizén éppen, egy
 páltzával el-vivéd, e-
 gy tűzes szekérben,
 mikor Illy élt Egben,
 tsuda - képpen fel vi-
 véd, Mósest egészég-
 ben, Mádián földében,
 csak egyedül vezérléd.

Sőt a nagy Abrahám
 szolgáját inditván,
 Mesopotamiában, An-
 gyalodat alád, ve-
 zérül

zérül bõtsátad , õ mel-
léje útában , Raphaél
Angyallal , á kis Tobi-
ással együtt méne Ra-
gesben.

Fekete földhókben ,
fõtétes kődőkben, á Nap
ha elrejtezik , Hideg
nedvefféggel , szomorú
előekkel, az ég ha veri-
tezik, Bús szívem eny-
hítsd , lelkemet élel-
szed, ha elmém feletke-
zik.

Az én ellenségem, ha
meg-kerül engem, ne
árthasson énnékem, Lá-
bait

bait állasd- meg, szívét-
is enyhítsd meg , hogy
ne rohannyon nékem ,
El végézett dolgát, for-
dits-el fzándékat, hadd
örülljön én lelkem.

Reám törő népek ,
mint az írott képek ,
nem árthat tok ti sem-
mit , Irigyen mérgétől
éles fegyverétül , nem
rettegek én semmit , I-
gyemet Istenem fel-võt-
te énnékem, bé köte
szívem sebét.

Kegyetlen ördögnek,
mint tálard mester-
nek,

nek, tavoztald el ha-
loját, Botlásd én I-
stenem, Angyalodat
velem ki meg győz-
ze hatalmát, Sátánnak
fulakjat, minden tu-
dományát, meg-törle
tsaládságát.

A' Napnak fel jöte,
és mind alá mente, lé-
gyen egésségemre, já-
rásom kelesem, jövén-
sen menésem eslék tisz-
teffégemre, Te sz. né-
vednek is, Szentegy-
házadnak is légyen di-
tősségére.

Sok

Sok járasim után,
faradságim után, nyu-
godalmat adgy nékem
irgalmasságodnak, s'
oltalmazásodnak, ad-
gyad gyűmőltfét né-
kem, munkamnak
jutalmán járásomnak
hasznán nyugodgyék
meg én lelkém.

Légyen nagy ditsőf-
ség a mennyei Urnak,
az Atya Ur Istennek,
Légyen hálá adas a Je-
sus Christusnak, és
Sz. Lélek Istennek,
Mondgyunk ditsíretet

à

a Sz. Háromságnak egy bizony Istenségnek.

MAS.

M Eg adgya még Isten örömet szívennek, El vészí szílyságát vállamról terhének, Kinyúttya világát sötétült szívennek, Hogy lássam szép voltat tífllagom fenyének.

Mi nem azért sújtol hogy ugyan él-veffen, Es atyai képpen soha ne szerezfén, De hogy szeliditvén kezéhez térít-

ritsen, Az eltévedésből jú utra viheffen.

Nem azért vagdal-lyá kertész gyümöls ágát, Sem azért metéli mives szőlő fáját, Hogy maga kárával veszesse munkáját, De szépen mivelvén várhafla több hasznát.

Ha mindenkor volna földhónélkül Nap fény, A' föld háta lenne mint erős értz kemény, Nem termene semmi gabona vetemény, El-

El-fogyna szivünkben
idvősséges remény.

Sörétség mutattya
tfillagoknak fényét,
Fényes Holdnak éjel
nézhedd tündöklését,
Nappal emberek túltit-
kollya személyét ter-
mészetnek itt-is lát-
hadd bőltetését.

Az jó vitézség ellen-
ség próbája Gályás
mestereknek szél vész
Oskolája Nyavalyá-
ban forog Orvos tudó-
mánya, A' lelki jósa-
nak kedves ő igája,

K

Ki hinné az halált
hogy életet adgyon,
Mint a Phoenix madár
sebes tűzben szállyon,
Testet meg-égetvén,
új szülést talállyon,
Veszedelme után meg-
újulást váron.

A' ki Izraelnek ég-
ből adott Mennát,
Fűrhússal tartotta meg
éhült táborát, ki a kő-
sziklából támaszta bő-
forrást, Isteni erőből a
vizből bort formált.

Bizony el fordittya
rolunk nagy haragját,

El-

El-veszi nyakunkról a
félelmes szablyát, bé-
tölti javával teremtet-
t állattyát, Meg vigasztal
minket advan szent
malasztját.

Tanulságunk legyen
az hattyu példaja, Go-
nosz időn örvend mel-
lyből a jót várja, Miko-
ron közleget utolsó
órája, Szép ének szo-
zattal ő halálát várja.

Mikor vér az Isten
akkor szeret minket,
Hogy ha jó szerentsen
ad elődben néked, Erő-
len-

lenségedet az esétől
félted, Az Ur talento-
mát hogy jó helyre
költed.

Azért mikor rájta-
d Istennek ostroma, Hittel,
remenséggel légy mint
egy kőszikla, Avagy
ollya tén légy mint Pál-
mafa ága, Kifellyebb
állapik terhének alát-
ta.

Adgy hálát, Istennek
Job Patriarkával, Vedd
eszedben magad David
Profetával, Könyörögi
Istennek Manasses Ki-
Y rál-

rállyal, Meg-halgat az Isten ő szent Fia által.

Ditősség, tisztetség adaslék az Urnak, Kit a szent Angyalok tisztelnek, imádnak, Hogy véget érheszük sok nyavalyaink nak, Gyakorlatossággal esedezzünk annak.

MAS.

Fragmentum in iudam Cantionis. Nota: Uram benned &c.

V Igaságom mint fordula bánatra, Allyon elő a ki ezt

ezt gondolhattya, hogy illy méltatlanság most fejem lássa. No ám legyen az Urnak akarattya,

Szomorúságosb dolgokat éltemben, Nem szenvedtem é villágra löttemben, En tarsomon való kesergésemben, Nem tudok mit tenni nagy inségemben.

Fájdalmat szívemnek Uram enyhítsed Előbbi örömöm viszfátérítsed, Vigasztaló Lelked hozzám eresztzed.

Bululomban esett bű-
nöm felelted.

MAS.

Gazdag bő kegyel-
mű, kegyes ter-
mészetű Sz Ieho-
va Istenem, Kinek jó
vóltából és nagy irgal-
mából nyugszik meg
reménységem, Vedd
hozzad kérésem; és e-
sedezésem, kit most né-
ked nyújt hitem.

Poenitentiára s' id-
vótlég útára igyekező
lélkemet, Az jó remén-
séghez szent és igaz
hit-

hithez támaszkodó fzi-
vemet, Uram Iesus se-
géld bű bánattul ké-
méld ilági életemet.

El ne taszits tőled,
sőt hajts hozzám füled,
buzgo könyörgésem-
ben, Tekints le az ég-
ből, királyi székedből
halgass-meg kérésem-
ben, Téríts rám kedve-
dét, gyűjtsd kegyel-
medet segélly illy szük-
ségemben.

Testemet rútétò, lel-
kem undokétò vétke-
imnek rúttságát, Méreg-

nél halálosb , fekély-
nél fájdal masb. bűneim
poklofságot , Rólam el-
tisztítsad , tengerben
taszítsad azoknak un-
dokságát.

Sz. Fiadnak vére, lel-
kemnek bő bére azokat
el-enyefszze, vétkemért
veszszódet, haragos ke-
zedet én reám ne eresz-
sze, Sőt büntül tisztit-
ván, s-attul szabaditván,
lelked lelkem éleszszze.

Engemet erőddel, á re-
szent Lelkessel irgal-
maságod tartson, Hogy
á go-

á gonosz Sátán, kiles
hívek után, bűn sáryá-
ban ne rántson, De illy
bűnös fiad inkább hoz-
zád hijad, semmi gonosz
ne bántson.

Lám régen Dávidot
hozzád folyomodót ke-
gyelmedben fogadád, Pé-
ter Apostolnak, keresz-
tán latornak vétkeket
meg-botsátad, Több sok
bűnösöknek, hozzád
meg - térőknek irgal-
maságod nyújtád.

Igy mostan - is azért
téged kegyelmedért tsa-

valaki keressen Akarod
meg tértét, és örök éle-
tét, csak tégedet szeres-
sen, Igireted szerent ho-
zzám-is tekintvén tu-
dom né hatz elvesznem.

Imé még is kérlek,
ha meg nem terhellek
Istenem kérésemmel,
Adgyad hog' féllvelek,
s'téget tisztelylelek tisz-
ta tellyes eltemmel,
Gyűlölhessem vétkem
mint halálos mérgem
minden tehetségemmel.

Mulandó világban itt
nyavalyában meg-tar-

tod

tod életemet Magadnak
bizlallyad, igiddel hiz-
lallyad tőled ki jőt lel-
kemet Felettéb se kifir-
tsd, inkább meg-erőssítsd,
Uram, gyenge hitemet.

Reménlett országod,
örök boldogságod hogy
igy én meg-nyerhes-
sem, Sok szent Angy-
aliddal, boldog fiaiddal
hol szinedet nézhessem,
örökké ő vélek enged-
gyed Szent Lélek neve-
det ditsirhessem.

En szerető Atyám
szentséges Jehovám

Y s

ezek

ezek fő kívánságim,
Kiket engedgy nékem,
Szent Fiadért kérem,
látod én ohajtásim, Mert
lésnék éltemben eze-
kért hitemben gyakor
fohászkodásim.

Ezer hát száz után
nyoltzadikban jutván
esztendő forgás szerént,
Boldog Ázízony Ho-
ban Papa városában I-
stenhez szive szerént,
egy iffiu imádaft, ilyen
fohászkodáft nyújta rh-
ythmusok szerént.

MAS.

MAS.

Nota: Légyen jó idő
tsak:

Eljő még az idő
tfillagom fel tá-
mad, kinek rei-
tezését, szivem igen
bánod, Napomnak-is
fényét lelkem még meg
látod, Kinek szép vi-
lágát ohaitással várod.

Mi nem azért sujtol
Isten hogy el-vezzen,
Es mostoha kézzel so-
ha ne szerezzen, de ho-
gy mint Dávidot jó
útra viheffen, es mint

Eze

Ezechiást kezéhez vehessen.

Ezt ne tsudáld tehát hogy így bánik veled, Hogy ő szent ortzáját el fordittya tőled, kemény ostorával hogy fanyargat téged, Mert úgy érdemlette te sok gonosz vétke.

Rutának izetlen s'keserű vizével, Orvosol az ital Sállya levelével, Tisztul az aranyis tűznek erejével, Így lelke is jobbul Isten veszfzejével.

Joáb

Joáb Hertzeg tűzzel jobb észre fordula, ő fedelméhez sietve járula, Engem-is Istenhez fordit a nyavalya, Hogy hamar meg térjek téfszi kereszt lángja.

Tzet hal nagy Bálenasós tengerben lakik, A kék Delphin hál-is ugyan ottan hizik, Ez az édes vizben edgyik sem lakhatik Így a mellekünk-is kereszte tartatik.

Vidul a szép Tavasz az erős Tél után, Uj na

nak á mezők kemény
dér el-múl ván , Na-
punk is fényeseb föl-
hók el-távozván Így
éltünk-is jobbul nyava-
lyá jak után.

Sok féle tsapások
Dávidot jobbiták , Ma-
nassés Királyt-is Isten-
hez fordíták , Szent Job
Patriarchát égig ma-
gasztalák , ilyen ha-
sználattját keresztnék
ők latták.

Rosa etzet feiünk
forróságát óltya , Eu-
phrasia vize szemün-
ket

ket tisztította , az erős
flastron-is sebünket
gyógyította , Így testi
nyavalyánk lelkünket
jobbította.

Erős szerzőm szok-
ta fenét meg-soítani ,
keserű ital is gyomrot
tisztítani , Így á nya-
valyak-is szokták or-
voslani , Lelkünket
Istennek és meg-újí-
tani.

Gedeont az Isten
tséptől el-szólította , Jo-
sephet tömlőczből u-
raságra hozá , Daniel
vé

veremből ám fel magasztalta Juhász Davidot-is Királya választá.

Igaz lelki hartzból boldogság származik, Győzödelem után corona nyujtatik, Illyés is tűz által menyországban lakik, Illy drága nagy jószág keresztele adatik.

Vitéz Josuenak sok hartz ada földet, Téijel mézze folyó drágaszép nemes helt, a szegény méhek is nagy mun-

munkával mézet gyűitnek és az után eiznek édes lépet.

Szép kedves kenyerünk a tűzzel süttetik, Jo izú borunk-is faitoval nyomatik, savanyú vad gyümölsdérrel édesedik, Így ami testünk-is búval szelidedik.

Pyrites gyémánt kőverve adgya tűzet, Mikor meg töretik mutatya erejét, diofa veréssel hullattya gyümölsét Embernek-is ke-

kerefzt hozzá meg
szentségét.

Erő s Adamas kő vér-
rel meg-szelidül, A' ke-
mény atzél-is reszelő-
vel szépül, Phoenix ma-
dár tolla tűzzel meg
fényesül, Így a nyava-
lyákkal ember-is fel-
éppül.

Tülagok szépségét
val-lyon s'ki láthat-
ná, A' sűrű sötétség ha-
nem ostromlaná, Hold-
is kedves fényét tö-
lünk el-titkolná, A ső-
tét éj ötet ha környül
nem

nem rogná.

Szintén így sz. Job-
nak békeség tűrését,
Abrahám atyánknak
hitit reménységét, Ed-
gyiknek sem tudnok
nagy keresztyénységét
Ha nem tudnok rai-
tok Isten kifirtését.

Edes atyak tisztí
hogy veszfzöt tartsa-
nak, kedves magzat-
tyokhoz hogy azzal
sütsanak, Vátfott gy-
ermektséket jora ta-
nitának Illy jó vége va-
gyon ostorozásoknak.

Lám

Lám az Ur Isten-is
meg fanyargar téget,
Mint jó Orvos Doctor
ugy bánik te veled,
hog' meg gyógyít hassa
nagy halálos sebed, Es
meg-jobbithassa te nya-
valyás lelked.

Jonatásnak szeme
mézzel gyógyították,
De vén Tobiásnak mé-
reggel nyittaték. Min-
denik ekképpen meg
orvosoltaték; Szemek
világa így Istentől
adaték.

Ugyan a zon for-
mán

mán bánnik Isten ve-
lünk, Hol jóval hol pe-
nig gonoszszal lát ben-
nünk, Hogy á nagy
vak ságban meg ne hal-
lyon, lelkünk, Halá-
adó szível illik hát
szenvednünk.

Sok nyavalya éri
ki nem tud meg térni,
Istenét szívéből ki nem
tudgya félni. Végre-
is affélét pokol fog el-
nyelni, A' ki az Isten-
nek nem akar engedni.

Eszünkben juthat
hát Cainnak példája,
Go-

Gonoliz Pharahonak i-
szonyu romlása , Saul
királynak - is szörnnyű
ki múlása Aruló Judás-
nak ő el-kárhozása.

De viszont Istennek
a ki kedvére jár , Ezt
meg nem széditi akar
mi súlyos kár Sőt a
méregből is illy ember
mézét vár , ki szép sze-
liden jár mint galamb
szép madár.

Eltében a sz-Pált Sá-
tán ostromozá , Iffiu Ti-
motheust Isten oskolá-
zá , János Apostolt is
ke-

kerezstel tlapdosá , Tób
fok hiveit is illy úton
hordozá.

Bizony jonkra vad-
nak tehát a nyavaly-
ák , Mellyek keserve-
sen szivünket suitolly-
ák , Lelkünk fene se-
bét szépen orvosolly-
ák , Az örök életre
lelkünket gyógyittyák.

A' Purgatorium é
világon vagy on , Jó
Istenünk tüze bár itt
fanyarits on , mint őtvös
aranyat minket itt
tisztits on , S-pokolbéli
tűzre

tűzre bűnünkért ne
tartson.

Téged oh sz. Isten e-
zért minden áldgyon ,
Iob Patriárchával szi-
ból halát adgyon ,
Drága orvos kezéd mi-
nálunk maradgyó, Erre
minden kegyes ember
ament mondgyon.

..MAS.

Könyörülő sz. Isten-
hez, Sies lelkem
idvősléghez, Ke-
ressz orvost sebeidhez
Halálos betegségednek,
Vedd eleit hamar en-
nek,

nek, Sietvén litenedhez.

lai mert nagy gya-
kran el esvén, Gyar-
lólagombol vétkezvén,
ördög-is utánnam les-
vén, Sebesedém halá-
lossan, mozoghatok már
csak lassan, Haláltul
meg-ijedvén.

Reám magam ne-
heztellek, Bolondsági-
mért mig élek, hogy
setőle bennem lélek,
lai jai mély igen fai
sebem, hová legyen
szegény fejem, Or-
vosságot hol vegyek.

Z . Af-

Aszegény tékozlo fi
ként, Buidosván ki
szenvede ként, Hozza
térek magam önként,
Atyámhoz ortza pi-
rulván, s' méltoképpen
pironkodván Megyek
hiszem réám teként.

Lám ő maga még
régenten, Bűnőfökhöz
hivatalt tén, Azért
ahoz bizván már én,
Imé nehéz nyavalyám-
ban én lelki pokloflá-
gomban, Futok réád
ő Sz. Isten.

Iuhaid közzül én
edgyik

edgyik, El hittem amá
századik, Noha vagy-
ok leg hitvánbik,
Kérlek Uram végy vál-
ladra, vagy haza ha-
mar aklodra, Lelkem
hozzád vagyodik.

Erődből elevénülvén,
Nyavalyámból fel é-
pülvén, Sz. Lelkedtől
meg-szépülvén, Ad-
gyad Uram Szent An-
gyalid, hadd vidully-
anak fiaid En rai tam-
is örülvén.

Z 2

Melly

Melly jodért én há-
lá-adást, Aldott Iesus
ez imádást, Vegyed te
kegyes fűleidben, fo-
gadgyad bé szent ked-
vedven, hogy vehessék
áldomást.

Reménségemet igid-
ben, Hitemet igireted-
ben, Erkölcsömet inté-
sidben, En Istenem va-
stagitsad, Szent Lelked-
del gyamolitsad Hogy
juthassak elődben.

Ez Daviddal kíván-
ságom Péterrel én oha-
itálom, Jobbulásra vá-
gyod;

gyodfom, Urám bennem
tellyesítsed, gyenge vol-
tomat segítsed, Leheffen
viduládom.

MAS.

Nota: *Saulnak á Dávid.*

P Araditsomnak te szép
fenyes Napja, O ál-
dott Iesus meny-or-
szág ajtaja, Nyillyálsfel
Istennek palotaja, Hálga-
ss-meg engem hívek szent ol-
tára.

Erezd fel-hozzád é kis
könyörgésem, Vedd fűlcid-
ben áldozó kéréssem, Edes
meg váltom s-egy reménsé-

gem, Mutasd bé szent Aty-
ádnak illy szűkségem.

Tsak á te szent neved-
nek ditsőséget, Isteni jó vol-
todnak tisztességét, Szente-
gyházádnak szép épülését,
Kivánom Uram lelkem id-
vösségét.

Szívemből kérlek, Engedd
meg ezt nekem, Hogy á mit
ked velsz gerjedezve kér-
jen, Igazán és okossan ke-
resssem, Vigan el-nyerjem
és el követhessem.

Engedgy olly utat nekém
Uram Isten, kin bátran jár-
jak miglen élek itten, Ho-

gy jó s-gonosz szerezte
között éppen, Juthassak Uram
elődben nagy szépen.

Légy gyámolítom jó és
gonosz között, Melly már
én hozzám nagy gyakran
érközött, Engedelmedből
hozzám ferközött Kifirtó-
képpen és belém ütközött.

Jo szerentsémben fel ne
fuvalkodgyam, Habornim-
ban lenne nyomattassam, Sőt
mind é kettőt én meg bir-
hassam, Tsendesz békével
lelkem meg tarthassam.

Kivánom hogy tsak az
örvendgye lelkem, á mi t

hozzád Uram viszen engem
 Viszont csak azon bántod
 gyék szívem, A mi te től d
 el szakaszthat engem.

Igyekezetem minden jó-
 ra legyen, Senki kedvéért
 gonoszra ne térjen, Senki-
 től lelkem semmit ne féllyen,
 Hanem csak tőled, hogy ö-
 rökké éllyen.

Reád vigyázó szent és
 igaz hitből, Had tseleked-
 gyem mindent szeretetből,
 Miglen ki vészted lelkem é
 testből, Kereskedhessem gi-
 raddal jó szívből.

Adgyad Istenem hogy á
 min

mű landókat, Urálbassam-
 meg te érted é jókat, Min-
 denek fölött sőt jó vol-
 tadat, Szomjuhoz bassam é-
 des irgalmadat.

Legyenek nekem szent
 parantsolatid, Etem és itom
 drága szép hagyásid, Elest-
 szék lelkem vigasztalásid,
 Mindenek fölött biztató
 monlásid.

Indits-fel szívem á szent
 igassághoz, Kedvetlenits-
 meg minden vigasághoz, S-
 nálad nélkül való vidám-
 sághoz, De készited lelkem
 örök boldogsághoz.

Istenem áld-meg én hivatalomat , Tedd gyönyörűségessé jó munkámat, Ertesd fel-vállult minden dolgomat , Tedd szerentsefs és áld meg gondaimat.

Munkáim között gyakran buzgosággal, Emeld fel szivem abitatóssággal, S-magadhoz foglald minden jószággal , Szegény lelkemet lásd illy boldogsággal.

Rút bűneimnek meg szíratására , Adgy vizet szellemnek asztatására , E-letemnek meg-jobbitására , Ad-

Adgy szent malasztot igazulására.

Epits-fel bennem amaz igazságot , Adamban el veszett ártatlanságot , Teremts én bennem úi tisztaságot, Virrasz-fel reám illy irgalmasságot.

Mint szomju szarvas kíván hideg forrást, Mint Publikanus ohait igazulást, Ugy én is bűnből fel-szabadulást, Kivánok tőled illyen boldogulást.

Vidullyak - meg minden tséltsápsag-nélkül , Gyorsab legyek tisztben fáradsá-

ság-nélkül, aláza tosb kép-
mutatás nélkül, Es igaz
mondo szin mutatás nél-
kül.

Ne győzessen meg két-
ségben eséstül, Adgyad fel-
lyelek ilyen veszály nélkül
reménységem vak merőség
nélkül, Légyen benned fel-
száradás nélkül.

Kegyes szivból és kép u-
tálás nélkül, Adgyad sze-
ressék mindent jó lélekből,
Intessen vétkérol bosszú
nélkül, Epithessen ötöt ke-
vélység nélkül.

Adgyad engedgyek ellen
mon-

mondás nélkül, Szent in-
tesidnek unakozás nélkül,
Tsapásidat zugolodás nélkül,
Szenvedhessem békével s-
bosszú nélkül.

Job Patriarcha békeség
tűrését, közöld én velem
boldog, reménységet, Hogy
tarthassam lelkem ifendef-
ségét, Ismèrhessem meg ö-
rök idvösségét.

Adgyad reád vigyáz-
szivet Istenem. Adgy ál-
batatost és tisztát én belém,
mellyet gonosz kívánság én
tőlem, El ne vonhasson sem-
mi kifsértetem.

Ad

Adgy olly értelmet melly
téged ismerjen, Olly sér-
nyiséget melly téged keres-
sen, Olly bõltiséget melly
meg - is lellyen, olly éle-
tet melly nálad kedves lé-
gyen.

Igaz hit által te szent
halalodban, Részeltes engem
érdemes kínodban, Ez által
Szent Lelked javaidban,
Vgre meg szerzett nagy-
boldogságodban.

MAS.

EN nyavalyás lel-
kem serkeny fel-
álmodbul, Vedd
eszed

eszedben magad sies
faidalmodbol, fel gyo-
gyulni sies lelki nya-
valyádbol ki tisztulni
bűnöd rút poklosságá-
bol.

Mi nem kitsiny hid-
gyed te lelki sérelmed,
Meg-érted jőjön tsak I-
stentől értelmed, ké-
ried-is azt jodra, s
meg-látod té vermed,
Mellyből jöhet reád,
jaj nagy veszedelmed.

Emlitedé lelkem rút
gondolatidat, Isten el-
len valo rút kíván-
sá-
gidat.

gídat, kárhozatra méltó tántorodásídat, Mellyen kesereghetz érts bolondságídat.

Rút kevélység s' ebből származott kérttség, Gyűlölfég versengés, pór patvar, irigység, Harag tartás, orzás, átkozott fősvényseg, Ektelen részegség, mellyből fergetelmesség.

Jaj! vagyon még többis, ha győzném számlálni, Kiket immár kezdten benne tápasz

pasztalni, Kiknek undokfágát kezdettem utálni, S' kiktől tellyes szívből kívánok megvalni.

Christusom kivüled nints kihez járulnom, Illy beteg voltomban nints kitúl gyo gyulnom, Nints illy fekélyemből ki által tisztulnó, veszélyes vermemből és föl szabadulnom.

Világnak fiai itt nem segíthetnek, De sőt á mint kezdtek veszélyben ejthetnek, Megutál-

utálván engem szegént
gyötörhetnek, sémei
módgyára meg keferi-
thetnek.

Sérelmes voltodban
lelkem ez okáért, e-
redgy orvosodhoz, s'
mit adtz á flastromért?
mit adhatnál inkább ily
orvosflágáért? szegény
fejjel térdre meg gyógy-
rulásodért.

Reá fogadást téggy
hogy ha meg gyógy-
túlhatz, hogy te szán-
szátszándékkal vétkekre
nem gyulatz, Sőt in-
dulatidban hogy hamar

meg fulatz, Uj beteg-
ségek re uj okokat
nem adtz.

Ebben csak az Isten
lehet jó gyámolod,
Lelke erejével lehet
kész oltalmod. Azért
az Ur Christus meny-
ben is szoszollod, Ny-
erjen erőt néked édes
hű pásztorod.

Gyújts-meg szövét-
nekét áldott sz. igéd-
nek, En bennem vir-
razd fel napját kegyel-
mednek, Igaz utat
mutass nékem szegény-
ednek.

EGykor egy vén
jambor talál egy
iffiúrá, Tekintvén
ő reá mint edes fiára,
Kérdé hogy ki volna
attya és ő Ura?

Mond ő: nékem A-
tyám s' fő Uram az Isten,
Az után az szülém ki
fel tartott engem, Te is
szép vén jambor Atyám
lehetz itten.

Erre való képest mon-
da a vén ember: Jo fe-
lelél' fiam, illy jo szod
fokat ér, vigyen jora

az

az ért Urunkbol folyt
szent vér.

Rövid szoval fiam in-
tlek illy Atyákat, Meg-
bótsúly és halgasd drá-
ga mondásokat, Kővel-
sed serényen hasznos
tanátsokat.

Illy szavát az iffiú
halván az embernek,
Monda, édes Atyám ö-
rülök én ennek, S' kér-
lek tégy eleget hát ez
kérdésemnek.

Tsak ezt mond meg
nékem, é kerek világon
Mellyen által éltél, s-
jársz

jar szimmar istápon ,
Mi módon kell nékem
jol mennem ez úton ?

Végso határahöz
fiam életemnek , Im
nem melzize vagyok s'
latod vén fejemnek ,
Fejerségét s' egyéb nya-
valyáját ennék.

Sokszor fiam hid-
gyed én eltántorodtam,
Imide s' amoda sokszor
hanyatlottam , Iakob
ként sok búval eddig
vándorlottam,

Kerek forma ugyan
latod im é világ, De
igen

igen darabos ennek uta
so kág, Meg-súit és így
ember jobbra nehezen
hág.

Jo tanátsom azért im
ez ró videden , Isten i-
gijéhez ne légy tsak
idegen , Utad végezõ-
dik el-hidgyed nagy
fzépen.

Reád dühõsködõ vi-
lágnak habjain, Az ör-
dögöknek is õ mérges,
nyilain , által mehetz
bátran félelmes útain.

Az Abrahám , Isak ,
Jakobnak, Istene Puszy

Aa

tá-j

tában Sidoknak kivala
vezére, Te lábaidnak-is
lészzen vezetője.

Lámpás gyanánt fiam
ennek szent igijét, Tarts
előtted, kövesd útdban
intését, Ugy éred-el
osztán Canánnak szép
földét.

Illy tanátsát iffiak
vegyek ez embernek,
Valakik kévannak ál-
dását Istennek, Hogy le-
neffen boldog vége éle-
teknek.

MAS.

Ne hadgy Ur Isten
kér-

kérlek el-vesznem bű-
nőmben, Sőt légy ke-
gyelmes és engedelmes
énnékem, Te Szent Fi-
adnak JesusChristusnak
szent haláláért fogadá-
sáért, Mert ha meg nem
szánsz, előled el-hánsz,
jai nékem.

Tsalárdtságomért, ál-
nokságomért, olly ora,
Nints mellyben szivem,
tellyes életem halálra,
hogy nem rettegne és
nem reszketne, hogy
bűnöm halma gondola-
timra, Omlik mint edgy
A a 2 hegj

hegy, kin szívem csak
nyeg ohaitva.

Légy meg-szánoja,
szabaditoja árvádnak,
Hozzád kiálto kegye-
lem váro fiadnak, Oltal-
mazoja erős hadnagya,
légy szolgálnak bú-
nós fiának, Nagy zo-
kogással, téged szép szo-
val áldonak.

Végy bé kedvedben
és kegyelmedben szent
Atyám, Mint á Davidot
Péter szolgádat Jeho-
vam, Te Szent Fiadnak
Jesus Christusnak ha-
lálát

lálát nézven kit értem-
istén, Teste szakad-
ván, (z. vére hulván
kereszt, fan.

Drága intésed ritkán
törvényed szívemben,
Erzetten Uram, kiért
várom rám szüntelen,
Istenségednek mint te-
remtőmnek ha ragját
félvén gyakran s' ret-
tegvén, Melly ha rám
omlik jaj mint el-bom-
lik életem

Meg szabadito kegye-
lem ado bölts Isten, A-
lázatoslan bizodalmas

lan izúntelen , adgyad
el nyerjem , Felséged
kérem szent országodat,
nézvén ortzádat , Mert
romlásomra , vagyon
nagy bűmra é világ.

Tűllagok szerző, Nap,
hold építő szent Isten,
Légyen ditsőseged és na-
gy tiszteffég minden-
ben, Istenségednek mint
teremtőmnek , ki ural-
kodol hatalmaskodol
földön és mennyen á na-
gy tengeren erőssen.

MAS.

MAS.

Jai tenéked ki pradálsz.

Esa. 33. 1.

Praédának ki örül
országnyé meg úrül
Mert Istennek áka
forgodik á körül, A ko-
borlo ember bizony
meg-szégenül , Roszszu
gyúlt szérdékje roszszu
ismét el dül.

Egy rút féreg teren
praédának gyomrában
Kinek jaj á neve á szen-
Bibliában, Sok kárt tes-
é féreg ember jolzága-
ban, Minden jo szerent

A a 4

ss

tec meg tolt marhája-
ban.

Tfodá mely èdesnek
tettzik á más java, kit
magának foglal ember
húzá vonva, De bizo-
ny ily mézből méreg
lészen folyva, Melly em-
bert meg- gyaláz min-
deneftúl fogva.

Emnek igaz voltát
Sandor bizonyítja, Ki-
nek sok prädabol mé-
reg lón itala, Es nagy
bírodalma fok felé fel-
szla, szintén mint á
Troja gonoszul el bom-
a.

Lest

Lest hány á büntetés
á gyors hamiságnak,
Tör esik nyakaban min-
den gonoságnak késne-
ké valamit? adgy helyt
igaságnak Idvösséges ü-
tát kövesd Zakemnak.

Istennek haragja sem
siet sem feled, Nem siet
hogy meg térj és jól té-
gyen veled, De ha nem
térsz, semmit bűnöd-
ben nem feled, Sőt ke-
gyelem nélkül tűz mó-
don rád gerjed.

Ionás idet hamar Ni-
nive meg tére, Istennek

Aa6

is

is rálök haragja el tere,
De hogy Jerusálem Jo-
kára sem tere. Ezért
mind el, nyelé őtet sa-
ját vére.

Magyar kérlek té-
ged haddal a prédálást,
Országunkban való
zórnyú nyuzást fosz-
tást, Szegény nemze-
inkön való nagy ko-
rálást, Nagy nyújtson
Isten read bő áldo-
tást.

Regi Mátyás Király
egy ha fel-kelhetne,
szép szemei vel ha
reánk

reánk nézhetne, Mint
a sebes eső raitunk kő-
nyvezhetne, Es sok
gonosz tévőt méltán
büntethetne.

El-költ az igazság
meg-bolt Mátyás Ki-
rály, Kegyes Isten tsak
te fejünk fölben ály,
Sok gonoszságinkért
minket meg ne utály,
Sőt Fiat kedvéért e-
rőddel mellénk szály.

Ezer hat száz után
harmintz edgyedikben
Mikor Magyar Magy-
art prädálná frigyében
Isten

Iram ezt nagy búmban
mint egy kék mérigy-
ben, Isten jobbitson meg
minket ily együnkben.

MAS.

PAisa szegény feiem
nek, En Istenem lé-
gy éltetnek, Bá-
toritoja szivemnek, S'
végasztaioja lelkemnek
Oh én lelkem ély Iesus-
ban ély.

Engem atért fohász-
kodot, Szivből hozzád
folyamodat, Végy kegy-
elmedben illy juhót, ó-
nts. ki

ki menyből reám sok
jöt, Oh én lelkem.

Lám ígérted irgalma-
dat, sz. igédben ó vol-
todat, Azért küldéd Sz.
Fiadat, Hogy velünk
közöld magadat Oh én.

En bűnömnek foka-
sagát, Ne nézd Uram
álnokságát, Vedd el
inkább sok rúttságát, Es-
töröld el poklosságát
Oh én.

Tsuda melly igen o-
haitya, Irgalmaflagodá-
vária En Istenem szom-
juhozva, Szegény le-
ke

kem ugy kívánnya ,
Oh én.

Igy szolván, nem akarom én Hogy egy bűnös-is el veszfzen ,
Sőt inkább hozzám meg térjen , Es örökké velem éllyen, Oh.

Igy tselekedél David-dal, és szent Péter Apostollal, A' szegény Magdalénával, Es több bűnös sziaiddal, Oh én.

Mikor bűnőkért sirának , Szivek szerint ánkodnának, Kegyelmet tőled várnának, ők
jé

jo válaszfzal járának ,
Oh én.

Reménségek nem tsalatik, Irgalmasságod nyújtaték, Bűnöst nem utálisz meg tettzék, kik meg térnek bizonyodék
Oh.

Engemet-is ugy kegyessen, Végy kedvedben szerelmessen, bűnben ne hadgy fekélyessen , Sőt tisztíts-meg kegyelmessen , Oh én
lelkem.

Kegyelmes menybéli Király, kérlek engem
meg

meg ne utály, Sot tábo-
roddal mellém szálly,
Es eróddel környülem
ály Oh én.

Irigy órdög ne ártahaf-
son, Hogy kisírtet ne bá-
ntahasson, Tíak hozzám
sejáruhasson, Es bűnök-
re ne hajthasson, Oh.

Repúly s' örúly azért
lelkem Indullyon hoz-
zád bús szivem, Hálá a-
dást mutathitem, Néked
imig, léfszen életem, Oh.

Az Ur Iesus áldozat-
ya, Lelkemnek nemes
záloga, Rajtam légyen

fel

fel költ napia, Es töled
meg-nyerje s' adgya, Oh

Aldott a te neved lé-
gyen, S. Lelked minket
segéllyen, Minden jora
vezérellyen, Erre min-
den mondgya Amen,
Oh én.

MAS. S. K.

Nota : Téged Uram val.

Bűn testéből s' tőm-
lőztéből ki szabadt
meg engem, Melly-
nek mérget sulyos ter-
hét éjél nappal keser-
gem, Jaj mit tegy-
ek s' Uram medgyek
éde

édes szép reménségem.

A' bűn alá mint terh
alá el-adattatott vagy-
ok , Mert á törvény
lelki , de én testi s' vét-
keim nagyok , Kikért
bennem én Istenem
reszketnek minden ta-
gok.

Lelkem ellen kimil-
letlen testem-is tusako-
dik Lelkem jomra test
gonosz rá s' ártalmára
vagyodik , két baj kő-
zött meg útközött szí-
vem csak sópánszik.

Velem jár két testem
mig

mig él noha rossz ellen-
ségem , Olly hasonlo
mint egy vad lo sokszor
el ragad engem , Mert
ha kedvét tészem el-
vét csak nyomátis ret-
tegem.

Mit kell tennem bű-
nös testem tőlem el
nem vethetem , Ha
hizlalom bűnyát vallom
még-is meg nem öl he-
tem , Mert természet
ez az élet melléje kő-
tőt engem.

Világ java s' ékes
szava mosolyogván fé-
nyes

nyelget , Amaz mérek
lelki féreg bűn rétel-
reédesget , három in-
ség illy ellenség val-
lyon s' kit nem szédel-
get.

Mint meg fáradt ma-
gán szakadt bolygo
juh olyan vagyok ,
mint á Sarkány vad O-
roszlány torkában si-
vok rivok , Jaj ki léf-
zen ki ki vészzen Uram
hoz mig len jutok !

Lelked Ura fő Pász-
tora keresd fel juhots-
kádat , Ki el veszett
bűn-

bűnre lépett hozd vilz-
sza te szolgádat mosd
el szennyét kösd- bé
sebét hadd halgassa sz.
szodat.

Mire valo hangitsá-
lo engemet hivo szép
szód , Ki á bűnöst nem
érdemeft kegyelmed
mellé vonszod Vigasz-
talod hol meg-suitod
mikor jobnak aránzod.

Bűnt meg dullya fel-
lyúl mullyt irgalmássa-
god árja , meg térésre
uj életre á bűnös em-
bert vária , Békesség-
nek

nek s'kegyellégnek tár-
házát bé nem zárja.

Tekints azért sz. Fia-
dért rám kegyes sze-
meiddel , Christuso-
mért én Uramért bű-
neimet töröld-el , Eddig
valo méltán suite vesz-
szédet Atyám törd-el.

Engem szegényt bű-
nös edent ha kegyel-
medben bé-vész , mint
jo atya fiaira könyörű-
lő szivel nész , Bűnösök-
nek kik meg térnek ez-
zel nagy reménség lész.

En meg-adtam U-
ram

am magam kötözz-meg
zent Lelkeddel, bűnök
aján rut pusztáján ne
tévelyegjek széllyel, ho-
gy vég tére még időre
ne térjek-veszéllyel.

Bár meg-kimily ma-
gad segély hogy teste-
met feszítsem, Világ, ör-
dög, melly mint rut dög,
ellen magam készítem,
mint jo bainak örök jai-
nak tegyverét el térít-
sem.

Ha velem lész ő erős
kéz ellenségem hátat
ad , Mert el nem dül-
meg

meg sem szédül ki ma-
gát bizza reád, Sőt reá
száll melly nálad áll
mennyei Sz. coronád.

Sz. vagy Uram sz.
vagy. Urám sz. vagy és
dicsősféges, Mérhetet-
len s' véghetetlen jo
voltod és mégséges,
Adgyad nékem hogy é-
letem lehessem idyősfé-
ges.

MAS.

Könyvem forrási,
áradási indully-
atok nyoszolyá-
mat ásztáflatok ke-
zek

zek, labak, minden tá-
gok bűneimet sirassatok.

Mardosó féreg bűn
mint mérég epelzt s-gy-
őter, lelkem testem közt
van nagy pör, edgyik a
masik ellen tőr, fehten
sebhet mint éles tőr.

Mint földnek pora ol-
ly szapora bűnöm árja,
mint tengernek sűrű ha-
bia, szél vész mikor meg-
indittya, lelkem csak el
nem borittya.

Oh én hamu s-por,
kit majd el szór széllyel
a szel, miért szivem

Bb

olly

olly mint atzél, Istenét-
től nem retteg s-fél, ha
majd halál torkában
kél.

Mint szárnyon járo
bár mint Ráro el merül-
lyek tenger mélyében
repüllyek, bár mindent
távol kerüllyek, kőszí-
klák közt félen üllyek.

Nints hová mennem
én Istenem szined e-
lől, nyugodalmat lel-
kem nem lól, mert rám
vigyász minden felől,
rajtam szemed kívül
belől.

Jó-

Jövel Ur Iéfus, tö-
lem ne fuss kegyelmed-
del, félelmét szivem-
nek vedd-el, s-gyogy-
its sebem sebeiddel, ti-
szíts meg piros vé-
reddel.

Sebeid mélye, sze-
gek helye, mint erős
vár, m'nden bűnöst ma-
gához vár, én is ab-
ban rejtezem már, u-
gy nem követ véget-
len kár.

Sz. tested vére lel-
kem bére, s-gyogyito
ir, sülemben zengő
B b 2 boldog

boldog hír, idvosséget
az által bir, á ki té-
ged azért ditsir.

Vég hát kedvedben,
szerelmedben szent Je-
hova, kiből ki ne effem
soha, ha meg-bántalak
valaha, ne légy hozzám
mint mostoha.

Jó szerentsémnek é-
letemnek ránts zablját,
ronts el szivemnek da-
gallyát, törd el joknak
akadallyát, ne fussam é
világ javát.

Itt vagy, itt égesz, itt
úss, itt mess, itt őszto-
nózz.

nózz. it süits öklőzz, itt
köppölyőzz, bátor ke-
mény irrel kötőzz, tsak
örök életet szörőzz.

MAS.

NE szállj pörben én
velem oh én édes I-
stenem, Mert nem i-
gazulhat előtted én lelkem,
El kárhoztathatsz engem.

Mert én anyám méhé-
ben fogantattam vétekbem
E világra löttem eredendő
bűnbem, Meg-fertezett vé-
tekbem.

Néked bűnöm meg val-
lom mert én azzal tarto-

B b 3

zom,

zom, Te bocsáthatod-meg
bizonnyal jól tudom, segít-
ségedet várom.

Az ördögnek kezéből bü-
neimnek töréből, Ments ki
meg érdemlett nagy vesze-
delmemből, Tekints reám az
égből.

Szent Fiad haláláért ke-
serves nagy kínnyáért, Ál-
dott szent Vérének el ki fo-
lyásáért, Kegyelemazz-meg
mind ezért.

Az ő tisztaságáért és ár-
tatlanságáért, Szent kezei-
n való sebeknek helyéért, Tö-
vis coronájáért.

En

En fertelmeffegemet és
nagy sok vétkeimet, kik-
kel ferteztettem undokul ke-
zemet, Rutitottam teste-
met.

Bocsássad meg Ur Isten
oh áldott Atya Isten Ke-
gyelemmel bővös irgalmas
jó Isten, nagy tűrhető szent
Isten.

A te áldod szent Lelked
kérlek tőlem el ne vedd, Sőt
újítsd-meg bennem hogy
ditsirjem neved, Szolgálhas-
sak tenéked.

Reád bízám magama,
te viselgyed gondomat, I-

B. b 4

gaz

gazgasd jó ábra az én lábaimat, Es minden bándékomát.

Vigasztald meg szívemet
buban epedt lelkemet. Ne
hárd szemeimre indok, vét-
keimet, Es tselekedetimet.

Tsák tégedet dicsírek
míg é világon élek, Tu-
dom nyugodalmat én te ná-
lad lelek, Mikor innét ki-
kelek.

Már örökké áldassál és
fel magasztaltassál, Aldott
Atya Isten á te szent Fiad-
dal, Szent Lélek malasz-
tyával.

MAS

MAS.

M Agasztallak én
Istenem Uram és
Atyám, Mert A-
tyai gondod vagyon te-
remtőm teám Szent Lel-
kedet Uram ővedzéd
hozzám, illik azért ma-
gasztalnom s-neved ál-
danom.

A ganéjból, porból,
Sárból lám fel-émelel,
Erdeme kívül engem
bűnőst Uram tisztelél,
Pharaho átkatúl s-tű-
zétül mentél, irgalmas-

Bb s

son

son tartál Uram ek-is
nem vesztél.

Tapsolással, tombo-
lással víszem ládát,
Vigasagos nagy öröm-
mel Szent tábládat,
Meg-őrizem Uram pa-
rantfolatidat, Igyeke-
zem meg-fogadni ha-
gyományidat.

Thare fiát Abrahá-
mot meg szabadítád, Az
őst Királyt hadaival ke-
zében adád, Sodomából
Lothot mentéd s-ki ho-
zád, A sok latrot tűz e-
sővel égetéd s-rontad.

Holo-

Holofernes meg öle-
ték gyenge Judittul, ő
nagy hada meg-budula
az egy afzszonytul, Be-
thuliát mentéd rabló
hádátul Illy kegyelmes
gondod vagyon az igaz
akrul.

Illyéft mikor az Je-
zabel afzszony kerget-
né, A sok hamis Baá
Pápokért hogy meg-ő
letné, Meg akarád U
ram szegényt tartani
Egy fa alatt Angyalod
dal adatál énni.

A Danielt Dariusna

Bb 6

an

ám bévádolák , Nagy
hamissan á tanátsok ho-
gy el árulák , Oroszlá-
nyok közzé ám bè tá-
sziták , Azoknak-is pa-
rantsolád hogy ne bán-
tanák.

Sydrách, Mèsách, Ab-
denagot hamis bálvá-
nyért , Nabugodonozor
Király az imádságért ,
Tűzes keméntzében i-
gassagodért, Bè-vettetè,
de meg-örzèd ditfirete-
dért.

Tsudálatos nagy ó-
rómmel s-yigassagossan,
Sza-

Szabaditaláruloktul na-
gy hatalmassan , A ten-
geren Uram engem szá-
razon, által hozál s-meg
szallítál nyugodalmas-
son.

Zengedező czimba-
lom szó s-hegedű ízó
zeng , En alattam Par-
nassusnak nagy hegye
is reng Lybanus havas-
sán éneklésem tseng ,
Minden féle musikáim
szolnak ugyan peng.

Eg teremptő, nap, hold
szerző, tñllag éppitő, Te
vagy Uram földnek szi-
ni

nén a lélegrető , Go-
sztul őriző kegyessen
mentő Mindeneket ren-
di szerint-el-is végező.

Méltó azért , melto
azért, méltó dicsírni , ör-
vendezni , vigadozni s-
fel-magasztalni , Szent
nevedet Uram áldani s-
fel-ni, Szabadultnak né-
kem Uram halákat adni

Enekellyen a virgina
cytera hárfá, Nagy orgo-
na trombitáknek har-
fogó szava , Mert az Vr
Istennek ez akarattya ,
Minden állat kit terem-

tett

tett hogy ötet áldgya.

Keferülég bánat után
vigaságot ad, Rágalma-
zo nyelvek ellen vigyáz
te reád , Szegény lel-
kem Uram , im hol jó
hozzád , A' Királyok és
Tsászárok Urát maid
meg ládd.

Igassággal s-vétek
nélkül való szóllással ,
ötet várjuk és kimen-
nyünk hozzá Lant szo-
val, Mi szívünknek tisz-
ta áldozattyával, A' glo-
ria és Hosanna övé Fia-
val.

MAS

MAS.

Miként Egyiptusban
edgy Pellikán ma-
dár Nem tudgya
mi legyen a mennyei udvár,
Kiben az idősség érdemünk
nélkül jár, Az Ur Jesus Chri-
stus abban igaz Sáfár,

Noha az Ur Isten a men-
nyei kintset, Nem adta ő
néki amaz okos lelket, Sem
az idősségre vezérő Szent
Lelket, Mert csak az em-
bernek adta mind ezeket.

Még is keservesen Izrael
Pásztorát, Hangítsálván
edgya menynek földnek U-
rát

rát, Hogy haladatlanság
ne illesse dolgát, Elteti tá-
plállya teremtetett állattját.

Fiainak madár éledelt
keresni, Mindenben ő né-
kik segítséggel lenni, Igyeke-
zik szegény gondgyokat vi-
selni, Gyakran ő fész kétől
meßße kell távozni.

De még fiaikhoz meg tér
éledellel, Alig várja lássa
mégyen nagy örömmel,
Gyenge fiainak legyen se-
gítséggel. Hát mind edgyik
régén meg koltak méreggel.

Mert edgy mérges kí-
gyó bément nagy véletlen,
Pelli-

Pellikán fiait sebbeté fészeken, Méreggel edgyenként meg öle helyekben, ki miatt halálok esék nagy véletlen.

Látván ő fiait mind halva fekünni, Nem tudta mit tenni kezdé keseregni, Szerzett éledelét hová kellyen tenni, meg holtak fiai kinek adgyon enni.

Búyaban Pellikán az ő maga mellyét, El-kezde szagolni hogy botsátná vérét, Vérèvel öntözne ő meg holt fiait, Fel-elevenitné s-igy adná meg éltét.

Az

Az Ur Jesus Christus jöttön ezen képpen, Adámot és Evát teremte nagy szépen, A' Parditsomban a nagy fényességben, Bé ültette vala szép gyönyörűségben.

Pokolbéli ördög nagy hirtelenséggel, Ki terbelvén vagyon ezer mesterséggel, Atyánkat anyánkat meg-öle a bűnnel, Örök kárhoznak iszony mérgevel.

De a Jesus Christus mint igaz Pellikán, Fiaért halált szenvedé kérezt-fán,

Az

Az ő szent vérével minket
mosogatván, Fel-eleveni-té
magát meg-áldozván.

Adgynnk halát. azért á
Jesus Christusnak, Ki meg-
szabadita torkából halálnak,
mérget-is el vonta az ál-
mok kigyónak, Ki meg ölte
vala fiait Adámnak.

Hát emlékezzél meg ki
ezeket hallod, Hogy á régi
kigyo az első Adámot, edgy
almával veszté é széles vi-
lágot, Ki miatt fiai valának
mind rabok.

MAS.

Varom Uram Isten
fe-

fejemre kedvedet hozd
el sietséggel haits le az
egeket, szállj le vida-
mits meg bánatos szi-
vemet, ki bűnei miatt
szenved nagy györrel-
met.

Szükölködik lelke-
m te kegyelmed nélkül,
mint á szomju szarvas
hideg forrás nélkül, e-
rőtlen én erőm segedel-
med nélkül, jól tudom
nem vagyok gonosz
vétek nélkül.

Bizonyal ismértem te-
stem gyarlaságát meg
nehe-

nehez ittetvén lelke-
nek fájdalmát, Kiért
szegény fejem meg alá-
szta magát Felségedtől
kéri bűne bocsánattját.

Annyira rettegi fel-
séged haragját, nem mér
bátorkodni ugy szegyen-
li magát hogy gyarlósa-
gából menynek földnek
Úrát meg-bántotta, ért-
vén háladatlanságát.

Le-lüggesztvén nézi
földnek apro porát, a-
hoz hasonlonak isméri
ő magát, azért felsége-
det véle jól tőtt Úrát,
erőf-

erőssen rettegi, látván
hamis voltát.

Igen nagy gyakorta
akar meg követni te sz.
Felségeddel szövétségét
vetni, de bűnei miat nem
mér szemben lenni, fél-
vén haragodat talam
meg emészti.

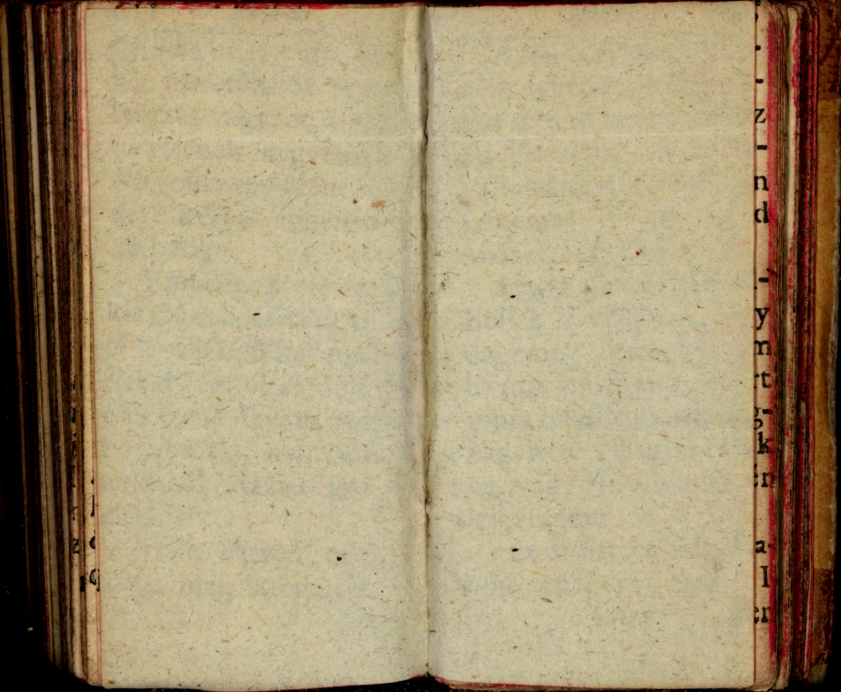
Nyilván most ismérem
könyű a bűnt teñi, mint
a nehéz kőnek tenger-
ben merülni, de nehéz
bélőle szárazon ki-jöni,
valakit Úr lsten meg a-
kar sz büntetni.

Tellyes bő kegyelmű ir-
galmas

galmas Isten vagy, bűn-
ben heverőkhöz te ret-
tenetes vagy, de á meg-
té rőknek kegyelmes,
Attyok vagy Izent Fia-
dért kérlek engemet-iz-
ne hadgy.

Vond meg ostorodatt
kit réám botsáttál, tórd
el á veszfzõ ket melly-
ekkel sunitoltál szerel-
mes szent Atyám mikor
haragudtál, mellyel bű-
neimből hozza fel-in-
ditál.

Hála legyen néked
hogy meg látogattál, á
féle-

Azon kérlek én Istenem tégedet , kőanyek-
ezd meg te kedveddel az
én életemet , á te ir-
galmaságod biztassa én
szivemet , te jó vóltod
birja az én életemet.

Hogy csak néked él-
hessek é világon , vigy
engemet örökre Uram
á más világon , mert
nints tőkélletes boldog-
ság itt é villágon , csak
te vagy Ur Isten az én
vigalágom.

Ez ditsíretet á sz. Da-
vid énekem , mikor I

Isten ötet haboruiból ki-
menté, és az Soltár
könyvben versekben i-
gy helyhezteté, béke-
légeiért az Ur Istent dic-
séri.

MAS.

*Az Istennek Atyai gond,
viseléseiről.*

Mire bándokol oh
te én szívem, tő-
rőd ma gadat il-
ven igen, im á testi
okért? bizzál csak az
Ur Istenben, ki uralko-
dik mennyekben.

A nag'Ur Isten nem
hagy

hagy tégedet, tudgya ő
minden szükségedet,
mind é világ övé, azért
minden szűk ségedben,
bizzál csak az Ur Isten-
ben.

En Uram és én Isten
nem te vagy, szegény
szolgádat engemet ne
hadgy, oh én édes Aty-
ám én te szegény fiad
vagyok, senkiben biz-
ni nem tudok.

A' gazdag bizik az ő
kintjében, de én bizom
csak az Ur Istenben
noha, szegény vagyok.

Cc4

mén

mert á ki ő benne bizik, soha meg nem tflatkozik.

Ilyés Prophétát vallyon ki tartá, mikor sokáig eső nem vala á drágaid őben, edgy özvegy asszonyhoz méne, ki néki gondgyat vifele.

Egy sa alatt hogy elauőtt vala, egy Angyal ő hozza jött vala, éelt hozott vala mellyel negyven nap meg éé, mig fel-méne Horeb hegyére.

A Danielről sem felet-

letkezék, miokor vermébe ő hé vetteté az oroszlanynoknak; de nékie ételt küldé, szolgáljátul Habakuktul.

Josef Ægyptomban eladáték, ott ákirálytól fogva tartaték ő jamborságaért, de őt Isten el ki menté, Ægyptusban urrá tévé.

Nem hagyá á kegyelmes Ur Isten, amaz három iffiat hogy megégjen tőzen kementzében, de őket éppen megtartá, és onnan

ki Izabadita.

Oh Isten most-is ugyan azon vagy, régi hatalmad most-is olyan nagy, kérlek engem ne hadgy, add meg lelki szűkségemet, és áld meg én életemet,

Nem kérek, Uram, én gáz dagfágot, a mi szűkségem azt jól tudol, mert mindeneket látz de lóképpen erre kérek, Uram, hogy te veled legyek.

Minden a mi é világon vagyon, arany ezüst

zúst és egyéb marha, akar mi legyen az, csak egy kevés ideig tart és idvősséget nem adhat.

Nagy hálát adok, Uram tenéked, hog' értenem adtad mint ezeket a te sz. igédből, agy csak végig megmaradaft, és idvősséges ki múlást.

MAS.

Az. Házaállárol.

AKi indul hősízu útra, sokat bucsúl, de nem tudja ha járása, buidos

Cc6

23. *1. KÉRDÉS*
fa, jora lészzen, vagy
fordul gonoszra.

Sokszor romol, kárt
gyakran vall, kedve
bonol, pokol hira hall,
nagy vigsaggal, s' jo
haszonnal, viszsza nem
ér kevánt jutalommal.

A' sok káron sir, bán-
kodik a jo hasznon o-
súl, ugrik, s' vigan la-
vik, kedvén nyugszik,
iszik, semmit
nem búakodik.

Igy van dolga a ki
szondgyát házaslagra ad-
ja magát, az úr sul-
lyát

1. KÉRDÉS 624
lyát, sok bú dallját
mig végre nem vih eti
szándékát.

Nem tudhattya nyér,
vagy velzté halzonra
fordulhaté, jót találé,
rosszat veszé, kedve
szerint ha úta fordulé.

Ki haszonnal s' ki jár
kárral ki Angyallal s'
ki Sátánnal, bűn attyá-
val, szörnyű kárral, a-
kad őszve lelkének
kárával.

A kedves társ nyil-
ván Angval, ha jót ta-
lál sz élhetz azzal, ke-
vé

vés búval, ritka jaiial,
nem sohaitasz lelked
fajdalmával.

Helvén vagyon minden
dolgód, nem lesz
másén kívánságod éted,
od-vigátságod, tökélt-
etes vigság minden dol-
god.

Szomorkodgyál ám
ár néha siránkodgyál s'
kadgy kár ra, juss bár
úra, szörnyű jaira de
jó társ lesz vidét is-
ra.

Fénlő Gyémánthoz
uointhoz Finum ara-
nyhoz

nyhoz, ezüstkhöz, a jó
aszszony gyakor has-
son latos a drága gyön-
gyölkkhöz.

A' tárháznak minden
színe, udvarának ékes
lége, szép tükörs-drá-
ga kintse, a jó aszszon-
ny urának öröme.

A jó aszszony szép
corona, ékes bizony
mint Palma fa, az szép
rosa, sem viola, nem
érvele leliom illattya,

A férfinak szép tzi-
mere, dol gainak ké-
vánt vége, tisztessége-
s-hir.

-shire neve, á jó al-
szony segítségé s élte.

Ne mond magad ny-
avalyásnak, ne kiáltad
imogat búsnak sőt bol-
dognak s-nagy gazdag-
nak, ha szerit törted á
o alfszonynak.

Elég vagyon mert
mindene kinek van jó
lelége, tisztessége s-
shire neve, nevedik
g alatt mindene.

Házát belől ha el-né-
, minden felől el szem-
i, tisztán leli, mert
a néki, á ki házat
min-

minden nap szépíti.

O boldogság ó nagy
öröm; ó nagy jószág s-
engedelém én Istennem
adgyad érnem, illy drá-
ga vendégben légyen
részem.

De á rosz társ merő
Sátán, mint hegyes
nyárs merd az utánórul
kárán, tapsol bűván,
meg-emélszví tűz á firfi
házán.

Scorpioval edgyütt
lakni, viperával meg
álkudni, könnyeb él-
ni s-hasznob járni,
hogy

hogy nen illyel egy
házban szorulni.

Basiltscus látásaval,
meg-ől de én még-is az-
zal, éjel nappal vigyá-
zással, inkább laknam
mint á gonosz társal.

Jaj hát annak jai
mind éltig meg holt bi-
zony Immar félig, rossz
aszfzonyra s tunya tars-
ra, á ki talad gyász hol-
ta mind holtig.

Nem virradhat az ő-
römre, estvét nem ér-
het kedvére, vagyon
része könyves szembe,

á ki talál tunya felesé-
gre.

Etel ital annak méreg,
rossz aszfannyal ki ven-
tereg ő rút féreg s-kin-
ző méreg szegény fir fi
környül sértő vasfzeg.

Haznak minden tu-
nyasága, tisztá ágynak
gyalázoia, firfi gyaszf-
za s-kéző lantza á rossz
aszfzony urának hohé-
ra.

A rossz aszfzony urát
yötri, hidgyed bizony
meg emészti, lelkét sér-
ti, rontya s veszti, i-

dő előt aggasztjá s-
vénheti,

Mint agyon vert ha-
ton jár vélnéd hog'
röst, mert mint a fars-
zur koson ár, vigyazz
rá bár felesége miatt
meg kolt az már.

Ob szörnyű aú jai
nagy eset oh szomorú
baios éjet jai mi le hez
mondgy tsak edgyet, a
mi szörnyebben tépné
az embert.

Ob nagy ostorki e.
öttem, sir ván loks-
zor forgasz nekem, én
lste-

stenem s-ne add ér-
nem, illy rossz vendég-
ben hogy legyen rés-
zem.

Ezt kedvejért egy
iffiúnak, Iram azért
hogy jó társnak mint a-
ranyinak, sőt Gyémá-
ntnak, keresőie légy-
en tisztá agynak.

Végyen példat barat-
tyáról, ki véle szolt
bár tsak arról mert ki
máslól s-nem magá-
ról, tanul az jár min-
den dolgában jól.

REN-

RENDI É KÖNYVBEN

foglalt énekeknek.

A.

Adgy mar tsendességes 1

Adgy meg minket Ur Isten.

33

Aldott szép Pünkösztnek. 42

Az én jó Istenem ha gyer
tyam 52

A te nagy nevedert 58

A Sz. Háromszágnak első
66A Sz. Háromszágnak kinek
71A Sz. Háromszágnak har
madik 76

Az Ur éghben mint Kiral.

276

Az

Az jó bitű ember szelít 320

Adgyunk hálát Istenünk.

367

Az idő ósága nevél mag. 369

A gonosz természet 479

A Musák szállási Nym. 492

Az Ur Isten nékem édes 613

A ki indul haszsu 622

Bizonyyal is mérem rait. 15

Botsásd még Ur Isten 35

Boldog kinek vétjét az 172

Botsásd Sz. Lelkedet 371

Bűn testéből tömlőtzből.

580

Deloszigetéből minap 315

Egyedül te benned mel. 200

Enibitsed meg Ur Ist. 218

E

E' világ mint egi kert. 233

Egekben lakozó szentséges
467

El-jő még az idő tsillág. 526

Egykor egy vén jámbor 561

En nyavalyás lelkem Jerk.
553.

Forog á szerentse mit 455

Gazdag bő kegyelmű keg.
519

Ha az Isten nékem segét. 301

Had vezérő Pallás 385

Hiteő szerentse nem kell
260Hivek keresztényének jer ne
182

Hogyfeletkezel el rolam 296

Igaz

Igaz aital ut, jóval 342

Jőj mellem Sz. Isten 338

Im hol édes hazám Ezá 391

Iffiuságom vétke gyakran
460

Járulok az Urhoz, men. 503

Kegyelmes Isten kinek 30

Könyörűly én rajtam 109

Kiáltok hozzád mélységből
124Kerekded é világ gömből.
241Kinek tegyek panaszt Ur
276Kedvező szemeddel nézz :
287

Kegyes Jeheva tekints 327

Dd

Ka-

Ka onak hadnagya, Ist. 345

Kérdked é koporsót. 422

Könyvem forrási aradási

582

Könyörülő Sz Istenhez 539

Lelkemnek hozzád való 8

Légyen jó idő csak fetske

281

Mennyei seregek boldog 61

Mint á szomjú szarvas 84

Mert ki meg-tér kegy. 104

Minden dolgok között 348

Mi Urunk edes Atyánk

365

Mint álgyu golobis, 404

Meg adgya meg Isten 511

Magasztallak én Istenem

596

Mi-

Miként Egyiptusban egy

Pellikan 603

Mire bankodol oh te 617

Nints marhova lennem 50

Nintsen Segítségem 335

Nem lehet szép dolog 353

Ne hagy Ur Isten kel. 565

Ne szaly pörben en vellem

592

Oh en kegyelmes Isten. 12

Oh en Istenem mi történt

20

Oh szent Isten kit kedved-

ben. 27

Oh en edes hazam te szép

93

Oh ki kesőn futok lelk. 137

Dd 2

Oh

Oh kegyelmes Isten nezz

156

örök életnek szép idvössé-
ge

166

Oh Uram Isten melly. 193

Oh szép draga Zalagh 456

Oh szegen megb romlot 4

Pustában Szidokat vészellő

90

Pállás nem mughatik 403

Páraditsomnak te szép 544

Prédanák ki örül erszénye

570

Paisza szegen fejemnek

575

Remenségem te légy 131

Réttenetes rút gyáft 433

Sze-

É plált engen eleitől fogva mind é mái napiglan, Amáz Andyal ki meg szabadított engemet minden gonosztól, áldgya meg az igaz.

úton Járókat !

Az igaz uton járókhoz.

Boldogul akarszé házagbol úadra k
menni, és úadbo
házadba viszont meg
térni ? vegyed a Jakol
Palczajat és Olaiát, é
ely ezekkel Jak o
módgyará, így mehetz
ki boldogul han zad

bol úadra, és úadból
 házonnal térhétz meg
 házadba, a Jakob Pál-
 zája gya nánt legye-
 nek é néhány ide alább
 jegyzendő *Regulák*, A
 Jakob O lajia gyanát
 mely az alább jegyzendő
 buzgoságos Imádságok-
 kal.

I. REGULA.

Gondold meg minek
 melotte úadra indulnál,
 hogy jövevény, bujdo-
 s, s' uton járo vag-
 ebben é világban *Ter.*
7. 9. Solt. 29. 23. E
Regula mint egy tá-

tutadban így támsz
 masz utadban így támsz
 a kifirtetekben bujdosó
 vagy és uton járo, azért
 ezeket el szenvedd.

II. Regula.

Gondold meg hogy
 nem te rajtad kezdet-
 tetet elsőben a bujdosás
 és uton járás, hanem a
 te *Atyáid is bujdosók, jö-*
vevények voltak, 1. Chorn.
29. 15. Solt. 39. 13. és
119. 19. Sid. 11. 13. 14.
 E Regula így támogat
 A te atyáid é jó uton
 mentenek el, azért
 D. d's men-

mentenek-el , azért
menny utánok.

III. Regula.

Gondold meg , mi-
némű út legyen a mel-
lyen meg a kariz indul-
ni , ~~meg~~ vizsgálj hog'
hamis Bálam után el ne
indulj , Szam. 22. 12.
Itt meg nézd az Isten
könyvét , ha azzal ed-
gyeze a te útid , ugy
indulj utadra , mint a
Jakob uta edgyeze az I-
sten könyvével , mivel
attyanak s'annyának en-
gedelmekből és tetré-
sekből-

sekből indula meg uta-
ra , Ter. 28, 112. *Éc.*
E Regula téged így tá-
maszt utadban , Ne fé-
ly , mert mivel Isten tör-
vénye szerént való uton
járj , *meg őriztes tegedet az*
ő Angyalival ebben a Iste-
nes utadban , Solt. 13. 11.

IV. Regula.

Jó végeket tégy fel min-
den útra indulásodban.
I. Vég, detteség holot az
Istén *mindeneket magáért te-
remtett* Péld. 16. 4. II. Vég
felebarátodnak haszna.
Ugyam is *nem kell tsar*

magad hasznát keresni, hanem felebarátodét is, Phil.

24. Kom. 12. 10. Valamely uton látod hogy felebarátod meg tsalattatik, ne induly el, mert még vagyon írva,

I. Thess. 46. Senki meg ne nyomoríttassa, s semeg ne tsallalya az ő fele aráttý és valóbmi dolgokban mert mind ezekért boszszó álló az Ur.

II. Vég, magad idvőséges es tisztességes életed idvőséges életed, Mert mi haszna ha egy utadban hamissággal az egész

gész világot meg nyerbetnét is, ha lelked idvösségél elveszted Mat. 16. 26. Tisztességes életed, ezt parantsollýa Isten, Phil. 4. 8. A malýek tisztességesek azokról gondolkodgyatok V. Regula.

Jo társaságokkal legyen utra indulásod mert a jokkal jo léfzés Sol 18, 27. Es a jo társaság ízekét gyanán vagyon az ueban. A gonosz társaságot penig ekeröld, Fél 4. 14, és 10. Mert ezeknek úthasonl

hasonló a homályhoz ,
nem tudgyák miben üte
köznek meg Pél. 4. 19.
Job egyedül járnod , ho-
gy sen gonosz hamis tár-
sálagokkal. Ha Jakob
gonos társasághoz adta
volna magát, az Isten
néki ötször még né-
jelent volna, De lásd
mely jó uti társa volt az
Ist. Jesus az egyedül bü-
doso Jakobnak, mely
gyakran meg jelent né-
kit Először, mikor Me-
sopotámiábam menne,
Ter. 28. 12. Másodszor,
Mesopotámia

Mesopotámia-ból mikor
hazza térne, Ter. 31. 11
13. Harmadszor, a
Jakok révénél, Ter.
32, 22. 23. 24.. es addig,
Negyedszer Bét-helben,
Ter. 31, 9. 10. 11. 12. 13.
ötödikször, á Bersabe pu-
sztájában, holott az Isten
is fogadá néki, hogy ő
véle együtt le-menne
Egyiptumba Ter. 45. 23
Ez ő tédik Regula.
mogat téged, ő idegen
határokon, hegyeken,
völgyekben egyedül bi-
rodos szegécy Uton j.

ro, Egyedül vagy? Ne-
fély veled az Ur Jéfus az
ő Sz. Angyalival, és
szinten sükséged idej-
én jelenik-meg mint az
p. egyedül buidosó szegé-
ny Iakobnak.

VI. Regula.

Gondold-meg hog-
ra te veledjaro Isten ha-
talmas, fok utakon mo-
ndokon valomeg szaba-
mlitásra: Meg sa badité
hat a viz közepiből is,
mint Iónást a tenger
mélységéből Jon. 2. A
arom isfiakat a tűz köz-
zep-

zepből. Dan 3. Dani-
elt az orosz/ánok ver-
méből, Dan. 6. Neha
ész között nélkül, Így
minden eszköz-nélkül
az Isten ő maga inté
meg Lábám hog Iakob-
nak ne ártana, Ter.
31. 29. Néha penig
eszközük által Így Eze-
chiašt eg' Angyal által
Sennacherib, ellen Esa.
31. 30. Néha ember
által mint az Izraelitá-
kat Mofes és Aron által,
Sol. 77. 21. ellenséged-
del is szolgáltatt, Pél. 16.
7. Így

7. Így szolgáltat Hámán nál Isten Mardochusnak Est, 6. v. 11. Néha menydörgés által is meg-rettenti ellenségedet, mint régei. Sam. 7. 10. Néha fallevél tördülés, daruzó és egyéb cselekedet alkalmatlanság eszközök által-is, ellenségedet reád menő szándékában meg-gátollya,

Hafzna é Regulának, áradbar így gondolkodgyál, Sok utmod vagyon az én Istennem

gyen ő néki Istene, ételt,
talt, ruházatot adgyom,
és békével hordozza útá-
ban. Elégedgyél meg
kérlek te is ezzel, és ot-
tam ottan így énekelly
útadban.

Sit noster Dominus, sit
tutor, det modo vi-
ctum

Det vestes, satis est,
cætera mundus habe.

az az:

Tsak az Isten legyen Uronk,
Utainkban mi tutorónk,
Etelt, italt, ruhát adónk,
Egyebeket másnak hagyónk

E c.

A.

A' bölts Agurnak-is á
volt kjvànsa, Pél. 130.
89. Pál Apostolnak-is
szép tanáts adása, 1
Sam. 6. 6. 7. 8. 9.

X. Regula.

Békeséges türéssel
fzenvedéssel győz-
med utban valo nyo-
morúsagidat. Exzel gy-
őzé Jakob á napnak
hévségét és az éieli de-
reket és hidegségeket,
Ter. 31. 40. Ezzel gy-
őzte amá húsz elzén-
deig való szolgálatnak
súlyos terhét, Ezt pa-
rant

rantfollja á mi édes Je-
susunk is Luc. 21. 19.
hogy békeséges türés által
tartsug meg á mi lelkeinket.

XI. Regula.

Utaidban valo boldog sze-
rentsédnek semmit se tulai-
donits hanem mindent tsak
az Istennek ingyen való kö-
nyörülő irgalmasságának,
mint Jakob mondgya vala
amaz ő haza té ró boldog
utában: Kissebb vagyok
Uram minden te irgal-
masságidnál, Ter. 32. 10.
az az: O én ingyen könyö-
rülő Istenem! tudom nem

az én érdememért áldottat
 így meg útamban, mert ha
 érdemre néztél volna, én
 kisszebbik irgalmaságodnak
 csak morsátskáját sem ér-
 demlettem volna jusszon es-
 zedben itt Péter Apostol-
 tselekedeti, kit hogy Isten
 utánban, s-munkájában meg-
 álda, meg is-mérvén mel-
 tatlanságát, nem méltoz-
 tattya vala magát Urunk
 Jesszal egy hajóban való
 lételre, okát adván, mert
 bűnös ember lévén sem-
 mi képpen Istennek anny
 áldását nem érdemelhetett,
 Luk. 5. 8.

XII. Regula.

Boldogtalan sorsod-
 nak idején, az Istennek
 néhai régi másokkal,
 s' veled közlött irgal-
 maságitól meg-emle-
 kezzél, és azokkal em-
 legedd el tsüggedt szic-
 vedet: így tselekedék
 Jakob, mikor félelmes
 állapottyában volna,
 az Istennek Abrahám-
 mal tött áldását emle-
 geti vala, mondván;
 Ter. 3. 19. 11. En Aty-
 amnak Abrahámnak Istene,
 szabadíts meg engemet az

én bátyámnak kezéből, az.
Esaának kezéből, mert fē-
lek &c. Dávid is mikor
a Goliáthra akarna
mennni, az Istennek véle-
tőt néhai irgalmasági-
val biztatta magát, 1.
Sam. 17. 37. Az Ur á ki
meg szabadított engemet az
oroszlántól, és medvétől, u-
gyan ő meg szabadit enge-
met a Philistens kezéből. Így
imádkozik vala ami
vénségére jutott kere-
sztyen uton járo is

Qui me servasti pue-
rum, juvenemq; vi-
rumque

Nunc serva miserum
me quoque Christe
senem.

Christus ki meg tartál en-
gem, Gyermek iffú, s-em-
berségben, Most-is tarts-
meg inségemben S-ne had-
gy el én vénségemben.

Ez vén úton járo á
mit vénségéről énekél
vala, te így énekellyed
Keresztyén úton - járo
akár ki lég', gyermek,
iff &c.

Uram Jesus tarts meg engem
S-útaimban légy vezérem
Ki meg tardottál sok izben

Ee 4

Mo

Most is ne hadgy é veszély-
ben.

XIII. Regula.

Ha úton járó kereskedés-
ben adásban, vétésben va-
gy foglalatos, két Birákra
vigyáz, Vigyázz a kis Bi-
rákra, s annak tanátsira
az adásban, vétésben Ez
nem egyéb hanem lelked is-
méreti, ez így dicál, Va-
lamint kívánnád hogy
az adásban, vétésben má-
sok veled tselekedné-
nek, te is úgy tseleked-
gyél másokkal, Mat. 7.
12. Luk. 6. 31. II. Vi-
gyázz

gyázz a nagy Birora an-
nak mindent látó fényes
szemeire, mindent halló
füleire, mindent jegyző ke-
zeire és könyvére ő ne fojts
meg lelked isméretit, hogy
az utolsó napon tégedet ne
vádolhjon azért, Ne hara-
gits meg a kemény ítéletű
Bíró adásodban vétésed-
ben. Ne vétkezzetek
(sem adásban sem vétés-
ben) a bíró az aító előtt
áll Jak. 5. 9.

XIV. Regula.

Szabad tenéked fo-
gadást is fogadnod Ja-
E e s kob

kob modgyára, 1. Isten
ditsóflégére. 3. Tehet-
ségedhez és meg tellye-
sítésedhez képest. Ig'
fogada Istennek fogad-
dást Jákob, Ter. 28. 29.
De nem szabad fogad-
nod így: 1. Ha énné-
kem az Isten nagy gaz-
dagságot ad, ezt s' ezt
tselekeszen &c 2. Ho-
gy Isten törvénye ellen
fogadgy, mint fogadtat-
nak Iokakkal a Pápi-
sták, hogy Claitrom-
ban laknak hog' meg
nem házasodnak Ioha
hog

hogy penteken húst
nem esznek mert ez az
Istennek, és a termész-
etnek törvényi ellen
vagyon, Meg lásd azért,
hogy te még fogadá-
sodban is Jákob után
járj, Ig' fogadgy azért
fogadást Jákob modgy-
ára. En Istenem, én
tenéked fogadást tészek
ha ez útban Istenem
lélsz, ha ételemet, ita-
lomat, ruházatonat ki-
szolgáltatod, ha béké-
vel meg viszsz, vagy
hofszz házámhoz, én

tégedet imádlak, és á
mit nékem adtz, abbol
a te szegényidnek sa-
farkodom.

XV. Regula.

Ha penig az Úr tené-
ked útaidban Istened
léfszen, ételedet, italo-
dat, ruházatodat ki-
szolgáltatván boldog ál-
lapottal, ideig enged-
tetet tzeálladhoz, házad-
hoz haza, viszen, ő ne
felelkezzél el á te úta-
idban tött fogadásodrol
hanem add meg az Vrnak
á te fogadásodat Erre int
Sala-

Salamon Prad. 5. 4. 5. 6.
Jobb volna nem fogadnod,
hog' sem fogadván meg nem
adnod. Emlékezzél-meg
azért fogadásodrol ad-
dig mig Isten mint eg'
Jákobot meg intene ki-
el felelkezett vala fo-
gadásának megadásá-
rol Ter. 35. 1.

Ezek á néhány Re-
gulak mint egy Ja-
kob Páltzája legyenek
tenéked (ő idegen ha-
tárokon bujdosó, sza-
rándok módgyára járo,
s'kelő keresztyén Izrae-
lita) istápid : Ezekkel

támogasd útaidban magadat, mig haza jut az a te édes hazádban a lelki Cánahánban, melyben olztán nem bujdosó, hanem örök lakos lélsz Iákob Atyánkal, Amen.

Mivel hogy penig uton járó atyámfia, Iákob Pátriarchának nemcsak páltája, hanem olajja-is volt útában, hogy meg ne fogyatkozzál, a Iákob olajja helyett ély im ez Istenes ide alább következő buz-

buzgoságos imádságokkal.

PRIMA
O R A T I O
VIATORVM.

in ingressu itineris dicenda.
Utadnak el-kezdésében így, vagy hasonló képpen imádkozzál.

OH tényes egekben lakozó, onnat mindenekre vigyázó, minden igaz úton járokai vezérő, s' reám-is fáradhatatlanképpen gondot vilgoló édes jó Istenem. En
(ez)

szegény Izrael házából
 el-tévelyedett bujdoso
 juhod, meg-vallom te
 előtted, hog jövevény
 bujdoso vagyok, á mi-
 képpen az én Atyáimis
 vóltanak Oh én bujdo-
 so atyáimnak imádsá-
 gokoak meg halgato I-
 stene, halgasd meg á te
 bujdoso, s' útra induló
 szolgád imádságát Oh
 Uram ki meg áldod az
 embereknek házából
 valo ki me netelét és
 bémenetelét, áld meg
 az én hazamból útamra
 valo

valo ki meneteletem.
 Oh Izrael pásztora, ki
 á pusztában bujdoso Iz-
 raelitákat amá teker-
 vényes kerengő úton el
 vezérletted, vezérelj
 engemet is é fél vejen-
 dő útamban. Te Uram
 az Izraélitákat vezér-
 léd nappal fényes kőd
 oszlopában éjel pedig
 tűznek oszlopában, i-
 gy vezérelj, Uram en-
 gemet-is Jol rudom oh
 Uram, hogy mintsen
 az ember hatalmában
 az ő lábai lépésének i-
 gaz-

vezérlő kegyelmed által mind addig á meddig oda jutok hová igyekezem, hogy á te kegyelmed által oda jutvan tenéked őriző, s vezérlő Istenemnek hála adással meg köszönhessem. Oh Uram, oltalmaz engemet gonosz igyekezettől, és gonosz társaságtól, Adgyad azért, édes jó Istenem, hog é világi faradlagos sok gondokkal tellyes világi életem keresésében mikor faradozok, még ak-

kor-is á te igazságodat kereshessem mindenneknek előtt. Botfald el mellem őriző sz. Angyalidat, kik által oltalmaz meg engemet felelmes útamban, Uram, ki á Móseszt vezérléd Mádián földében, Jakóbot Mesopotomiában, vezérelt engemet is é fel vőtt útamban, és adgyad hogy é fel vőtt útamnak ki me-netele légyem olyan boldog mint az Eleázernak Mólesnek, és Jakob-

kobnak utainak kime-
netelek volt Halgás
meg engem ezekben oh
bujdosoknak kegyelmes
vezére, én a te neved-
ben erdek útamra,
mennyen és a földön
tiéd a Gloria.

I I. O R A T I O.

In Progressu itineris.

Utnak közepin mon-
dando Imádság.

OH én bujdosó A-
tyáimnak Abra-
hámnak, Isaak-
nak, Iákobnak, és
minden Igaz úton já-
rok

roknek őriző, s ve-
zérlő Istene nekem is
félelmes szélveszes u-
tamban kegyelmesen
vezérlő én édes Isten-
nem A te nevedben
vöttem vala fel ez el-
kezdet utamat, a te se-
gítséged által mentem
első eddig-is utamban
Te vag az én bujdosá-
somban velem edgyűt
járó vezérlő Istenem.
Oh Uram te fogadtad,
mikor a vizez által me-
gyek, én velem vagy,
és a vizek el nem bori-

tanak, mikor á tűzben
járándasz, á lang meg
nem perfel, mert te én
Uram jelen vagy én ve-
lem, Oh édes Istenem
a vizek szintén lelke-
mig érnek, Uram fogd
meg az én kezeimet,
mert mint á Péter Apo-
stol merülő félben va-
gyok. Uram ki á lo-
nást meg tartád á ten-
geri szél vészben, tarts
meg engemet-is ez uti
veszélyben! Oh Uram
te á három iffiakat meg
tartád á tűz közepiben,

tarts.

tarts meg engemet is
é nyomoruság kement-
zében! Te Uram tfu-
daltos vagy á meg-
tartásban, régenten egy
szoddal á tengeri hábo-
rut le tsendesítetted:
szolly Uram edgyet, és
le tsendesednek min-
den háborúink: Uram
nem külömben vagyon-
dolgom, mint á szegény
bujdoló Jakobnak E-
sautol való féltében. El
akara menni az Esau
hog' el veszesse láko-
bot, de te Uram az ő

F f

fzi-

szívét meg-lágyítád ,
 hogy irgalmas szem-
 mel nézné á lakobot oh
 Vram szintén így va-
 gyon énnékem dolgom
 mint á lakobnak , mert
 noha edgy Atyánk va-
 gy te minékünk és évé-
 gre aryafias áz egész em-
 beri nemzetség, mindaz
 által oh Vram , sok E-
 sauk vadnak, kik lefel-
 kednek á lakob után ,
 én-is igen félek hogy
 el ne jöjenek az Esavi-
 rák, az uton álló nyu-
 zo foszto emberek , és

en-

engemet meg ne fosz-
 szának minden marha-
 intól sőt még életem-
 től-is. De tégedet ker-
 lek Vram , ki lakobot
 meg-oltalmazád az E-
 sautul , oltalmazza meg
 engemet is az utánnam
 leselkedő gonosz em-
 berektől, Vram ki á Lá-
 bant megintéd étßakai
 álmában , hogy ne árt-
 son lakobnak , ints és
 rettents meg az én el-
 lenségimet is hogy én-
 nékem ne ártssanak V-
 ram ki mendörgő szod-

F f 2

dal

dal az Izrael ellenségit
 meg rettentéd, rettentés
 meg az én ellenségimet
 is. Te Vram régenten
 a szeder-fáknak moz-
 gása által, levél tsördi-
 lés által, szekereknek
 lovaknak dobogások-
 nak hallatása által dar-
 vaknak szavok halla-
 tásával el rémitéd és
 kergetéd a te néped el-
 lenségit, így mutásd
 meg az én ellenségim-
 nek el űzésében nagy
 erődet. Te Vram egy An-
 gyalod által 1850000.

em-

embert le vágatal az
 Ezechiás ellenségi köz-
 zúl Vram botsásd él
 Angyalidat, és azok ál-
 tal oltalmazd benned
 bizó, s' bujdosó szolgál-
 dat. Oh Vram az al-
 nok és hamis emberek-
 től szabadíts meg en-
 gemet, ne adgy enge-
 met a gonosz emberke-
 zében; ne tapodgya-
 nak a földre a kevély-
 eknek lábok, és a hi-
 tetleneknek kezek ne
 nyomorítsanak meg.
 Oh ne vegyen én rai-

F f 3

tam

tam győzedelmet az
 én ellenségem, ne mond
 gya, meg győztem őtet,
 hol vagyon az ő Istene
 Oltalmaz meg enge-
 met a gonosz emberek-
 nek kezeiktől, kik ar-
 rol gondolkodnak ho-
 gy lábomról le eitse-
 nek, kik meg élesítet-
 ték az ő fegyvereket,
 kik olty mérgesek mint
 az Aspis kígyók. Tört es
 hálo vetettek az én ő-
 vénymre de te Oh én
 meg tartásomnak Iste-
 ne, ments meg enge-
 me

met az ő veszedelmes
 töröktől és hálojoktól.
 Ne engedgyed édes I-
 stenem hogj a mit a go-
 noszok kívánnak, ab-
 ban mennyenek elő, és
 ne tölts bé az ő én ve-
 szedelmem felől valo
 gonosz; kívánságokat,
 hogy fel ne fuvalkod-
 gyának, minden aitok
 s' utak bé zároltattak;
 sohová sem szaládha-
 tok; Vram nyíff aitót
 az én szabadulásomra,
 és tarts még az éh o-
 roszlányok torkától,

F f4 mert

mert erősbec hogj nem
mint én : Vram ki el
reited Dávidot á bär-
langban á Saul elöt re-
its él engemet is á te
szárnyaidnak árnyéká-
ban ellenségem előtt
Mivel penig é hofzas
utban igen meg fárad-
tam, téged kérlek ó V-
ram Iesus, emlékezzél
meg amá té fárad-
ságodrol, mikor el fá-
radván le últél vala á
Sichar mellet valo lá-
kob forrásánál, s'arról
meg emlekezvén erős-
sits

sits és uijts meg el fá-
radt tagaimban. Bo-
tásd hozzám az égből
á te meg élelztől lelke-
det, és meg uiulnak
mindgyarást az én el-
fáradt tetemim, Uram
lám eddiglen engemet
el nem hattál, gyer-
mek ségemtől fogván,
sok próbámban, nya-
valyámban, s' félel-
mes utaimban velem,
voltál ne hadgy el U-
ram most is engemet,
Mivel penig á nap el-
hanyatlik, Uram तरी
F f s. bé

bé velem à vendég fogadoban , ne hadgy el engemet , hogy én el ne hadgyalak tégedet , és el ne szakadgyak tőled. Oh én Atyámnak lākobnak Istene , fogadást fogadok à lākobbal én tenéked , ha énnekem Istenem léfsz ez útban , ha éltelt italt , ruhazatot , egésséget adtz ha bekeségben házamhoz ha za visz ; én à te oltárodon áldozom tenéked , és à haladásnak

po-

pohàràt fel vévén áldalak tégedet , és azokbol à jokbol , mellyeket nékem adàndasz irgalmasàgot tselekedem à te szúkòlkòdò szegényiddel Halgass meg ezekben engemet , ó embereknek òrizòje s' buidosok vezére ! meny , föld , tenger , s minden nevedet ditsírje.

III. OR.

III. O R A T I O.

In Egressu & Regressu
itineris dicenda.

Vtnak el-végezésében,
és útról való hazá-
térésben mondan-
do Imádság.

O H Izraelnek, s'
Izrael házából el-
tévelyedett Iuhok
nak fel kereső és igaz-
gato Pásztorá, nékem
is félelmes utamban i-
gazgato, oltalmazó ke-
gyemes Pásztorom, mit
adgyak immár tenéked,
hogy sok próbákkal,
kif-

kisertetekkel, nyomo-
ruságokkal tellyes, fé-
lelmes utamban velem
voltál, mikor az ellen-
ség árvíz képpen jó vá-
la reám, attol meg-
szabadítottál, mikor a
vizen jártam, meg men-
tettél az el merüléstől,
mikor a nyomorusá-
goknak tűzében vol-
nék, meg oltalmaztál
a lángnak pörfölésétől
mikor az úton tevelyeg-
tem, a te jó lelkeddel
igyesen ősvént mutat-
tal énekem oltalmaz-
tad

tad lábaimat botlástol.
 Oh Vram , á mely u-
 ton síralmafon mentem
 vala el , imè ázon úton
 vidám ortzával vísz
 mostan el hagyot házam
 felè. Egy páltzával jó-
 vék ki az én Atyámnak
 házábol , és imè te en-
 gem meg áldottál ! Oh
 Vram ! kissebb vagyok
 minden te irgalmassá-
 gidnal , kegyelmessé-
 gidnél mellyeket ve-
 lem tselekedté , nem
 voltam volna méltó
 csak kisseb kik irgalmas-
 sagod-

ságodnak morfálék jara
 is-Sokakat Vram , kik
 én nálammal jobbak
 voltak , így meg nem
 áldottál : Sokak éjet
 napot edgyè tésznek ,
 még is halzontalan min-
 den fáradságok : Sokak
 ki mennek házokbol ,
 de soha haza nem tér-
 hetnek , hanem némel-
 lyek á vadaktól , mint
 amaz iffiú Bèthelbéli
 oltár ellen jövendőlő
 Profèta meg ölettet-
 nek , némellyek á tolva-
 joktól , mint amaz leru-

salemből Ierichoba me-
nő ember, holt eleve-
nen, mindenekről meg-
fosztatván, hagyat-
tatnak: némelyek el-
lenség, fegyvere által
véletlen meg öletetnek
némelyek vízben bal-
nak, és sok ezer féle
nyomoruságos vesze-
delemben életektől meg-
fosztatnak. Oh Vram,
ha te engemet el-had-
tál volna ez én félelmes
utamban, mind ezek
raitam meg eshettek
volna. A vadak enge-
met

met el izaggathattak
volna, a tolvajok meg
ölhettenek volna, a vi-
zek el borithatték vol-
na szegény fejemet az
utnak rettenetes fárad-
ságos terhe el-fogyat-
hatta volna minden e-
rőmet, hiszem is V-
ram, hogy ha te nem
segítettél volna el fá-
radt taga imat, az út-
nak keménysége miatt,
eddig-is minden erőm:
el szakadt volna: El
vettem te tőled ez én
útaimban az áldást vedd
el

Olds János 701
el tőlem az hálá' adait:
Aldott légy azért oh én
buidosásimban velem
edgyűt járo, vesze-
delmimben óltalmazóé-
des jó Istenem. Diti-
rienek tégedet meñey-
gben amaz oltár alatt
nyugovo lelkek á ki-
ket te ebben é világ-
ban vezérlettel, és i-
gazgattál mind addig,
mig haza juthattak á
fényés egekbe. Algy-
on Abrahám, Isák, Já-
kob, kiknek igaz gá-
tojok voltál é bujdo-
sas-

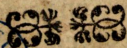
Imre János 702
sásnak völgyében. Ald
Uram az én lelkem-is
tégedet valamig é buj-
dosásnak völgyében
lészen á mely fogadást
néked töttem, éz en fé-
lelmés bujdósásomnak
útaiban, meg fizetem
tenéked, Uram ségély,
hogy kőszönhefsem meg
ténéked, és adhaslam
meg vig szível fogadá-
somat. Bujdóso éle-
temnek rövid hátrá
maradott idejébenis ne
hadgy él engemet:
te jó Lelkeddél v

relly engemet igyenes
 ösvényen. amaz oltár
 alat nyugovo szentek-
 nek társaságokba, kik-
 kel tégedet vég nélkül
 áldhassalak a fényes e-
 gekben, Amen.

Antor ad Viatorem.

Esa. 30 21. Hæc illa est
 via, incede per eam,
 I. Sam. 17. 37. Abi, &
 sit Iehova Tecum.

VEGE.

re
ös
ala
ne
kel
ald
gek

Esa.

v

I. Sa
Gt

f
c
k
t

